

Jézust valóban keresztrefeszítették megváltásunkért?

[Magyar – Hungarian – مجري]

Munqidh bin Mahmoud Assaqar

Fordította:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Julia Gabriel

Elenőrizte: Gharabli Gabriella

هل افتدانا المسيح على الصليب؟

منقذ بن محمود السقار

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

وجوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

ISLAM HOUSE

الإسلام المرئي بلغة العالم

ISLAMHOUSE.COM

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC
FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM
IN THE WORLD LANGUAGES

Köszönetnyilvánítás

Mindenekelőtt minden dicséret és köszönet Allahot, a Mindenható Istent illeti. Nagy megtiszteltetés, hogy bemutathatom ezt a szerény erőfeszítést olvasómnak, remélve, hogy a Mindenható Isten segít neki, hogy hasznára váljon, és őt és engem azok közé emel, akik ismerik az igazságot, és akik vezetést kaptak.

Mohamed próféta (BLV) hagyományát követve abban, hogy megköszönjük az embereknek, akik szívességet tesznek nekünk, szeretném megköszönni mindazoknak, akik e munka teljesítésében segítségemre voltak, és lehetséges, hogy a munkám sikere a Mindenható Istennek elmondott imáik eredménye volt, hogy segítsen nekem elvégezni feladatomat.

Szeretném kifejezni nagyrabecsülésemet és hálámat nemes szüleimnek, akik a legnagyobb szívességet tették nekem, mindig is neveltek és bátorítottak. Küldöm nagyrabecsülésemet hű feleségemnek is folyamatos támogatásáért, segítségéért és azért, hogy mellettem állt e munka elvégzése alatt.

Köszönetemet és nagyrabecsülésemet küldöm minden testvéremnek, barátomnak és kollégámnak, aki bármilyen módon részt vett e könyv elkészítésében.

Munqith bin Mahmoud Assaqar PhD

Bevezetés

*H*ála Allahnak¹ SW,² a világok Boldogítójának és Fenntartójának, és béke és áldások legyenek minden küldöttén.

Korábbi könyvemben „A Biblia Isten Szava?” arra a következtetésre jutottunk, hogy a Szent Biblia emberi munka, és nem Allah (S.W.) szava semmilyen értelemben. Így a keresztények nem alapozhatnak rá bizonyítékként hittételeikhez, mint például a keresztre feszítés és a megváltás.

Hogy folytassuk a keresztényekkel tartott vitát, és hogy ne zárjuk le a témát, a két következő kérdést tesszük fel, az egyik történelmi, a másik teológiai:

Az első: Jézus (BLV)³ meghalt a kereszten, ahogy az evangéliumok állítják, és ahogy a jelenlegi keresztény egyház tartja?

---

¹ A muszlimok jobban szeretik az „Allah” nevet használni, amely a Mindenható Isten szép neveinek egyike, a legnagyobb neve, a magyar „Isten” szó helyett. Az „Allah” szó tiszta, a magyar „Isten” szóval ellentétben, amelyet többféle módon lehet használni. Ha egy „k” betűt helyezünk az „Isten” szóhoz, akkor „Istenek” lesz belőle, ami az „Isten” többes száma. Allah egy és egyes számú, nincs többes száma. Ha hozzá tesszük, hogy „nő” az „Isten” szóhoz, akkor „Istennő” lesz, tehát nőnemű istenség. Allah nem hímnemű vagy nőnemű. (idézet Dr. Zakir ‘Abd al- Kareem Naik, *Isten fogalma a világvallásokban*, 18. old.) (A lektor hozzászólása)

² A muszlimok nem említik Allah nevét dicsőítés nélkül. Az „S.W.” betűk a „szubhánahu wa taala” arab szavak rövidítése, amely azt jelenti: **„Dicsőítessék és magasztaltassék!”** [A **Kegyves Korán értelmezésének fordítása, 17:43**]. A szavak magyar jelentése Okváth Csaba - Ahmed ‘Abd ar-Rahman, *A Kegyves Korán értelmezéséből* származik. Ezért ebben a könyvben a következő szavakat fogom használni: „Allah (S.W.)”, amikor a Mindenható Istenről beszélünk, kivéve az idézeteket. (A lektor hozzászólása)

³ A muszlimok nem említik a Prófétaikat anélkül, hogy egy fohással ne

A *második* kérdés, amely kapcsolódik az elsőhöz: tételezzük fel, hogy Jézus meghalt a kereszten – azért feszítették keresztre, hogy megváltson minket, az emberiséget?

E kérdéseket követően sok más kérdés is fel fog merülni. Mitől ment meg minket: a Pokoltól vagy a világi problémáktól és szörnyűségektől?

A megváltás csak szüleink (Ádám és Éva) bűneitől történik, vagy mindannyiunk bűneitől?

Feltételekhez kötött, vagy Allah (S.W.) és Krisztusa szeretetből adott ajándéka, amely túl nagy ahhoz, hogy viszonzni tudjuk?

A megváltás csak a zsidókra vonatkozik, akikhez Jézus (BLV) küldetett, vagy minden emberre; aki bűnnel telve született?

Megválaszoljuk e kérdéseket és másokat is sorozatunk negyedik tagjában, amely egy kérdéssel foglalható össze: *Jézust valóban keresztre feszítették megváltásunkért?*

A kérdésekre objektív, logikus és tudományos válaszokat adunk, áttanulmányozva a keresztény Szent Biblia lapjait, és felhasználva elménket, ösztöneinket és érveinket bírakként, figyelembe véve a történelem tanúságait és a keresztény bölcsek véleményét bizonyítékokként.

Ó, Urunk (Allah (S.W.)), vezess minket az igazsághoz akaratoddal, valóban, Te azt vezetsz az igaz útra, akit akarsz.

Dr. Munqidh bin Mahmoud Assaqr
Mekka Al-Mukarramah, A. H. 1424. Sábán
munqidh@maktoob.com

---

tisztelnék meg, a „BLV” betűk a következő mondat rövidítése: „*Béke legyen vele*”, ha egy prófétáról, vagy Szűz Máriáról beszélünk, és „*Béke legyen velük*”, ha több prófétát említünk. (A lektor hozzászólása)

Jézus (BLV) keresztre feszítése a kereszténység szerint

A keresztények a keresztre feszítést tartják a világtörténelem legfontosabb eseményének. Abban hisznek, hogy Allah (S.W.) elküldte fiát (Jézust), hogy meghaljon a kereszten, ez által megmentve az emberiséget atyjuk, Ádám (BLV) bűnétől, és mindannyiuk bűnétől.

Az evangéliumok – hosszú fejezetekben – tényként beszélnek Jézus (BLV) keresztre feszítéséről, megemlítve elfogatását, kínzását, keresztre feszítését, temetését, majd feltámadását, végül mennybemenetelét.

Ami a keresztre feszítés fontosságát jelzi a keresztény hit szerint az, hogy a keresztények abban hisznek, hogy Isten testet öltött Jézusban, hogy maga Isten legyen keresztre feszítve. A híres reformer, az „angyali orvos”, Aquinói Tamás ezt úgy írta le: *„Sok vélemény létezik a testet öltésről, vannak, akik azt mondják, hogy Isten Fia akkor is testet öltött volna, ha Ádám nem követ el bűnt, míg mások az ellentétét hiszik. A második vélemény tűnik helyesebbnek; mivel a Biblia mindig azt mondja: »Az első emberi bűn volt az oka Isten testet öltésének.« Ezért látjuk, hogy Isten a bűntől való megmentésért öltött testet. Ez azt jelenti, hogy bűn nélkül nem lett volna testet öltés.»*⁴

Mining angol kardinális *Örök papság* című könyvében elmagyarázta ennek az eseménynek a fontosságát. Azt mondta: *„Ennek az eseménynek a fontossága, ami zavart kelt, világos. Ha Jézus keresztre feszítése nem volt valós, akkor minden keresztény*

⁴ Mohamed Majdi Morjan, *Krisztus, ember vagy isten*, 150. old.

hite a gyökerektől szűnne meg. Ha nem halt volna meg a kereszten, akkor nem lenne áldozat, nem lenne megváltás, és nem lenne Szentháromság. Pál, az apostolok és minden egyház azt mondja, hogyha Jézus nem halt volna meg, akkor nem lenne feltámadás.”

Jordan Maultman *A keresztre feszített Isten* című könyvében azt mondta: „*Jézus halála a kereszten a kereszténység lényege. Minden keresztény hite Istenről, a teremtésről, a bűnökről és a halálról a keresztre feszített Krisztusból származik.*”⁵

Ezt biztosította Pál, amikor eltörölte a Törvény szerepét a bűnöktől való megváltást teljesen Jézus (BLV) keresztre feszítésétől téve függővé. Azt mondta:

„Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem.” (1 Korintus 15:14)

Így világosan láthatjuk ennek az eseménynek a fontosságát a keresztény hitben, mivel a keresztények abban hisznek, hogy ezen múlik az emberek evilági élete.

Jézus (BLV) keresztre feszítése

az iszlámban

Az iszlám nézete Jézus (BLV) keresztre feszítéséről az, hogy a zsidók és a keresztények állításával ellentétben, őt (BLV) nem

---

⁵ Ahmad Deedat, *Jézus keresztre feszítése valóság és hamisság között*, 10. old.

feszítették keresztre. A muszlimok nézetüket, amely ellenkezik az evangéliummal, a Korán verseiből származtatják.

A Korán beszél a konspirációról, amelyet Jézus (BLV) ellen szerveztek. Sok mást is említ, amelyet az olvasó észrevehet. Azt is említi, hogy Jézus (BLV) megmenekült ellenségei konspirációjától.

Allah (S.W.), mikor a Jézus (BLV) iránt gyakorolt áldásait és kegyeit sorolja, azt mondja:

„És midőn távoltartottam tőled Izrael fiait(...)” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:110]

Ez a válasza Allahnak (S.W.) egy kulcsfontosságú napon érkezett, amikor a rómaiak és a zsidók összeszövetkeztek, hogy megöljék és keresztre feszítsék Jézust (BLV). Azonban Allah (S.W.) sikertelenné tette összeesküvésüket.

„Ám ők (a hitetlenek) fondorlathoz folyamodtak. Ám Allah is fondorlathoz folyamodott. És Allah a legjobb fondorlatot készítette elő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:54], és Allah (S.W.) megmentette prófétáját, Jézust (BLV) konspirációjuktól és csalásuktól.

A Korán versei beszélnek a zsidók összeesküvéséről.

„És mert azt mondták: »Mi megöltük a Messiást, Jézust, Mária fiát, Allah Küldöttét.« Ám valójában nem ölték meg és nem feszítették keresztre. Ám egy hasonmás adatott nekik. Akik között őt illetően nézetkülönbség van, azok kétségben vannak felőle. Nem rendelkeznek ők róla tudással, csak a gondolatot követik. Ám bizonyos, hogy őt (Jézust – béke reá!) nem ölték meg. Ellenkezőleg Allah felemelte őt Magához. Allah Hatalmas és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:157-158]

Egy másik vers Jézus (BLV) megmentéséről beszélt és mennybemeneteléről.

„Midőn mondta Allah: »Ó Jézus! Elragadva elszólítalak téged és felemellek Magamhoz és megtisztítalak azoktól (az istenkáromlásuktól - a ford.), akik hitetlenkedtek. És azokat, akik követtek téged azok fölé helyezem, akik hitetlenkedtek, egészen a Feltámadás Napjáig.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:55]

A versek megmeneküléséről is beszélnek. Allah (S.W.) azt mondja:

„És beszélni fog az emberekhez (már) a bölcsőben és (majdan) érett felnőttként is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:46]

Ismert tény, hogy Jézus (BLV) harmincas éveiben ment fel a mennybe. Az itt használt „érett”-kor kifejezés az arab nyelvben idős kort jelent. Ez azt jelenti, hogy Jézus (BLV) egy másik életszakaszba is be fog lépni, az idős korba, és akkor is beszélni fog az emberekkel. Nincs más jelentés, különben nem lenne fontos megemlíteni az idős kort, és a beszédre való képességet Jézus (BLV) csodáit említve, mivel mindenki képes beszélni idős korában, ez nem egy csoda önmagában.

A Szent Korán egy másik versben említi, hogy Jézus (BLV) le fog jönni a földre az utolsó időben, az Ítéletnap előtt. Allah (S.W.) azt mondja:

„Bizony ő (’Ísza, Jézus, Mária fia) az Óra jele! Ne kételkedjetek abban!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 43:61]

Allah (S.W.) azt is mondja:

„A Könyv Népe bizony hisz benne – a halála előtt. A Feltámadás Napján tanú lesz ellenük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:159]

Sem a Korán, sem Mohamed próféta (BLV) mondásai nem részletezik Jézus (BLV) megmentését. Ezért a muszlim tudósok a Szent Korán által említett igazságot elkezdtek kutatni a könyv

népeinek Írásaiban, a Szent Bibliában, hogy megtudják, Jézus (BLV) hogyan menekült meg a zsidók összeesküvésétől.

A Szent Korán megemlíti a keresztre feszítés megtörténtét, de nem Jézussal (BLV) kapcsolatban. Beszél arról, hogy zsidók és mások nem tudtak arról, hogy ki volt a keresztre feszített személy. Azt is említi, hogy összekülönböztek erről mivel a keresztre feszített ember úgy nézett ki mint Jézus (BLV) Allah (S.W.) akaratából.

Allah (S.W.) azt mondja:

„Ám egy hasonmás adatott nekik. Akik között őt illetően nézetkülönbség van, azok kétségben vannak felőle.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:157]

A versben a keresztre feszített személy azonossága kétes. A Szent Korán nem beszél arról, hogy ő ki volt, de biztosít róla, hogy Jézus (BLV) megmenekült, és felment a mennybe.

„Ám bizonyos, hogy őt (Jézust – béke reá!) nem ölték meg. Ellenkezőleg Allah felemelte őt Magához. Allah Hatalmas és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:157-158]

Így a Szent Korán megemlíti Jézus (BLV) megmenekülését és mennybemenetelét. Ellenségei, akik keresztre akarták feszíteni, kétségek közt voltak, és egy másik embert feszítettek keresztre. Allah (S.W.) felemelte Jézust (BLV), és ő vissza fog jönni az Ítéletnap előtt. Eljövetele a földi élet végének egyik jele lesz.

Jézus (BLV) keresztre feszítése cáfolatának fontossága

a muszlimok számára

A muszlimok hisznek abban, hogy a próféták meghalnak, mint bármely más ember, és az is lehet, hogy megölik őket. A Kegyes Korán elmondja nekünk, hogy Izrael népe (Banu Iszráíl) sok prófétát ölt meg ok nélkül. Így nem nagy ügy számunkra, ha egy prófétát megölnék a népéből a bolondok és bűnözők. A prófétát ha megölik mártírságot jelent számára Allahtól (S.W.), Érte (S.W.) és az Ő vallásáért.

Akkor a Szent Korán miért említi Jézus (BLV) megmenekülését, és miért ragaszkodik ahhoz, hogy a keresztények állítását megcáfolja?

A Szent Korán azért említi Jézus (BLV) megmenekülését, hogy kijelentse az igazságot, és hogy bebizonyítsa azok gyengeségét, akik ellene akartak tenni. Amikor a muszlimok Jézus (BLV) megmeneküléséről beszélnek, be akarják bizonyítani az igazságot, amelyet könyvük említ.

A muszlimok emellett felismerik azt a veszélyt is, amely a keresztre feszítésben való hitből származik. Egy történelmi eseményből a kereszténység egy fontos hittétele lett. Ha ezt meg lehet cáfolni, az értelmetlenné tenné a kereszténységet, mivel akkor semmit nem tudna nyújtani. A muszlim tudós, Ahmad Deadat kijelentette, hogy a kereszténység semmi jót nem kínál az embereknek, kivéve az állítólagos megváltást Jézus (BLV) vére által. Nem képes például erkölcsöt, higiéniát, tisztaságot vagy bőkezűséget tanítani. Ezért ha Jézus (BLV) keresztre feszítése cáfolatot nyer, nem lenne ok a kereszténység hirdetésére, még arra sem, hogy egyáltalán létezzen.

Az egyik teológiai probléma ami keresztre feszítéssel által jött létre az Allah (S.W.) fogalma a kereszténységben. A muszlimoknak ezért kell összpontosítaniuk erre a kérdésre, és komolyan venni.

A Kr. u. 2. században feltűnt Markión, Pál egyik híres tanítványa. Ő abban hitt, hogy a zsidók által tisztelt Isten, aki Mózesnek (BLV) adta a Törvényt, és aki teremtette a világot,

rossz volt. A jó Isten Jézusban (BLV) öltött testet, és ő annak az istennek az ellenfele, Aki a világot teremtette.

Ő úgy képzelte el Jézus (BLV) üldöztetését mint a világ Teremtője és Fenntartója, illetve a föld és az ég ura, Allah (S.W.) közti konfliktus. Azt mondta: „*Jézus leszállt a teremtmények Urához isteni alakjában, és hibáztatta őt kereszthaláláért. Jézus azt mondta a teremtmények Urának: »Ez egy ítélet köztem és közted. Ne hagyj senkit bírászkodni; a te Törvényeid az én bírám. Nem te írtad a Törvényedben, hogy aki öl, azt meg kell ölni?»*»

Majd Isten (a Világ Teremtője) azt felelte: »Én írtam ezt.« Jézus azt mondta: »Akkor meg kell adnod magadat nekem.« Akkor Isten azt mondta: »Mert megöltelek, adok neked valamit helyette. Mindazokkal, akik hisznek benned, azt tehetsz, amit akarsz.«

*Akkor Jézus elment és hívta Pált és elmagyarázta neki a helyzetet. Elküldte őt, hogy hirdesse, hogy minket megvásároltak ezzel az üzlettel, és hogy az igazság Istene eladta azokat, akik hisznek Jézusban a jóság Isteneének.*⁶

Ez az abszurd hit természetesen abból következik, ha szembeállítjuk az igazságosságot és a könyörületet. Az, hogy Jézust (BLV) Allah megmentette, helyre teszi a dolgokat. Az emberek imádják az Istenüket, tudva, hogy ők Allahot (S.W.), a Legkönyörületesebbet, Legbőkezübbet, Legmegbocsátóbbat imádják.

A muszlim tudós, Mohamed Hasan ‘Abd Ar-Rahman *Bizonyíték Jézus istenségére, amely elmékedést igényel* című könyvében a keresztények bűnről, megváltásról és a Törvényről vallott hitét egy király történetéhez hasonlította, akinek a népe fellázadt ellene. Akkor, elkezdett küldeni küldötteket, akik

⁶ Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 279-280. old, idézet Adolf Hamack, *A dogma történetete* című művéből. Lásd még: Henry De Lavouse, *A negyedik evangélium*, 30-36. old.

megtanították az embereket, hogy hogyan legyenek jók, hogy jót cselekedjenek, és arra kérték őket, hogy térjenek vissza a király hatalma alá, engedelmeskedve békés és igazságos törvényeinek. Az emberek azonban kinevették a küldötteket, megölték őket, és ragaszkodtak arroganciájukhoz. A király megharagudott, és parancsot adott, hogy az egyetlen fiát megsértsék és megöljék bűneik megváltásáért. Aki hisz ebben, az tiszteletet kap, és a bűnei megbocsáttatnak. Arra is parancsot adott, hogy korábbi igazságos és jóságos törvényei el legyenek törölve. Emellett azt is megparancsolta, hogy akik hisznek az új törvényekben, azokat jó polgároknak tartsák attól függetlenül, hogy mennyi bűnt követnek el.

E törvény igazolása, hogy a király igazságos. Igazságossága, hogy megbünteti a bűnösöket, akik lerombolják és tönkreteszik királyságát. Ugyanakkor, mivel szereti őket, és nem akarja elpusztítani az összes embert a királyságában, egyedül ártatlan fiát büntette meg. A büntetése egyenlő volt minden ember büntetésével. Megparancsolta, hogy fiát kínozzák meg, majd feszítsék keresztre.

Mit gondolnak a keresztények erről a királyról?

Senki nem igazságosként vagy igazságtalanként jellemezné a királyt, hanem egy nevetséges, egy félkegyelmű, egy idióta királyként.

Ez az isten, akinek az imádatára hív a megváltoztatott kereszténység.

A keresztre feszítés, az eredendő bűn, a megváltás, és mindaz, ami hozzájuk kapcsolódik, azok az okok, amelyek miatt az emberek gyűlölik ezt a vallást és terjed az ateizmus. Az emberek nem fogadják el, hogy egy igazságtalan és kegyetlen istent, vagy egy keresztre feszített istent imádjanak, ahogy az egyház kívánja tőlük.

Ennek a lázadásnak az egyik példája, amit tapasztalunk, az ateizmus terjedése. Ezt az isten megváltás miatti halálában való

hit okozza. Nietzsche azt mondta: „Ha Isten a bűn aberrációját akarta küldeni a föld ártatlanságára, akkor ennek az ártatlanságnak a hívői fejszét kellene, hogy használjanak eme gondolat lerombolására.”

Azt is mondta: „Boldogok az alázatosak, mert ők nem állítják, hogy látták Istent... Mi emberek vagyunk, tehát nem akarunk semmi mást, csak a földi királyságot. Hová ment Isten? Elmondom nektek, hová ment: megöltük őt, te és én. Igen! Mi vagyunk azok, akik megöltük őt; mi mindannyian. Nem érzed az isteni pusztulást? Az istenek is elpusztulnak. Isten meghalt és halott is marad.”⁷

Az eredendő bűn és megváltás gondolatának abszurditása és furcsasága nevetségessé tette. J. R. Snout Az eredeti kereszténység című könyvében azt mondta: „Meglepő, hogy az emberek manapság elvetik azokat a gondolatokat, hogy Jézus Isten fia, vagy hogy megmentett minket a bűneinktől és levette a büntetést; mert mindez igazságtalan, erkölcstelen és helytelen, és nevetségessé és abszurdá is válhat.”⁸

Az evangéliumok keresztrefeszítés

történeteinek kritikai vizsgálata

Amíg Mohamed Próféta (BLV) a hetedik században ki nem jelentette Jézus (BLV) keresztrefeszítésének érvénytelenségét, a

⁷ Kamel Saafan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 76. old.

⁸ ‘Abd Al-Kareem Al-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 372. old.

keresztények nemzedékről nemzedékre történeteket terjesztettek erről. Csodálkoztak, hogy ő (BLV) hogy tagadhatja ezt. Hogy vádolhatja hazugsággal az apostolokat és a szemtanúkat, akik írott bizonyítékot szolgáltattak erről?

Ha megkérdezzük a keresztényeket:

„Mondd: »Hozzátok elő a bizonyítékaitokat, ha az igazat szólók közül vagytok!«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:111], bizonyítékuk erre az eseményre a négy evangélium. A Szent Biblia több mint ezer nyelven beszél Jézus (BLV) keresztre feszítéséről, és ez számukra a bizonyíték.

A muszlim tudós, Deedat azt mondta, hogy meg kell vizsgálnunk ezeket a bizonyítékokat és ezt a négy tanút, akik tanúsították a keresztre feszítést.

Deedat nyilvánosságra hozott néhány pontot, amelyet a muszlimok észrevettek ezekkel a tanúkkal kapcsolatban:

◆ *az első* az, hogy ketten a tanúk közül – Márk és Lukács – soha nem látták Jézust (BLV) és soha nem voltak tanítványok. Hogyan lehetnek akkor tanúk?

◆ *a második*, hogy a tanúk nem látták magát az eseményt. Márk szerint mindannyian elhagyták őt és elmenekültek:

„Erre mindenki magára hagyta és elmenekült.” (Márk 14:50)

Bármely civil bíróság elutasítaná ezeknek a tanúknak a tanúságát kevesebb, mint két perc alatt. Ezeket a tanúságokat azonban több mint ötezer példányban jegyezték le. Ezek közül a példányok közül, amelyekre a keresztények annyira büszkék, nincs kettő, amelyik egyforma. De még ha egyformák is lennének, nincs egy közülük, amelyet az az író írt, amelynek nevét viselik.⁹

⁹ Ahmad Deedat, *Jézus keresztre feszítése valóság és hamisság között*, 18-20. old.

Enoch Pawl *Az evangéliumok fejlődése* című könyvében azt mondta: „Jézus keresztre feszítésének történetét nem említik az evangéliumok eredeti példányai.” Újra lefordította Máté evangéliumát görögből, és azt találta, hogy néhány rész ismételen megjelenik az evangéliumban, ami azt jelenti, hogy később átírták.¹⁰

A nyugati tudósok észrevettek néhány változtatást az írásokban, amikor a keresztre feszítésről van szó, hogy némely részt a másoló véleménye szerint tettek hozzá. A Márk szerinti evangéliuma megemlíti:

„A kovásztalan kenyér első napján, amikor a húsvéti bárányt fel szokták áldozni, tanítványai megkérdezték: »Mi a szándékod? Hová menjünk, hogy megtegyük az előkészületeket a húsvéti bárány elköltéséhez?« Erre elküldte két tanítványát: »Menjete a városba! – mondta. – Ott találkoztok egy vizeskorsót vivő emberrel. Szegődjete a nyomába, aztán ahová bemegy, ott mondjátok meg a házigazdának: A Mester kérdezteti, hol van az a terem, ahol a húsvéti bárányt tanítványaimmal elfogyaszthatom? Ő majd mutat nektek egy vánkossal berendezett tágas emeleti helyiséget. Ott készítsétek el.«” (Márk 14:12-15)

Szent Márk című könyvében, a 376. oldalon Denis Nineham kifejti, hogy szerinte a legtöbb tudós azon a véleményen van, hogy ezeket a részeket később tették hozzá Márk történetéhez. Ezt két dologból vezették le.

- **az első:** az író nem olyan módon írta le az eseményt, ahogy egy zsidó, aki Jézus (BLV) kortársa volt, tette volna.

- **a második:** a 17. vers („**Amikor beesteledett, odament a tizenkettővel**”) (Márk 14:17) (SZIT)¹¹ írója arról beszél, hogy Jézus (BLV) eljött a tizenkét tanítványával. Nem tudta, hogy

¹⁰ Ahmad Othman, *A Holt-tengeri tekercsek*, 139-144. old.

¹¹Szent István Társulati Biblia

ketten (Péter és János a Lukács 22:8 szerint) már elmentek, hogy előkészítsék a Húsvétot („**Jézus elküldte Pétert és Jánost ezzel a megbízatással: »Menjete, készítsétek el a húsvéti vacsorát, hogy elkölthessük.«**”). Ha a 17. vers írója tudta volna ezt, tízet említett volna, nem tizenkettőt. Úgy kellett volna, hogy írja: „**Amikor beesteledett, odament a tízzel**”.

Egy másik változtatás az evangéliumokban az, amit George Caird, Lukács evangéliumának kommentátora említett. A Lukács szerinti evangélium megemlíti, hogy míg Jézus (BLV) a kereszten volt, azt mondta:

„Atyám, bocsáss meg nekik, hisz nem tudják, mit tesznek.” (Lukács 23:34)

Ezeket a szavakat egy másik evangélium sem említi. Ezenfelül Lukács evangéliuma fontos másolataiból is hiányoznak.

Caird azt mondta: „*Azt mondták, hogy ezt az imát Lukács egyik első másolatából törölhette ki az egyik másoló a második században. A szerkesztő úgy gondolta, hogy elképzelhetetlen, hogy Isten megbocsásson a zsidóknak. Miután kétszer is (Kr. u. 70.-ben és Kr. u. 135.-ben) tanúja volt Jeruzsálem lerombolásának, biztos volt benne, hogy Isten nem bocsátót meg nekik.*”¹²

Első: Ellentmondások az evangéliumok keresztre feszítés történeteiben

A négy evangélium – amely a keresztre feszítés történetének legfőbb forrása – sok részletet közöl Jézus (BLV) keresztre feszítéséről. Ha ezek az elbeszélések inspirációk voltak, ahogy a keresztények állítják, egyformának kellene lenniük. Azonban amikor megvizsgáljuk ezeket az elbeszéléseket, sok ellentmondást és különbséget találunk bennük. Ez azt jelenti,

¹² Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 133-136, 170. old.

hogy ezek az elbeszélések között, ami nem hiteles, vagy hogy Máté hazudik valamiben, Márk pedig valami másban.

Ezek közül az ellentmondások közül hozunk most néhány példát:

A főpapok fogták el Jézust?

Ki fogta el Jézust? Máté szerint:

„(...)vele a főpapoknak és a nép véneinek megbízásából egy kardokkal és dorongokkal fölszerelt csapat.” (Máté 26:47)

Márk hozzátette, hogy írások és vének is voltak köztük:

„És mindjárt még mikor ő szól vala, eljőve Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele együtt nagy sokaság, fegyverekkel és botokkal, a főpapoktól, az írástudóktól és a vénektől.” (Márk 14:43) (KG)¹³

János említette, hogy római katonák voltak ott és a főpap szolgálói:

„(...)maga mellé vette a katonai csapatot, a főpapoktól és a farizeusoktól küldött templomi szolgálókat” (János 18:3) (UF)¹⁴

A három evangélista közül senki sem említette, hogy a főpapok is ott lettek volna. Ha a főpapok jelen lettek volna, megemlégették volna, mert ők nem kevésbé fontosak, mint az írások, a vének vagy a köznép. Azonban Lukács azt mondta, hogy maguk a főpapok jöttek, hogy elfogják Jézust. Azt mondta:

„Az ellene kivonult főpapoknak, a templomórség tisztjeinek és a véneknek pedig ezt mondta” (Lukács 22:52)

A Lukács és a többiek elbeszélése közti eltérés egyértelmű.

¹³ Károli Gáspár fordítása

¹⁴ Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliája (1990)

Jézust (BLV) mikor állították bíróság elé?

Az evangéliumok megemlítik Jézus bírósági tárgyalását. Egyetértenek a legnagyobb részében annak, hogy mi történt ezen az eseményen. Egyetértenek például abban, hogy a főpap megkérdezte a vádlott identitását, és ő azt felelte: **„az Emberfia ott ül a hatalom jobbján, és eljön az ég felhőin.”** (Lásd: Lukács 22:67-69, Márk 14:61-63, Máté 26:63-64)

Nem értenek egyet azonban a tárgyalás időpontjában. Lukács azt mondta, hogy ez reggel volt, miután elfogták. Azt mondta:

„Mihelyt megvirradt, összegyűltek a nép vénei, a főpapok meg az írástudók, és tanácsuk elé állították. Ha te vagy a Messiás – szólították fel –, mondd meg nekünk.” (Lukács 22:66-67)

A többi három evangélista megegyeznek abban, hogy az elfogás éjjelén volt. Márk azt mondta:

„Jézust a főpaphoz kísérték. Itt gyűltek össze a főpapok, vének és írástudók.” (Márk 14:53) (lásd: Máté 26:57, János 18:3).

Hányszor szólalt meg a kakas?

Péter Jézust (BLV) távolról követte, hogy lássa a tárgyalást. Jézus (BLV) megmondta Péternek, hogy háromszor meg fogja őt (Jézust BLV) tagadni aznap éjjel, mielőtt a kakas kétszer megszólal, Márk szerint:

„Mielőtt a kakas másodszor megszólal, háromszor tagadsz meg.” (Márk 14:72), egyszer a többi három evangélista szerint. Lukács azt mondta:

„Mielőtt ma megszólal a kakas, háromszor megtagadsz.” (Lukács 22:61) (lásd: Máté 26:74, János 18:27). A másik három

evangélista (Lukács, Máté és János) csak egy kakasszót említett a történetben, Márkkal ellentétben, aki két kakasszót említett.

Mikor ismerte fel a szolgálólány Pétert először?

Mikor Péter figyelte a tárgyalást, néhányan felismerték őt, mint Jézus (BLV) tanítványát. Ennek következtében meg kellett tagadnia őt háromszor.

Az evangéliumok megegyeznek abban, hogy az első, aki felismerte, egy szolgálólány volt. Abban azonban nem egyeznek meg, hogy ez az esemény hol történt. Lukács említette, hogy bent volt az udvaron, melegedni. Lukács azt mondta:

„Az udvar közepén tüzet raktak és körbe ülték. Péter is közéjük ült. Egy szolgáló meglátta, hogy ott ül a tűznél. Szemügyre vette, aztán megjegyezte: »Ez is vele volt.«” (Lukács 22:55-56) (lásd szintén Máté 26:69, Márk 14:66).

János említette, hogy ez akkor történt, amikor a kapu közelében volt, mert ez a szolgálólány volt felelős a kapuért. János megerősítette ezt azzal, hogy Jézus egyik tanítványa megkérte a főpapot, hogy megengedje Péternek, hogy bemenjen. János azt mondta:

„A kapunál őrködő szolgáló megkérdezte Pétertől: »Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy?« »Nem vagyok« – felelte.” (János 18:17) Ő a kapunál ismerte fel Pétert, nem az udvaron.

Márk szerint ugyanez a szolgálólány, aki először felismerte, felismerte másodszor is. Azt mondta:

„A szolgáló észrevette, s újra mondta az ott állóknak: »Ez is közülük való.«” (Márk 14:69)

Azonban Máté szerint egy másik szolgálólány ismerte fel őt a második alkalommal:

„Amikor kifelé tartott a kapun, egy másik szolgáló is észrevette: »Ez is a názáreti Jézussal volt« – mondta a többieknek.” (Máté 26:71)

Lukács nem értett egyet velük. Ő azt mondta, hogy másodszorra egy férfi ismerte fel Pétert a tömege, nem egy lány.

„Nem sokkal ezután egy másik vette észre: »Te is közéjük tartozol« – szólt neki. Péter tiltakozott: »Ember, nem tartozom.«” (Lukács 22:58)

János igyekezett rendezni ezt az egyet nem értést. Ő Péter harmadik tagadás-történetét használta erre, amikor sokan felismerték őt, és ezt a második megtagadásba helyezte. Azt mondta:

„Simon Péter még mindig ott állt és melegedett. Újra megkérdezték tőle: »Nem ennek az embernek a tanítványai közül való vagy?« De tagadta: »Nem vagyok.«” (János 18:25)

Ez volt Márknál és Máténál Péter harmadik felismerése. Márk azt mondta:

„Ő megint tagadta. Nem sokkal ezután, akik mellette álltak, szintén állították: »Valóban közéjük tartozol, hiszen galileai vagy.« Erre átkozódni és esküdözni kezdett: »Nem ismerem azt az embert, akiről beszéltek!«” (Márk 14:70-71)

Máté azt mondta:

„Röviddel ezután az ott állók körülfogták Pétert és bizonygatták: »De bizony, közéjük tartozol te is, hiszen beszéded is elárul.« Erre már esküdözni és átkozódni kezdett: »Nem ismerem azt az embert!«” (Máté 26:73-74)

Lukács és János említették, hogy a harmadik alkalommal egy ember ismerte fel Pétert, nem egy csoport a tömegből. Lukács azt mondta:

„Alig telt el egy óra, másvalaki bizonygatta: »De igen, ez is veled volt, hiszen galileai.« »Ember – tagadta újra Péter –, nem tudom, mit beszélsz.«” (Lukács 22:59-60)

János ezt megerősítette, és megemlítette, hogy az ember a főpap egyik szolgája volt:

„A főpap egyik szolgája, aki rokona volt annak, akinek Péter levágta a fülét, megjegyezte: »De hisz ott láttalak vele a kertben.« Péter ismét tagadta.” (János 18:26)

Akkor ki ismerte fel Pétert másodszorra? Az első szolgálólány, egy másik szolgálólány, vagy egy férfi? Péter azért tagadta meg Jézust a harmadik alkalommal, mert a tömeg felismerte az akcentusát, vagy mert a főpap szolgája látta őt a kertben Jézus tanítványaival?

Az egyiptomi pap, Matta Al-Meskeen elismeri ezeket az eltéréseket az evangéliumok között. Azt mondta: *„Amit Szent Lukács mondott, az különbözik attól, amit Szent Márk mondott jelentésben, az embereket illetően, akik Péter ellen vallottak és az okokban.”*¹⁵

Miért volt Barabás a börtönben?

Az evangéliumok különböznek abban, hogy mi volt az oka Barabás börtönbüntetésének. János azt mondja, hogy rabló volt.

„Barabás rabló volt.” (János 18:40)

Márk és Lukács megegyeznek abban, hogy lázadó volt, aki valakinek a halálát okozta, ezzel érdemelte ki a bebörtönzést.

„Ez utóbbi a városban történt lázadásért és gyilkosságért volt börtönbe vetve.” (Lukács 23:19) (UF), (lásd még Márk 15:7).

Az Apostolok Cselekedetei megemlíti, hogy Barabás gyilkos volt, nemcsak tolvaj vagy lázadó. Azt írja:

¹⁵ Matta Al-Meskeen atya, *A Szent Lukács szerinti evangélium*, 705. old.

„Megtagadtátok a szentet és igazat; arra kértétek, hogy a gyilkosnak kegyelmezen.” (Ap. Csel. 3:14)

Ki vitte a keresztet, Jézus (BLV) vagy Simon?

Pilátus az evangéliumok szerint parancsot adott Jézus keresztre feszítésére. A zsidók átvették, hogy végrehajtsák a parancsot. Mikor kivitték, találkoztak egy Simon nevű emberrel, akinek megparancsolták, hogy vigye a keresztet. Márk azt mondta:

„Az egyik arra menő embert, a cirenei Simont, Alexander és Rufusz apját, aki éppen a mezőről jött, kényszerítették, hogy vigye a keresztjét.” (Márk 15:21) (lásd még Máté 27:32, Lukács 23:26).

János azonban nem értett egyet a három evangélistával, és azt mondta, hogy maga Jézus (BLV) vitte a keresztet, és nem beszélt Simonról.

„Maga vitte keresztjét, míg oda nem ért az úgynevezett Koponyák helyére, amelyet héberül Golgotának hívnak. ” (János 19:17) Akkor ki vitte a keresztet, Simon vagy Jézus (BLV)?

Júdás halálának története

Az Újszövetség két különböző történetet említ az áruló Júdás halálával kapcsolatban, aki elárulta Jézust és harminc ezüstöt kapott ezért. Máté azt mondta:

„Amikor Júdás, az áruló látta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek. »Vétkeztem – mondta –, elárultam az igaz vért.« »Mi közünk hozzá? – válaszolták. – A te dolgod!« Erre az ezüstöt beszórta a templomba, aztán elment és felakasztotta magát. A főpapok fölszedték a pénzt, de úgy vélték: »Nem szabad a templom kincstárába tenni, mert vér díja.« Tanácsot

tartottak, és megvették rajta a fazekas telkét az idegenek számára temetőnek. Ezért hívják azt a telket még ma is **Vérmezőnek.**” (Máté 27:3-8)

Az Apostolok Cselekedetei egy másik történetet említ, amelyről Péter beszélt. Azt mondta:

„Testvérek, férfiak! Be kellett teljesednie az Írásnak, amelyet a Szentlélek Dávid szájával Júdásról, azok vezetőjéről jövendölt, akik elfogták Jézust. Közénk számított, a mi szolgálatunk jutott neki is részül. Gonoszsága bérén telket szerzett magának, amikor pedig lezuhant, kettérepedt és kifordultak a belei. Erről Jeruzsálem minden lakója tudomást szerzett, úgyhogy azt a telket az ő nevükön Hakeldamának, azaz Vérmezőnek nevezték el. ” (Ap. Csel. 1:16-19)

A két történet sok részletben eltér:

- ❖ Júdás halálának módja. Vagy **„elment és felakasztotta magát.”**, vagy azért halt meg, mert **„lezuhant, kettérepedt és kifordultak a belei.”** Nem halhatott meg kétszer, és nem halhatott meg két módon. Érdeemes megemlíteni, hogy Papias történész Kr. u. 155.-ben azt mondta, hogy Júdás úgy halt meg, hogy egy kocsi elütötte, és a belei kifordultak!
- ❖ Ki vette meg a mezőt? Júdás **„Gonoszsága bérén telket szerzett magának”** vagy a papok, akik elvették tőle a pénzt, és tanakodtak **„megvették rajta a fazekas telkét”**?
- ❖ Júdás megbánta a tettét, mielőtt meghalt **„látta, hogy elítélték, megbánta tettét, és visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek. »Vétkeztem – mondta –, elárultam az igaz vért.«”**, vagy büntetés volt, ahogy Péter mondta?
- ❖ Júdás visszaadta a pénzt a papoknak **„az ezüstöt beszórta a templomba”**, vagy elvette a pénzt és vett egy

földet rajta? **„Gonoszsága bérén telket szerzett magának”**

- ❖ Júdás a tárgyalás után, Jézus (BLV) keresztre feszítése előtt halt meg? **„elment és felakasztotta magát”**, vagy később (csak Allah tudja, mikor), miután megvette a földet?
- ❖ a földet azért nevezték Vérmezőnek, mert ez volt Jézus vérének az ára **„Nem szabad a templom kincstárába tenni, mert vér díja.« Tanácsot tartottak, és megvették rajta a fazekas telkét az idegenek számára temetőnek. Ezért hívják azt a telket még ma is Vérmezőnek”**, vagy mert Júdás vére ráfröccsent, mikor belei kifordultak? **„Gonoszsága bérén telket szerzett magának, amikor pedig lezuhant, kettérepedt és kifordultak a belei. Erről Jeruzsálem minden lakója tudomást szerzett, úgyhogy azt a telket az ő nevükön Hakeldamának, azaz Vérmezőnek nevezték el. ”**

Mit gondoltak a két másik keresztre feszített ember társukról a kereszten?

Az evangéliumok megemlítik, hogy Jézus (BLV) két tolvaj közt lett keresztre feszítve, az egyikük a jobbján, másikuk a balján. Márk és Máté beszél arról, hogy a két lator kinevette Jézust. Máté azt mondta:

„Ilyen módon gyalázták a vele együtt megfeszített gonosztevők is.” (Máté 27:44) (és ugyanez található Márknál is: Márk 15:32) Lukács szerint csak az egyik lator nevette ki Jézust, a másik nem értett egyet vele, és megszidta. Lukács azt mondta:

„Az egyik fölfeszített gonosztevő káromolta: »Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg hát magad és minket is.« A másik rászólt: »Nem félsz az Istentől? Hisz te is ugyanazt a büntetést szenveded. Mi tetteink méltó jutalmát kapjuk. De ő nem csinált semmi rosszat.« Aztán hozzá fordult: »Jézus, emlékezzél meg rólam országodban.« Ezt válaszolta neki:

»Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban.«” (Lukács 23:39-43)

Ki kérte, hogy ellenőrizzék, vajon történik-e csoda?

Márk evangéliuma elmondja, hogy amikor Jézus (BLV) a kereszten volt, felkiáltott és vizet kért, majd:

„Valaki odafutott, s ecetbe mártott szivacsot nádszálra tűzve inni adott neki. »Hadd lássuk – mondta –, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!«” (Márk 15:36)

Aki a korábbi mondatot mondta, ő volt az, aki Jézusnak (BLV) inni adott, és így szólt a többiekhez:

„Hadd lássuk – mondta –, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!”

Máté evangéliuma ellentmond ennek a leírásnak, mert azt mondja:

„Egyikük rögtön odaszaladt, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálra, és inni adott neki. A többiek meg így beszéltek: »Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!«” (Máté 27:48-49)

Megemlíti, hogy a többiek mondták ezt, és nem az aki inni adott Jézusnak. Ki mondta és kinek mondták?

Mi volt az utolsó mondata a keresztre feszített személynek?

Az evangéliumok beszélnek Jézus (BLV) életének utolsó pillanatairól. Különböznek abban, hogy hogy jellemzik Jézust (BLV) ebben az időben. Máté és Márk gyengének, kétségbeesettnek írják le, ahogy felkiált:

„Jézus felkiáltott, hangosan mondva: »Éli, Éli, lamma szabaktani?« Vagyis: »Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?« Ezt hallva az ott állók közül néhányan

megjegyezték: »Illést hívja.« Egyikük rögtön odaszaladt, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálra, és inni adott neki. A többiek meg így beszéltek: »Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa!« Most Jézus még egyszer hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.” (Máté 27:46-50, Márk 15:34-37)

Lukács hisz abban, hogy ez a vég nem illik Jézushoz (BLV). Ő egy erős embernek mutatja be őt, aki elfogadta Allah (S.W.) akaratát. Azt mondta:

„Jézus ekkor hangosan felkiáltott: »Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.« E szavakkal kilehelte lelkét.” (Lukács 23:46)

Hogy elkerülje a zavarba ejtő helyzetet, János nem beszélt Jézus (BLV) érzéseiről. Ő azonban valami mást mondott Jézusról (BLV), mint az utolsó szavai a kereszten. János szerint:

„Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: »Beteljesedett!« Aztán lehajtotta fejét és kilehelte lelkét.” (János 19:30)

Melyek voltak Jézus (BLV) utolsó szavai és milyen helyzetben volt?

Mikor hasadt ketté a templom kárpitja?

Az evangélisták szerint Jézus (BLV) halála különlegesnek kellett, hogy legyen, nem egy átlagos halál. Nagy események kellett, hogy kísérjék, amelyeknek leírásában az evangélisták különböztek gazdag fantáziájukban.

Abban az eseményben megegyeznek, hogy a templom kárpitja kettéhasadt, de az idejében már nem. Márk szerint Jézus (BLV) halála után történt:

„Jézus hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. A templom függönye ekkor kettéhasadt felülről egészen az aljáig.” (Márk 15:37-38)

Lukács, aki az események folyásának pontosan utána ment,¹⁶ nem értett egyet Márk evangélistával, aki az első evangéliumszerző volt. Lukács szerint a csoda Jézus (BLV) halála előtt történt. Azt mondta:

„A hatodik óra körül sötétség támadt az egész földön, s egészen a kilencedik óráig tartott. A nap elsötétedett, a templom függönye közepén kettéhasadt. Jézus ekkor hangosan felkiáltott: »Atyám, kezedbe ajánlom lelkemet.« E szavakkal kilehelte lelkét.” (Lukács 23:44-46)

Ez az esemény Jézus (BLV) halála előtt történt, nem úgy, ahogy Márk említette.

Második: Ellentmondások az evangéliumok feltámadás történeteiben

A négy evangélium említi Jézus (BLV) feltámadását és eltemetését. Ezek a történetek tele vannak ellentmondásokkal, és emiatt ezek a leggyengébb evangéliumi történetnek számítanak.

Mikor mentek az asszonyok a sírhoz?

Az evangéliumok beszélnek a nőkről, akik vasárnap elmentek a sírhoz. Márk szerint napfelkeltekor történt:

„A hét első napján kora reggel, napkeltekor kimentek a sírhoz.” (Márk 16:2-3)

Máté és Lukács szerint hajnalban, János szerint még sötét volt. János azt mondta:

„A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz.” (János 20:1) (lásd Máté 28:1 és Lukács 24:1).

¹⁶ Ezt mondja a Lukács szerinti evangélium bevezetője

Nézzük meg, hogy Matta Al-Meskeen atya hogyan próbálta a hajnalt a napfelkeltével összekötni. Azt mondta. „*A különbség azért volt, mert a nők nagyon korán felkeltek, mikor még sötét volt. Elmentek a város nyugati kapujához, és ott vártak, amíg kinyitották a kaput. A kaput nem nyitják ki napfelkeltéig. Ez azt jelenti, hogy elindultak és elérték a kaput hajnalig, majd elmentek a sírhoz napfelkelte után, és ebből adódik az eltérés.*”¹⁷

Kétségtelen, hogy az olvasó felismeri, hogy sem az evangélisták, sem a történészek nem tudtak a zárt kapuról, amelyet Matta atya említ. Az olvasó azt is észreveszi, hogy az atya magyarázata ellentmond Jánosnak, aki azt mondta: **„amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz.”**

Mária akkor érkezett a sírhoz, amikor még sötét volt, nem a város nyugati kapujához, amely nem nyílik ki napfelkeltéig!

Ki látogatta meg a sírt?

János szerint Mária Magdolna volt az egyetlen, aki meglátogatta a sírt:

„(...)amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz.” (János 20:1)

Máté egy másik, ismeretlen Máriát említ:

„Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán a magdalai Mária és a másik Mária elment, hogy megnézzék a sírt.” (Máté 28:1)

Márk azt mondta olvasóinak, hogy a látogatók Mária Magdolna, Jakab anyja és Szalome voltak:

¹⁷ Matta Al-Meskeen atya, *A Szent Máté szerinti evangélium – Tanulmány, magyarázat és kommentár*, 830. old.

„Amikor elmúlt a szombat, Mária Magdolna, Mária, Jakab anyja, és Szalome illatszereket vásároltak, s elmentek, hogy bebalzsamozzák.” (Márk 16:1)

Lukács említette, hogy a látogatók több nő volt és mások is velük:

„Az öt követő asszonyok is pedig, kik vele Galileából jöttek, megnézik a sírt, és hogy miképen helyeztetett el az ő teste. Visszatérvén pedig, készítének fűszerszámokat és keneteket. És szombaton nyugovának a parancsolat szerint. A hétnék első napján pedig kora reggel a sírhoz menének, vivén az elkészített fűszerszámokat, és némely más asszonyok is velök.” (Lukács 23:55-24:1)(KG)

Mindezek egyetlen látogatáskor.

Mikor lett a kő elmozdítva? A látogatók megtalálták elmozdítva a követ, amely lezárta a sírt, vagy látogatásuk alatt mozdult el?

Máté azt mondta:

„Hirtelen nagy földrengés támadt. Az Úr angyala ugyanis leszállt az égből, odament, elhengerítette a követ és ráült.” (Máté 28:2), tehát az elmozdítás a látogatás alatt történt.

A másik három evangélista azt mondja, hogy a látogatók már elmozdítva találták a követ. Lukács azt mondta:

„Úgy találták, hogy a kő el volt a sírtől hengerítve.” (Lukács 24:2),(lásd még: Márk 16:4, János 20:1).

Mit láttak a látogató asszonyok?

Márk szerint a látogatók egy fiatalembert láttak a sír jobb oldalán, aki fehér ruhát viselt (lásd Márk 5:16).

Máté a fiatalembert mennyből leszállt angyallá tette (lásd Máté 28:2).

Lukács szerint két férfi volt fényes ruhában (lásd Lukács 24:4)

János megemlítette, hogy két angyal volt ott fehér ruhában. Az egyik a fejénél, a másik a lábánál ült (lásd János 20:12).

Hol találkozott Magdolna Jézussal (BLV) és ki beszélt neki Jézus feltámadásáról?

A látogatók voltak az elsők, akik látták Jézust (BLV). Hol találkoztak?

János válasza, hogy a sírban volt, míg Magdolna (aki szerinte az egyetlen látogató volt) az angyalokkal beszélt. Azt mondta.

„Magszóltották: »Asszony, miért sírsz?« »Mert elvitték Uramat – felelte –, s nem tudom, hová tették.« E szavakkal hátrafordult, s látta Jézust, amint ott állt, de nem tudta róla, hogy Jézus. Jézus megkérdezte: »Asszony, miért sírsz? Kit keresel?« Abban a hiszemben, hogy a kertész áll mögötte, így felelt neki: »Uram, ha te vitted el, mondd meg, hova tetted, hogy elvihessem magammal.« Jézus most nevéen szólította: »Mária!« Erre megfordult, s csak ennyit mondott: »Rabboni«, ami annyit jelent, mint »Mester«.» (János 20:13-16)

Megjegyezzük itt, hogy ő anélkül ismerte fel, hogy Jézus (BLV) él, hogy az angyalok elmondták volna nekik. Látta őt, és felismerte egy kicsivel azután, hogy elkezdtek beszélgetni.

Máté válasza különbözött, ő azt mondta, hogy Magdolna és a másik nő Jézussal (BLV) a síron kívül találkoztak, távolabb, és az angyal mondta nekik, hogy Jézus feltámadott. Máté azt mondta:

„Az angyal azonban felszólította az asszonyokat: »Ne féljete! Tudom, hogy ti Jézust kerseitek, akít keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondta. Gyertek, nézzétek meg a helyet, ahol nyugodott! Aztán

siessetek, vigyék hírül tanítványainak: Feltámadt a halálból, elöttetek megy Galileába. Ott viszontlátjátok. Íme tudotokra adtam.« Gyorsan otthagyták a sírt, és félelmükben meg nagy örömmükben is siettek, hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak. Egyszerre csak Jézus jött velük szemben, s így köszöntötte őket: »Üdv nektek!« Odafutottak, leborultak előtte, és átkarolták a lábát. Jézus így szólt: »Ne féljete! Menjetek, vigyék hírül testvéreimnek, hogy térjenek vissza Galileába, ott majd viszontlátanak.«” (Máté 28:5-10)

Tehát Máté szerint a találkozás a sírtól távol történt, és az angyalok közölték velük Jézus feltámadását, nem maga Jézus.

A kérdés itt az, hogy melyik evangélista mondta az igazat? Lehetséges így, hogy mindegyik történet forrása Allah (S.W.)?

A nők eltitkolták a hírt, vagy elmondták?

Márk ellentmondott Lukácsnak abban, hogy a nők elmondták valakinek, amit láttak, vagy nem. Márk azt mondta:

„Erre kijöttek a sírból és elfutottak, mert félelem és szorongás vett rajtuk erőt. Félelmükben senkinek sem szóltak semmiről.” (Márk 16:8), Lukács azt mondta:

„A sírtól visszatérve mindent hírül adtak a tizenegynek és a többieknek.” (Lukács 24:9)

Kinek jelent meg Jézus (BLV) először?

Az evangéliumok ellentmondanak abban is, hogy hányszor jelent meg Jézus (BLV) a tanítványainak, és hogy kinek jelent meg először. Márk és János szerint Jézus először Mária Magdolnának jelent meg (lásd Márk 16:9, János 20:14), Máté szerint ott volt a másik Mária is (lásd Máté 28:9), míg Lukács azt említette, hogy Jézus először két tanítványnak jelent meg, akik útban voltak Emmausz felé (lásd Lukács 24:13).

Hányszor és hol jelent meg Jézus (BLV)?

János szerint Jézus (BLV) háromszor jelent meg a tanítványainak (lásd János 26:19-20). A többi három evangélista csak egy alkalmat említett, amikor Jézus (BLV) megjelent (lásd Máté 28:16, Márk 16:14, Lukács 24:36).

Lukács, aki pontosan követte az eseményeket, biztosított arról, hogy Jézus (BLV) a tanítványainak egyszer jelent meg, és találkozásuk végén felment a mennybe. Azt mondta:

„Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük és köszöntötte őket: »Békesség nektek!« Ijedtükben és félelmükben azt vélték, hogy szellemet látnak... Ezután kivezette őket Betánia közelébe, és kezét kitérve megáldotta őket. Áldás közben megvált tőlük, és fölemelkedett az égbe.” (Lukács 24:36-51)

Említette, hogy az első és utolsó találkozás a mester és tanítványai között Jeruzsálemben történt. Azt mondta:

„Még abban az órában útra keltek, s visszatértek Jeruzsálembé. Ott együtt találták a tizenegyet s társaikat. Azzal fogadták őket, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is beszámoltak az úton történekről, meg arról, hogyan ismerték fel a kenyértöréskor. Míg ezekről beszélgettek, egyszer csak megjelent köztük és köszöntötte őket: »Békesség nektek!«” (Lukács 24:33-36)

Író társai (Máté és Márk) azt mondták, hogy ez Galileában történt:

„A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amint meglátták, leborultak előtte” (Máté 28:16-17) (lásd Márk 16:7).

Akkor valójában hol történt a találkozás, Jeruzsálemben vagy Galileában?

Tamás részt vett az első találkozáson Jézussal (BLV)?

Ha nem számítjuk, hogy Jézus (BLV) hányszor jelent meg a tanítványoknak, az is egy kérdés, hogy ki volt jelen az első találkozáson Jeruzsálemben vagy Galileában. Mindannyian ott voltak, vagy Tamás, a hitetlen hiányzott?

Máté szerint minden tanítvány ott volt, kivéve természetesen Júdást, az árulót. Azt mondta:

„A tizenegy tanítvány elment Galileába, arra a hegyre, ahova Jézus rendelte őket. Amint meglátták, leborultak előtte, bár néhányan kételkedtek.” (Máté 28:16-17)

Ebből azt értjük, hogy Tamás egy volt azok közül, akik letérdeltek Jézus (BLV) előtt, és ő lehetett egy azok közül, akiről Máté azt mondta, „bár néhányan kételkedtek”.

János biztosan állítja, hogy Tamás nem volt jelen az első találkozásnál. Azt mondta:

„A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Didimus, nem volt velük, amikor megjelent nekik Jézus. A tanítványok elmondták: »Láttuk az Urat!«” (János 20:24-25)

Természetesen az első találkozásról beszél. Tamás Jézussal (BLV) nyolc nappal később találkozott. Kételkedett benne, hogy őt látja, majd Jézus (BLV) megmutatta a kezét és a lábát, ahogy János mondta (lásd János 20:26-27).

Milyen furcsa, amit Pál tett hozzá az első találkozáshoz. Egy furcsa vendég, Júdás, az áruló tanítvány is jelen volt szerinte. Azt mondta:

„(...)harmadnap feltámadt, az Írások szerint. Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek.” (1 Korintus 15:4-5)

Ez egy újabb végzetes ellentmondás ebben a történetben, amelyet ezért az Újtestamentum leggyengébb történetének tartanak.

Meddig maradt Jézus (BLV) a földön mennybemenetele előtt?

Végül rámutatunk az egyik legnagyobb ellentmondásra az evangéliumokban, ami Jézus (BLV) földön töltött idejére vonatkozik, mennybemenetele előtt.

Máté és Márk szerint Jézus (BLV) a feltámadása napján ment a mennybe (lásd Máté 28:8-20, Márk 16:9-19 és Lukács 24:1-53).

Az Apostolok Cselekedetei írója (aki feltehetőleg Lukács) szerint Jézus (BLV) negyven nappal a feltámadása után ment fel a mennybe (lásd Ap. Csel. 1:13).

Mindezekkel az ellentmondásokkal elutasítjuk a tanúk tanúságát ebben az ügyben. Bármely bíróság hamis tanúknak tekintené őket ennél kisebb eltérések alapján is.

Még Matta Al-Meskeen atyának sem sikerült kibékítenie ezeket az ellentmondásokat. Ehelyett bemutatott egy „*kérvényt és figyelmeztetést minden olvasónak, hogy ne zavarják össze őket a feltámadás-történet magától értetődő különbségei, amelyeknek az az oka, hogy mikor a feltámadásról beszélünk, egy olyan dologról beszélünk, amely túlmegy az ész, az elme, vagy a látás képességein... A feltámadás nem lehet tárgya kritikának, vizsgálatnak, nyomozásnak vagy magyarázatnak.*”¹⁸

Vajon az olvasó kifogásokat keres az evangélium szerzőinek a hibáira a feltámadás-történetben, vagy ezeket az ellentmondásokat egy újabb bizonyítékának tekinti a tanúk hamisságának, és elutasítja ellentmondó tanúságaikat ebben a nagy kérdésben?

¹⁸ Matta Al-Meskeen atya, *A Szent Máté szerinti evangélium – Tanulmány, magyarázat és kommentár*, 832. old.

Harmadik: Olyan történetek, amelyeket csak egy evangélista mondott el

Sok olyan esemény van, esetenként fontosak is, amelyeket csak egy evangélista említet, a többiek pedig figyelmen kívül hagyták. Az jut az ember eszébe, hogy ez az evangéliumi történetek egymást kiegészítésének elmélete miatt van. Eszerint az elmélet szerint a hozzátételek az írók részéről nem tekinthetők ellentmondásnak.

Ez nem igaz. Az evangéliumi forrásokról és a történelemből tudjuk, hogy a későbbi evangélisták a korábbiaktól függték. Ha a későbbiek kihagytak vagy hozzátettek ahhoz, amit a korábbiak említettek, ez azért volt, mert kételkedtek a történetben, vagy mert így illett a hitükhöz.

Lukács világossá tette ezt a bevezetőben. Azt mondta:

„Jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak... hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanok, amelyekre tanítottak.” (Lukács 1:3-4)

Ő figyelmesen másolt a korábbi íróktól, és ha kihagyott valamit, az azért volt, mert kételkedett annak igazságában.

Van néhány fontos esemény, amelyet csak az egyik író említett. Ez sok kérdést vet fel, amelyek válaszáért kiáltanak.

❖ Lukács sok dolgot említett Jézus (BLV) elfogatásának éjszakájáról, amelyet a többi evangélista nem említett. Például sokat beszélt Jézus (BLV) gyengeségéről, és hogy Allah (S.W.) küldött egy angyalt, hogy megerősítse, mert majdnem összeomlott. Lukács azt mondta:

„Megjelent neki az égből egy angyal, és megerősítette. Halálfélelem kerítette hatalmába, és még buzgóbban imádkozott. Verejtéke mint megannyi vércsepp hullott a földre.” (Lukács 22:43-44)

Az effajta részek – még ha sok jelenlegi fordításban szerepelnek is – a régi forrásokból hiányoznak. Ahmad ‘Abd Al-Wahab idézte George Craid-tól, Lukács evangéliumának kommentátorától a következőt: *„Lehetséges, hogy ennek a résznek a kitörlésének az oka az író elképzelése Jézusról. Ez a kép – ahogy Lukács említi – emberi gyengeségről árulkodik, amely ellentmond annak, ahogyan ő hitt Isten Fiában, aki Atyja abszolút hatalmában osztozott.”*¹⁹

Ez lehet annak is az oka, hogy az evangélisták miért nem adtak részletes jellemzést. János semmit nem említett Jézus (BLV) szenvedéséről és kétségbeeséséről, ugyanebből az okból.

Azon csodálkozunk, hogy Lukács honnan tudott az angyalról, aki leszállt, és hogy látta Jézust (BLV), amint verejtékezik. Hogy lehet az, hogy ő látta mindezt, ha az összes tanítvány aludt, ahogy ő maga említette a következő mondatban?

„Aztán abbahagyta az imát, és visszament a tanítványokhoz. Azok közben elaludtak bánatukban.” (Lukács 22:45)

Jézus (BLV) ráadásul nem mellettük volt, hanem távolabb imádkozott.

„Aztán odébbment, úgy egy kőhajításnyira, és térdre borulva imádkozott.” (Lukács 22:41)

❖ Az evangélisták említik, hogy az egyik tanítvány megverte a főpap szolgáját, és levágta a fülét. A történetek kiegészítik egymást, és János említi, hogy a szolga neve Malakiás volt, és a jobb fülét vágták le. Máté és Márk azonban nem határozta meg a támadó nevét, vagy, hogy melyik fülről volt szó.

Egyikük sem – kivéve Lukácsot, aki nem volt jelen – említette, hogy Jézus (BLV) meggyógyította a szolga fülét. Ez az esemény

¹⁹ Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 140-143. old.

kétségtelenül egy nagy csoda volt, amely pozitív hatást tehetett volna a hitetlenekre.

„De Jézus így szólt: »Hagyjátok, elég!« Aztán megérintette a szolgáló fülét és meggyógyította.” (Lukács 22:51)

Lukács nem említett semmilyen reakciót a katonák vagy mások részéről erre a nagy csodára; úgy tűnt, mintha semmi sem történt volna.

❖ Egy másik történet, amelyet csak Márk említett, egy fiatalemberről szól, aki elmenekült a többi embertől. Elkapták a gyolcslepelt, amely az egyetlen ruhadarab volt, amit viselt. Hagyta az gyolcslepelt és elfutott meztelenül (lásd Márk 14:51-52).

❖ Egy másik történet, amelyet csak János említett, hogy Jézus (BLV) megkérte a katonákat, hogy a tanítványait engedjék el, igaz, hogy senki nem zavarta őket (lásd János 18:8). Valójában János biztosítani akart egy próféciaát a Tórából, ahogy utána megemléltette. Azt mondta:

„Senkit sem vesztettem el azok közül, akiket nekem adtál.” (János 18:9)

❖ Csak János említette azt is, hogy amikor a katonák el akarták fogni Jézust (BLV), a földre estek. János azt mondta:

„Amikor azt mondta: »Én vagyok«, meghátráltak, és a földre rogytak.” (János 18:6)

A többiek ezt nem említették egyáltalán, bár egy fontos eseményről van szó. Mitől ijedtek meg annyira a katonák, hogy földre estek?

Féltek az angyaloktól, akiket láttak, hogy védelmezik Jézust (BLV), és ennek hatására estek a földre, ahogy az Ószövetségi próféciaában olvassuk.

„Így nem ér semmi baj, csapás nem közelít sátrához. Mert elküldi angyalait hozzád, hogy

védelvezenek minden utadon. A kezükön hordoznak majd téged, nehogy kőbe botolják a lábád.” (Zsoltárok 91:10-12)

❖ Csak János említette azt is, hogy a katonák Jézust (BLV) Annáshoz, Kajafás apósához vitték, aki a főpap volt, majd ezután vitték Kajafáshoz, a paphoz (lásd János 18:12-13) .

❖ Csak Lukács említette, hogy Pilátus elküldte Jézust (BLV) Heródeshez, Galilea kormányzójához (lásd Lukács 23:8). Meglepő az, hogy Heródes sokkal korábban halt meg, még Jézus (BLV) gyermekkorában. Máté azt mondta:

„Amikor Heródes meghalt, megjelent Egyiptomban álmában Józsefnek az Úr anyyala, és így szólt hozzá: »Kelj föl, fogd a gyermeket és anyját és menj Izrael földjére... De amikor meghallotta, hogy Archelausz uralkodik Júdeában apja, Heródes után(...)»” (Máté 2:19-22)

Ha Máté igazat mondott Heródes haláláról Jézus (BLV) gyermekkorában, akkor Lukács hazudott, még akkor is, ha nyomon követett minden részletet.

Lukács kihozta Heródest a halálból – George Caird szerint – mert egy másik királyt akart kapcsolatba hozni Pilátussal, hogy megerősítse a Második Zsoltár próféciáját:

„A föld királyai fölkelnek, nagyjai összeesküsznek az Úr ellen és Fölkentje ellen.” (Zsoltárok 2:2)²⁰

❖ Csak Máté egyedül említette azokat a csodákat, amelyek Jézussal (BLV) történtek a kereszten halála pillanatában. Azt mondta:

„Erre a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Feltámadása

²⁰ Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 140-143. old.

után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és többeknek megjelentek.” (Máté 27:51-53)

Ez az esemény egyetlen másik evangélista tollára nem volt érdemes, Lukácsot is beleértve, aki minden eseményt végig követett.

Ha ez a történet igaz, ez kellett, hogy legyen Jézus (BLV) legnagyobb csodája, és mindenkinek említene kellett volna. Így legvalószínűbb, hogy hazugság. Norton, akit „az evangéliumok őrzőjének” neveznek, azt mondta: *„Ez a történet hamis, valószínűleg ez a hasonló történetekhez tartozik, amelyek Jeruzsálem pusztulása után terjedtek a zsidók között. Lehet, hogy valaki odaírta Máté evangéliuma héber példányába széljegyzetként, majd a másolók később beillesztették a szövegbe, és a fordító az egészet lefordította.”*

Ezeket a történeteket régi legendákból szedték. Kommentárjában (253. old.) Caird azt mondta: *„Általános volt a múltban, hogy a nagy katasztrofális eseményeket a szerencsétlenség jelei kísérték, mintha a természet együtt érezne az emberrel nyomorúságában.”*

Komentárjában (427. old.) Dennis Nineham azt mondta: *„Azt mondták a régi pogány korban, hogy a szerencsétlenség és a rossz dolgok akkor történtek, amikor egy főpap vagy valamilyen nagy ember meghalt, mint egy császár.”*

Komentárjában (444. old.) Máté koholmányát védelmezve és igazolva, hogy miért tette hozzá a történethez, John Fenton azt mondta: *„Ezeket a legendás eseményeket Máté azért tette hozzá, hogy megmutassa, Jézus halála Isten cselekedete volt.”*²¹

Egy másik bizonyítékot találunk Máté evangéliumának írójának koholmányára és hazugságára, ha közelről

²¹ Ahmad ‘Abd al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 162-163. old.

megvizsgáljuk az ilyen csodák hatását ezek események alkalmával. Ha amit Máté mondott, valóban megtörtént, a zsidók nem mertek volna Pilátushoz menni, vagy őrzést kérni a sírhoz. Ha ezek a mitikus események tényleg megtörténtek volna, Kajafás nem merete volna Jézust (BLV) csalónak nevezni, Pilátus megbüntette volna a zsidókat, és sokan hittek volna Jézusban (BLV). Sokan hittek benne ennél sokkal kisebb csodák miatt is. Amikor a Szentlélek leszállt a tanítványokra, háromezer ember tért meg (lásd Apostolok Cselekedetei 2:40-41). A Máté által említett események sokkal nagyobbak ennél.

Ezek után mi történt ezekkel a halott szentekkel, visszamentek a sírba lepleikben, vagy meztelenül? Kivel beszéltek? Szomorúak voltak azért, ami Jézussal (BLV) történt, vagy boldogok? Együtt éreztek veled, kifejezték szimpátiájukat? Mennyi ideig éltek? Hogy haltak meg ismét, és mikor?

❖ Egyedül János említette saját jelenlétét és Jézus (BLV) édesanyja jelenlétét a keresztre feszítés alatt.

„Ezt tették a katonák. Jézus keresztyénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint a magdalai Mária. Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll anyja és az a tanítvány, akit szeretett, így szólt anyjához: Asszony, íme, a te fiad!” (János 19:25-26)

Az evangéliumok nem hagyhattak figyelmen kívül egy ilyen fontos dolgot, ha valóban igaz volt. Ugyanakkor elképzelhetetlen, hogy a katonák megengedték Jézus (BLV) rokonainak, hogy ilyen közel álljanak, míg a kereszten volt. Péter megtagadta Jézust (BLV) háromszor, ugyanezeketől a katonáktól való félelmében.

Negyedik: Az evangéliumi történetek vizsgálata

Amikor tanulmányozzuk az evangéliumi történeteket, a történetek következetlenségei mellett sok hibát és hiányosságokat találunk, amelyek mellett nem mehet el az ember. E sok hiányosság miatt a keresztyéneknek előbb utóbb el kell

ismerniük, hogy a keresztre feszített ember nem Jézus (BLV) volt, vagy legalább, hogy a történetek esendő emberek munkái.

❖ Az evangéliumok említik Júdás szerepét Jézus (BLV) elárulásában, miután mindig vele volt, és egyike volt a tizenkét tanítványnak. Hogy történhetett akkor ez a hirtelen változás?

Elképzelhető, hogy az emberek elfordulnak a helyes úttól, de az evangélium története szerint Jézus (BLV) – akit Allah (S.W.) küldött, hogy utat mutasson az embereknek – volt az oka Júdás árulásának. János állítása szerint, amikor a tanítványok megkérdézték mesterüket, Jézust (BLV) az árulóról, azt felelte:

„Jézus így felelt: »Az, akinek a bemártott falatot adom.« Ezzel bemártotta a falatot, fogta és az áruló Júdásnak nyújtotta, az iskarióti Simon fiának. A falat után rögvést belézállt a sátán. Jézus csak ennyit mondott neki: »Amit tenni akarsz, tedd meg mielőbb!«” (János 13:26-27)

Eszerint a rész szerint Jézus (BLV) és a falat, amelyet Júdásnak adott, volt az oka Júdás bűnének és árulásának.

Egy kérdés merül fel azzal kapcsolatban is, hogy a főpap Júdást kérte meg, hogy beazonosítsa Jézust (BLV). Hogy lehet, hogy a papok nem ismerték fel Jézust (BLV) és hogy valaki, akinek harminc ezüstöt fizettek, kellett hogy elmondja nekik, mikor Jézus (BLV) a templomban tanított minden nap? (Lásd Lukács 22:52)

❖ Az evangélium említi, hogy a keresztre feszítés éjjelén Jézus (BLV) imádkozott Allahhoz (S.W.), hogy mentse meg őt a haláltól. Hol voltak a tanítványok ebben a nehéz pillanatban? Jézussal (BLV) voltak a kertben, de elaludtak, ahogy Lukács említi. Lukács azt mondta:

„Aztán abbahagyta az imát, és visszament a tanítványokhoz. Azok közben elaludtak bánatukban.” (Lukács 22:45)

Általában, amikor az emberek félnek, nem tudnak aludni.

Ezt a pszichológusok is megerősítették. Ez azért van, mert az adrenalin szintje a vérben megemelkedik, és ez nem teszi lehetővé az alvást. Hogy tudtak akkor aludni a tanítványok?

❖ Egy másik ellentmondás a keresztre feszítés-történetben az, amit Márk említett. Márk azt mondta, hogy Jézus (BLV) odament a tanítványokhoz, és alva találta őket, majd azt mondta:

„Aludjatok tovább, és pihenjete! Elég! Eljött az óra! Íme, átadatik az Emberfia a bűnösök kezébe. Ébredjete, menjünk! Íme, közel van, aki engem eláru.” (Márk 14:41-42)

Az a mondása nekik, hogy „aludjatok és pihenjete” nem illik ahhoz, hogy „Ébredjete, menjünk!”.

Hogyan kérhette azt tőlük egyáltalán, hogy meneküljenek, ha tudta, hogy keresztre fogják feszíteni? Miért akart elmenekülni, ha – szerintük – azért öltött testet, hogy keresztre feszítsék?

❖ Az evangéliumok megemlítik, hogy nemcsak a főpap volt Jézus (BLV) ellen, hanem a nép is. Nagy tömeg kiabált Pilátusnak, hogy „Feszítsd meg, feszítsd meg!”, és nem akarták elengedni, hanem helyette a bűnöző Barabást akarták elengedni.

„Ettől fogva Pilátus igyekezett őt szabadon bocsátani, de a zsidók így kiáltottak: Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja: aki királlyá teszi magát, az ellene szegül a császárnak.” (János 19:12)

Márk azt mondta:

„A főpapak azonban felbujtották a sokaságot, hogy inkább Barabbás elbocsátását követeljék... Azok pedig még hangosabban kiáltották: Feszítsd meg! Pilátus pedig, minthogy a sokaság kedvére akart tenni...” (Márk 15:11-15)

Hol voltak azok az ezrek, akiket Jézus (BLV) meggyógyított a leprából, vakságból és más betegségekből? Hol voltak azok, akik várták őt, amikor számárháton belépett Jeruzsálembe? Hol voltak ők?

„A nép közül sokan eléje terítették ruhájukat az útra, mások ágakat tördeltek a fákról, és az útra szórták. Az előtte járó s az utána tóduló tömeg így kiáltozott: »Hozsanna Dávid fiának!...« Amikor beért Jeruzsálembe, az egész város izgalomba jött. »Ki ez?« – kérdezték.” (Máté 21:8-10)

Hol voltak ők, és hol voltak a nemes és jó emberek, mikor a katonák megütötték és megverték Jézust (BLV) ok nélkül, úgy, hogy nem követett el bűnt?

❖ Márk említette az embert, aki meztelenül elrohant. Azt mondta:

„Egy ifjú mégis követte, meztelen testét csak egy gyolcslepel fedte.” (Márk 14:51)

Ez azt jelenti, hogy a keresztre feszítés nyáron történt. Mi támasztja alá, hogy a zsidó húsvét – amikor a keresztre feszítés történt – áprilisban volt?

János viszont említett valamit, ami azt jelzi, hogy a keresztre feszítés télen volt. Azt mondta, hogy Péter melegegett azon a napon, amikor a keresztre feszített tárgyalása zajlott, mert hideg volt. János azt mondta:

„Simon Péter még mindig ott állt és melegegett.” (János 18:25)

Az evangélisták egy napba sűrítették a nyarat és a telet.

Emellett Péter, aki fontos szerepet tölt be a kereszténységben, és az evangéliumok szerint ő a föld és a mennyek kulcsainak őrzője, megtagadta az elfogott személyt háromszor, és megátkozta őt. Az evangélisták nem merték megemlíteni, hogy Péter kit átkozott meg. Nem kell hozzá sok ész, hogy ő az elfogott személyt átkozta meg, és tagadta le, hogy ismeri.

Mesterét, Jézust (BLV) átkozta meg, vagy a keresztre feszített csalót?

Ezek a szavak, mint az átok, nem illenek Péter személyiségéhez, aki az erő és határozottság példája kellett, hogy legyen, ahogy Jézus (BLV) mondta neki:

„De imádkoztam érted, nehogy megfogyatkozz a hitedben. Amikor megtérsz, te erősíted majd meg testvéreidet.” (Lukács 22:32)

Nem valószínű, hogy Péter ilyen átkot mondott volna, mert ő soha nem hagyta el mesterét és prófétáját. Ha ezt tette volna, nem érdemelte volna meg, hogy hűségeseznek nevezzék, a jellemzőkről és csodákról, amelyeket az evangéliumok említenek, nem is beszélve. Tehát Péter jogosan átkozódott, mert ő a keresztre feszített személyt átkozta meg, nem Jézust (BLV), hanem valaki mást, aki megérdemelte a tagadást és az átkot.

❖ Az evangéliumok Jézust (BLV) gyengének mutatják be, aki vizet kér, miközben látja, hogy kinevetik, és hallhatják a kiáltását. Ez nem illik ahhoz, ahogy megismertük Jézust (BLV), erős jellemét, amellyel kihívta a zsidókat, hogy keresni fogják, de soha nem találják meg (lásd János 7:36).

Nem illik annak a Jézusnak (BLV) jelleméhez, aki bement a templomba, és kikergette a pénzváltókat (lásd Márk 11:15). És nem illik annak a Jézusnak (BLV) a jelleméhez sem, aki negyven napig böjtölt anélkül, hogy éhséget vagy szomjúságot érzett volna (lásd Máté 2:4).

Miért lett Jézus (BLV) hirtelen ennyire gyenge, akit istennek állítanak, ha azt mondta a tanítványainak:

„Ne nyugtalankodjék a szívetek, s ne csüggedjen. Hiszen hallottátok, hogy azt mondtam: Elmegyek, de visszajövök hozzátok. Ha szeretnétek, örülnétek, hogy az Atyához megyek.” (János 14:27-28)

Tehát úgy találjuk, hogy az evangéliumi történeteket ember alkotta munkáknak kell tekintenünk, amelyek tele vannak mindenféle emberi gyengeséggel, mint hamisság, hibák és koholmányok.

Jézus (BLV) keresztre feszítésének cáfolata történelmi bizonyítékok alapján

A keresztények azt állítják, hogy a muszlimok hite, miszerint Jézus (BLV) megmenekült a keresztre feszítéstől azt jelenti, hogy ők tagadják a történelmi igazságot, azt az igazságot, amelyben zsidók és keresztények, akik Jézus (BLV) kortársai voltak, és az ő követőik megegyeztek.

Hogyan tagadhatja le akkor ezt az iszlám prófétája, aki hat évszázaddal ezután az esemény után jött?

Első látásra a keresztények ellenkezése meggyőzőnek tűnhet, de miután megnéztük közelről a tanúk tanúságát, sok fontos dologra derül fény:

❖ Sok ókori keresztény felekezet tagadta Jézus (BLV) keresztre feszítését. Ezt a tényt a keresztény történészek is elismerik, hogy voltak, akik tagadták Jézus keresztre feszítését. mint a paszkilidiánusok, a korintusiak, a karbokraciánusok, a szatrinoszianusok, a markoniánusok, a pardisiánusok, a szernethiánusok, a parsiszkaliánusok, a pauliánusok, a minesiánusok, a titanisiánusok, a dosztiánusok, a marsiánusok, a falantaniánusok és a hermásiánusok.

E szekták nagy része Jézus (BLV) idejéhez közel létezett, az első században. Szent Alfonse Maria De Lucre *Eretnekségek és vitáik* című könyvében említette, hogy az egyik eretnekség az első században az volt, amit Flourey említett. Azt mondta: „*Jézusnak láthatatlan ereje volt. Bármilyen alakban meg tudott jelenni. Így amikor a zsidók keresztre akarták feszíteni, ő átvette Simon alakját, és Simonnak adta az ő megjelenését. Majd Simont*

feszítették keresztre Jézus helyett, míg Jézus nevetett a zsidókon. Visszament úgy, hogy senki sem látta, majd felment a mennybe.”

Úgy tűnik, hogy ez a gondolat a második századig jelen volt. John Fenton, Máté evangéliumának kommentátora a 440. oldalon azt mondta: „Az egyik gnosztikus a második században azt mondta, hogy Simont feszítették keresztre Jézus helyett.”²²

Oreganos említett egy ebből az időből származó elképzelést vagyis, hogy Jézus meg tudja változtatni a kinézetét bármikor, bármire. Ezért volt szükség Júdás csókjára is, mert Jézust Jeruzsálem népe jól ismerte.

A legfontosabb felekezet, amely tagadta Jézus (BLV) keresztre feszítését, a paszkilidiánusok voltak. A kommentátor, George Sail az *Islám hittételek keresztény kérdésekről* című könyvben említette, hogy e szekta hite szerint Jézus megmenekült, és hogy a keresztre feszített Simon volt (akit voltak, akik Círeai Simonnak neveztek). Mindkét név egy embert jelöl.

Ez a szekta azt hirdette, hogy Jézus (BLV) ember volt. Paszkiliosz azt mondta: „A feltámadás, amely az állítólagos, látszólagos keresztre feszítése után következett, a bizonyíték, hogy a keresztre feszített személy nem Jézus volt.”

Azok a szekták, amelyek abban hittek, hogy a keresztre feszített ember nem Jézus (BLV) volt, a korintusiak, a karbokraciánusok és a szernethiánusok. George Sail azt mondta: „A karbokraciánusok és a szernethiánusok, amelyek a legrégebbi keresztény egyházakhoz tartoznak, abban hittek, hogy Jézust nem feszítették keresztre, nem ölték meg, hanem az egyik tanítványt (ölték meg) helyette, aki pontosan úgy nézett ki, mint ő.” Emellett a paszkilidiánusok is abban hittek, hogy egy másik embert feszítettek keresztre Jézus (BLV) helyett.

²² Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*, 162-163. old.

Voltak olyan keresztény egyházak is, amelyek abban hittek, hogy Jézus (BLV) megmenekült a keresztre feszítéstől, és felment a mennybe. Ezek közé tartoznak a rocitiánusok, a marsiánusok és a falantaniánusok. E három szekta hitt Jézus istenségében, és szerintük azt mondani, hogy bántalmazták és keresztre feszítették, sértés, és nem illik istenségéhez.²³

Ezek a szekták Jézus keresztre feszítése elutasításának gondolatát olyan evangéliumokból vették, amelyeket az egyház elutasított, annak ellenére, hogy korábbiak, mint a kanonizált evangéliumok. Az első Barnabás evangéliuma, amely szerint a keresztre feszített Júdás, az áruló volt, és Allah (S.W.) akaratából Jézusra hasonlított.

A már említetthez hasonlít a Nag Hamadi kódex, amelyet Egyiptomban találtak. A második világháború után harmincöt írást találtak, 1153 oldalt, néhány részében Jézus megmeneküléséről beszél és arról, hogy nem lett keresztre feszítve.²⁴

A *Siet, a vén* című könyv, amely szintén ezekhez az írásokhoz tartozik, Jézust (BLV) idézi: „*Valaki más volt, aki keserű ecetet ivott, nem én; valaki más volt, aki vitte a keresztet a vállán; valaki más volt, akinek a fejére töviskoronát tettek. Én a mennyben voltam, boldogan, nevettem tudatlanságukon.*”

Egy másik írásban, a *Feltámadás esszéjében* azt írják, hogy Jézus (BLV) természetes halállal halt meg, és szent lelke soha nem hal meg.²⁵

²³ ‘Abd Ar-Rahman Baji Al-Baghdadi, *A különbség a Teremtő és a teremtmények között*, 465. old., ‘Abd Al-Wahab Al-Najjar, *A próféták történetei*, 503. old.

²⁴ Kamel Saafan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 15. old.

²⁵ Alaa Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, ahogy Krisztus tanította*, 14-16. old., Ahmad Othman, *A Holt-tengeri tekercesek*, 137-139. old., Mustapha Shaheen, *Kereszténység*, 282. old.

János Cselekedeteinek könyve, amely az egyik apokrif könyv, megemlíti, hogy Jézus (BLV) azt mondta. „*En nem az a Jézus vagyok, akit keresztre feszítettek.*”²⁶

Tehát a történelemben voltak, akik igazat mondtak, bizonyítva azt, amit a Szent Korán mond Jézus (BLV) megmeneküléséről, és egy másik személy keresztre feszítéséről.

Jézus (BLV) keresztre feszítésének cáfolata az

Ószövetségpróféciáialapján

A próféciák nagyon fontosak a keresztények hitében. Nagy becsben tartják őket, annyira, hogy vannak keresztények, akik nem fogadják el valakinek a próféataságát, ha nem támasztja alá prófécia.

A keresztre feszítés a keresztények számára az egyik legfontosabb esemény a világon. Tehát meg kellett, hogy említsék a korábbi próféták a könyvekben, és Jézus (BLV) is a tanítványainak.

A próféták beszéltek Jézus (BLV) keresztre feszítéséről és feltámadásáról? Jézus (BLV) beszélt erről a tanítványainak?

A kereszténység igennel válaszol ezekre a kérdésekre, és ezt több helyen említik az evangéliumok, a levelek és az Ószövetség könyvei.

Érdemes megemlíteni, hogy a keresztények az Ószövetséget is szent könyvük részének tekintik. Az evangéliumok ezért

²⁶ Hanna Jerjes Al-Khodary, *A keresztény irodalom története*, 1. kötet, 207. old.

hivatkoznak ezekre a könyvekre, idézik prófeciáikat, amelyek megvalósultak Jézus (BLV) élete során vagy keresztre feszítésekor.

Az Ószövetségi könyveknek fontos szerepe van a keresztre feszítés-történetben. Amit az evangélisták említettek, annak nagy része ezekre a könyvekre utal, amelyekről azt tartották, hogy a keresztre feszített Jézust jövendöli meg. Ezeknek az utalásoknak több mint a fele a Zsoltárok könyvéből származik, amelyet Dávidnak és másoknak tulajdonítanak.

Jézus (BLV) biztosította tanítványait, hogy minden őt illető Ószövetségi prófécia be fog teljesedni. Azt mondta:

„be kell teljesednie mindannak, amit rólam Mózes törvényében, a prófétákban és a zsoltárokból írtak.” (Lukács 24:44)

Azt is mondta:

„Fürkészték az Írásokat... Bár éppen rólam tanúskodnak.” (János 5:39)

Josh McDowell azt mondta: *„Huszonkilenc prófécia van az Ótestamentumban, amelyek Jézusról szólnak Júdás általi elárultatásáról, tárgyalásáról, haláláról és temetéséről. Mindegyik pontosan megvalósult huszonnégy óra alatt.”*²⁷

Az evangélisták felhasználták ezeket a prófeciákat Jézus (BLV) keresztre feszítés-történetének alátámasztásához. Tizennégy prófeciáról van szó, Máté hatot említett, Márk négyet, Lukács kettőt, János pedig hét prófeciát idézett. Láthatjuk, mennyire fontosak ezek a prófeciák, amelyek Jézus (BLV) keresztre feszítéséről szólnak.

A keresztények túlzásba viszik azoknak prófeciáknak a fontosságát, amelyek Jézusról (BLV) szólnak. Sergius pap Az Ószövetség megjövendölte Jézust? című könyvében azt mondta:

²⁷ Josh McDowell, *A bizonyításhoz ítélet kell*, 197. old.

„Jézus a Szent Biblia egészében fénylik, nem úgy, mint a nap, amely éjjel lenyugszik. Nincs olyan része a Tórának vagy a prófétai könyveknek, amely nem említi Jézust. Megtaláljuk nevét, személyiségét, jellemzőit, tetteit a Tórában és a prófétai könyvekben, minden mondatban, minden fejezetben, minden könyvben. (Az Ószövetség) Betűi és szavai nem mások, mint Jézus nagyszerű képe. Mi keresztények nem aggódunk, hol nyissuk ki a Tórát vagy a prófétai könyveket, mindenhol megtaláljuk Jézust.”²⁸

A túlzás ellenére láthatjuk, mennyire fontosak az Ószövetségi részek Jézussal (BLV) kapcsolatban.

Sergius jellemezte a Zsoltárok könyve fontosságát is a keresztre feszítéssel kapcsolatban. Azt mondta: „A zsoltárok mindent elmondanak Jézusról. Mély érzéseit, fájdmát, jellemzőit, és tulajdonságait, sokkal inkább, mint bármely más próféta esetében. Mondhatjuk, hogy a Zsoltárok könyve a Messiás különleges könyve. Erre az a bizonyíték, hogy amit az Újtestamentum írói idéztek a zsoltárokból, annak a fele az egész Ótestamentumból származik.”

Abdul Fadi Al-Qahrani *A dicsőség ura* című könyvében szintén a Zsoltárok könyve fontosságát emeli ki. Azt mondta: „Soha nem volt olyan könyv, amely ennyire tele lenne jelekkel és próféciákkal Jézusról, mint a Zsoltárok; így leírhatatlan fontossággal bír a teológusok számára.”²⁹

A muszlim tudós, Mansoor Husain *Az igazság az iszlám és a kereszténység között* című híres könyvében részletesen tárgyalta ezt a kérdést. Elfogadta a keresztények vita-felkérését a témában,

²⁸ Mansoor Husain ‘Abd al-‘Aziz, *Az igazság az iszlám és a kereszténység között*, 72-74. old. Ebben a könyvben csak ebből a nagyszerű és egyedi könyvből fogok idézni.

²⁹ Lásd: Sergius pap, *Az Ószövetség megjövendölte Jézust?*, 28. old. és Keresztény teológusok Abdul Fadi Al-Qahrani vezetésével, *A dicsőség ura*, 84. old. in: Mansoor Husain ‘Abd al-‘Aziz, Op. cit.

és magával vitte az Ószövetséget, hogy referenciaként szolgáljon és fény derüljön igazságra, tisztázva ezt a kérdést. Nem valószínű, hogy a zsidók megváltoztassák a könyvüket, hogy alátámassza a keresztények hitét.

Mielőtt összefoglaljuk Mansour tanulmányát, megemlítenénk néhány pontot, amelyben a keresztények és a muszlimok egyetértenek, illetve nem értenek egyet Jézus (BLV) keresztre feszítésével kapcsolatban.

A keresztények abban hisznek, hogy Jézust (BLV) keresztre feszítették, míg a muszlimok abban hisznek, hogy nem feszítették keresztre. A muszlimok szerint valaki hasonlóvá lett téve hozzá, így nem tagadják, hogy megtörténhetett a keresztre feszítés – valaki mással.

A muszlimok azt sem tagadják, hogy Allah (S.W.) tudatta Jézussal (BLV), hogy szenvedésben lesz része, és hogy egyik tanítványa el fogja árulni.

„Amikor beesteledett, asztalhoz ült a tizenkét tanítvánnyal. Vacsora közben megszólalt: »Bizony mondom nektek, egyiketek elárul.« Erre igen elszomorodtak és sorra megkérdezték: »Csak nem én vagyok az, Uram?« »Aki velem egyszerre nyúl a tálba, az árul el« – felelte. »Az Emberfia ugyan elmegy, amint megírták róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja. Jobb lett volna neki, ha meg sem születik.«” (Máté 26:20-24)

Jézus (BLV) szomorú volt és félt, és fohászokodott Allahhoz (S.W.), hogy mentse meg őt ettől az összeesküvéstől. Gyötrődve imádkozott egész éjjel. Máté le írta nekünk Jézus (BLV) érzéseit és fohászát Allahnak (S.W.), azt mondta:

„Közben odaért velük a Getszemáni nevű majorba. »Üljetek le – mondta tanítványainak –, én arrébb megyek és imádkozom.« Csak Pétert és Zebedeus két fiát vitte magával. Egyszerre szomorúság fogta el, és gyötrődni kezdett. »Halálosan szomorú a lelkem – mondta nekik. –

Maradjatok itt és virrasszatok velem!« Valamivel odébb ment, és arcra borulva így imádkozott: »Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!« Aztán visszament tanítványaihoz, de alva találta őket. Szemére vetette Péternek: »Még egy órát sem tudtok velem virrasztani? Virrasszatok és imádkozzatok, nehogy kísértésbe esetek. A lélek ugyan készséges, a test azonban erőtlenséges.« Másodszor is elment és így imádkozott: »Atyám, ha nem kerülhet el ez a kehely anélkül, hogy ki ne igyam, legyen akaratom szerint!« Amikor visszatért, megint alva találta őket. Erre otthagya őket, újra elment, és harmadszor is ugyanazokkal a szavakkal imádkozott.” (Máté 26:36-44)

Lukács ezt a következőképpen írja le:

„Halálfélelem kerítette hatalmába, és még buzgóbban imádkozott. Verejtéke mint megannyi vércsepp hullott a földre.” (Lukács 22:43-44)

A muszlimok abban hisznek, hogy Jézus (BLV) Allahhoz (S.W.) fohászokodott azon a nehéz éjszakán, mivel minden próféta és alázatos ember, amikor baj éri, csak Alláhtól (S.W.) kér menedéket.

Allah (S.W.) felelt szolgája fohászára, és megmentette a haláltól, ahogy Pál (vagy a Zsidó levél ismeretlen szerzője – a ford.) mondta:

„Földi életében hangosan kiáltozva, könnyek között imádkozott s könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól, és hódolatáért meghallgatásra talált.” (Zsidók 5:7), Allah (S.W.) meghallgatta fohászát, és felelt a kérésére:

„Tudom, hogy mindig meghallgatsz.” (János 11:42)

Így a muszlimok nem tagadják le teljesen, amit az evangéliumok mondanak a keresztre feszítésről, nem tagadják a kísérelést, mint azt, hogy Jézus elmondta

tanítványainak, hogy összeszövetkeztek ellene, hogy a kertbe menekült, és Allahtól (S.W.) kérte, hogy mentse meg a haláltól.

A muszlimok hisznek abban, hogy a tömeg eljött, hogy elfogják, hogy valakit elvittek a kertből, akit elítéltek, keresztre feszítettek, majd eltemettek. A véleménykülönbség az elfogott és keresztre feszített személy identitásáról szól.

A muszlimok szerint Júdás volt az, az áruló akit elfogtak. Jézus (BLV) elmenekült, mikor el akarták fogni, és a katonák földre rogytak. Amikor felkeltek, nem találtak mást a kertben, csak Iskarióti Júdást. Elfogták, mert azt gondolták, hogy Jézus (BLV) az, hogy megbűnhődjön mestere elárulásáért.

János leírta ezt a jelentőségteljes pillanatot:

„Júdás kapott egy csapat katonát, és a főpapoktól és a farizeusoktól pedig szolgálkat, és kiment velük, lámpákkal, fáklyákkal és fegyverekkel fölszerelve. Jézus tudta, mi vár rá. Eléjük ment hát, és megszólította őket: »Kit kerestek?« »A názáreti Jézust« – felelték. Jézus megmondta nekik: »Én vagyok.« Júdás is ott volt köztük, aki elárulta. Amikor azt mondta: »Én vagyok«, meghátráltak, és a földre rogytak.» (János 18:3-6), a megmentés akkor történt, amikor a katonák a földre rogytak, amelyet keresztények milliói nem láttak, és akik azt hiszik, hogy Jézus (BLV) volt az, akit elfogtak.

Jézust (BLV) az angyalok a mennybe vitték:

„Megjelent neki az égből egy angyal, és megerősítette.” (Lukács 22:43), megmenekült az összeesküvéstől, a Mindenható Isten, Allah (S.W.) megvédte őt. Életet kapott, mely folytatódik az Ítéletnapig, amikor ő (BLV) eljön a földre, hogy békében éljen és meghaljon.

„Békesség reám azon a napon mikor megszülettem és azon a napon mikor meghalok és azon a napon mikor új életre támasztatok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:33]

Kíváncsiak vagyunk, mit mondanak a Zsoltárok és más szent könyvek erről a nagy eseményről, amelyet nem hagyhattak figyelmen kívül. Említették? És ha igen, mit mondtak róla? Jézusról (BLV) beszéltek, mint keresztre feszítettéről, ahogy a keresztények hiszik, vagy Jézus (BLV) megmeneküléséről és az áruló Júdás keresztre feszítéséről, ahogy a muszlimok hiszik?

Keressük meg a helyes választ a Zsoltárok könyvében, amely a teológusok számára a legfontosabb.

Csak tizenhárom zsoltárból fogunk idézni, amely összefoglalja Mansour Husain tudós nagyszabású tanulmányát *Az igazság az iszlám és a kereszténység között* című könyvében, amely harminchat zsoltárt tartalmaz.

Azokat a zsoltárokat választotta ki, amelyekről a keresztények azt tartják, hogy a keresztre feszített Jézusról adnak jövendölést.

Első: A második Zsoltár (Prófécia a sikertelen kísérletről, hogy Jézust (BLV) keresztre feszítsék)

Azt mondja:

„»Miért háborognak a nemzetek? A népek miért kovácsolnak hiú terveket? A föld királyai fölkelnek, nagyjai összeesküsznek az Úr ellen és Fölkentje ellen: Törjük össze bilincüket, tépjük szét rabláncukat!« Aki az égben lakik, az mosolyog rajtuk, kineveti őket az Úr. De egyszer majd haraggal fordul feljűk, és kemény szót intéz hozzájuk”
(Zsoltárok 2:1-5)

A keresztények abban hisznek, hogy a második Zsoltár a várt Messiásról jövendöl, ahogy az Apostolok Cselekedete említi:

„Ennek hallatára egy szívvel-lélekkel Istenhez emelték szavukat: »Uram, te alkottad az eget, a földet, a tengert és mindent, ami bennük van. Szolgádnak, Dávid atyánknak szájával ezt mondtad a Szentlélek által: Miért háborognak a nemzetek, a népek miért kovácsolnak hiú terveket? A föld

királyai fölkelnek, nagyjai összeesküsznek az Úr és az ő Fölkentje ellen. Mert valóban összefogott ebben a városban Heródes és Poncius Pilátus a pogányokkal és Izrael népével fölkent, szent szolgád, Jézus ellen, hogy végrehajtsák azt, amit hatalmad és akaratod előre elhatározott.» (Ap. Csel. 4:24-28)

Egyetérthetünk abban velük, hogy ez a Zsoltár lehet egy prófécia Jézusról (BLV). Említi, hogy a zsidók cselekedtek ellene (BLV), és ebben a muszlimok és a keresztények egyetértenek. Csupán abban nem értenek egyet, hogy ez a cselszövés sikeres volt-e vagy sem.

Milyen választ ad erre ez a rész?

A Zsoltár felelete, hogy Allah (S.W.) nevetségessé tette őket. Majd egy bizonyos pillanatban az összeesküvőket megrémítette haragjával. Ez annak a bizonyítéka, hogy sikerült nekik keresztrefeszíteni Jézust (BLV), vagy annak, hogy Isten kinevette őket, mert megmentette szolgáját, és összeesküvésüket ellenük fordította?

A harminchetedik Zsoltár elmagyarázza, hogy Isten miért nevet. Azt mondja:

„Az istentelen ártó tervet sző az igaz ellen, csikorgatja ellene a fogát. Az Úr azonban kineveti őt, mert látja már, amint napja kél. A bűnösök kardot rántanak s íjat feszítenek, hogy elpusztítsák azt, aki egyenes úton jár. De kardjuk saját szívükbe hatol, s nyilaikat széttördelik.” (Zsoltárok 37:12-15), és Isten azért nevetett, mert nem sikerült az összeesküvés, és annak szervezői ellen fordult. Abba a verembe estek, amelyet Jézusnak (BLV) ástak, akit Allah (S.W.) megmentett.

Második: A hetedik Zsoltár (Prófécia arról, hogy az összeesküvés az összeesküvők ellen fordult)

Mielőtt elolvassuk ezt a részt, megkérdezzük: ez a Zsoltár Jézusról (BLV) szóló prófécia? A válasz: igen. Azt mondja:

„Szolgáltass nekem igazságot, Uram, jogom és ártatlanságom szerint!”, amire Szent Jeromos azt írta: *„Dávid nem mondhatta ezt önmagáról, ez valójában egy tökéletes Megmentőre utal, aki soha nem tett rosszat.”*³⁰ Szerinte ez a zsoltár egy prófécia Jézusról (BLV).

A kapcsolat az imák és a Zsoltárok között:

„Uram, Istenem, hozzád menekülök, ments meg minden üldözömtől és szabadíts meg!” és Jézus (BLV) imái azon az éjszakán, amikor elfogták, „ha lehetséges, müljön el ez tőlem” között világos.

Az ima a nehézség pillanatában, kérve Allahot (S.W.), hogy segítsen neki és emelje fel: **„és felettök térj vissza a magasságba”**. Ez abban a pillanatban történt, amikor körbevették: **„És népek gyülekezete vegyen téged körül, és felettök térj vissza a magasságba.”** (KG)

A Zsoltár azt is mondja, hogy Allah (S.W.) **„igazságos bíró”**. Mi az igazságos, ha Jézust (BLV) feszítik keresztre, vagy ha Júdást?

Az ima a Zsoltárban Allahnak (S.W.) szól, hogy erősítse meg a jóra való, és hogy a gonosz cselszövése véget érjen. Kérte Allahot (S.W.), hogy mentse meg, Aki megmenti a jóra való szíveket.

Majd a Zsoltár említi Júdás árulását:

„Halálos eszközöket (a csók) fordít reá, és megtüzesíti nyilait.” (KG)

Azonban valami nagyon jelentős dolog történt, a rossz a gonosz ellen fordult:

„Nézd, a gonosz fogant, tele van álnoksággal, s amit világra hoz, veszedelem. Gödröt ásott, kimélyítette, de ő esett a maga ásta verembe. Gonoszsága visszahull saját fejére, álnoksága

³⁰ Tadros Yaqoob Malaty, *A Zsoltárok*, 153. old.

fejének tetejére.” Amit Júdás mesterével, Jézussal (BLV) tett, az ellene fordult, Jézus (BLV) pedig megmenekült, és felment a mennybe.

Júdás megkapta a büntetését Allah (S.W.) Törvénye szerint:

„A ki vermet ás másnak, abba belé esik; és a ki felhengeríti a követ, arra gurul vissza.” (Példabeszédek 26:27)(KG)

Egy másik helyen:

„A maga álnokságai fogják meg az istentelent, és a saját bűnének köteleivel kötöztetik meg. Ő meghal fenyíték híján, és bolondságának sokasága miatt támológ.” (Példabeszédek 5:22-23)(KG)

A Prédikátor könyvében:

„Aki vermet ás, beleesik; és aki falat bont, megmarhatja a kígyó.” (Prédikátor 10:8)

Ezt említi a kilencedik Zsoltár világosan:

„Magadévá tetted igazságomat és ügyemet, mint igazságos bíró ültél trónodra. A népeket megfenyítetted, a gonoszokat megsemmisítetted... A népek a maguk ásta verembe estek, s a hálóba, amelyet vetettek, az ő lábuk botlott. Az Úr hírt adott magáról az ítéleten, s a gonoszt önkeze művével kötötte meg.” (Zsoltárok 9:4-17)

Júdást kivégezték, mert rosszat tett, vagy megmenekült Allah (S.W.) Törvényétől és a bajtól, amelyet Jézusnak (BLV) okozott?

A zsoltár vége dicséri Allahot (S.W.) ezért a befejezésért:

„De én dicsóítem az Urat, aki igazságban honol. A Magasságbeli nevének szól énekem.”

Tehát világosan látunk a képet, hogy mi történt azon a napon, amikor Allah (S.W.), a Hatalmas és Magasztos megmentette prófétáját, és elpusztította Júdást.

A keresztények vagy figyelmen kívül hagyják ezt a részt, vagy elfogadják, hogy Jézus (S.W.) igazságtalan, bűnös volt, és azt kapta, amit megérdemelt, és hogy Allah (S.W.) igazságos, ezért ölte meg Jézust. Ha ezt nem fogadják el, akkor azt kell elfogadniuk, amiben a muszlimok hisznek, és pedig azt, hogy ez a rész Júdásról, az árulóról szól.

Harmadik: A huszadik Zsoltár (Prófécia Jézus (BLV) megmentéséről Allah (S.W.) által, és ellenségei bukásáról)

Azt mondja:

„Hallgasson meg téged az Úr a szükség idején; oltalmazzon meg téged a Jákób Istenének neve. Küldjön néked segítséget a szent helyről; és a Sionból támogasson téged. Emlékezzék meg minden ételáldozatodról, és égőáldozataidat találja kövéreknek. Szela. Cselekedjék veled szíved szerint, és teljesítse minden szándékodat. Hogy örvendhessünk a te szabadulásodban, és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk: teljesítse az Úr minden kérésedet! Most tudom, hogy az Úr megsegíti felkentjét; meghallgatja őt szent egeiből jobbjának segítő erejével. Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek nevééről emlékezünk meg. Azok meghanyatlanak és elesnek; mi pedig felkelünk és megállunk. Uram, segítsd meg a királyt! Hallgasson meg minket, mikor kiáltunk hozzá.” (Zsoltárok 20:2-10) (KG)

E Zsoltárt illusztrálva a Szűz Mária egyháza Egyiptomban azt jelentette ki: „*A régi zsidó atyák szerint ez a zsoltár a Messiásról szól. Tehát néhány egyházatya (Atanáziusz és Ágoston) abban hittek, hogy ez a prófécia Jézus fájdmáról és győzelméről szól.*”³¹

³¹ Szűz Mária Egyház (szerk), *A Zsoltárok kommentárja*, 97. old., lásd még: Tadros Yaqoob Malaty, *A Zsoltárok*, 333. old.

Az egyház szerint „Jézus megmenekülése feltámadását jelenti”, tehát miután meghalt, feltámadt. Ez az, amit Atanáziusz atya mondott, aki szerint ez a Zsoltár a keresztre feszített Krisztusról prófétál.³²

Tehát ez a könyv Jézusról (BLV) prófétál. Azonban melyik Jézusról, a keresztre feszítettéről, vagy a megmentettéről?

A figyelmes olvasás során kiderül, hogy Dávid, akié e zsoltár, Allahhoz (S.W.) fohászokodott, hogy feleljen erőtlen szolgájának. Dávid Allahhoz (S.W.) imádkozott, hogy mentse meg Jézust és vigye fel a mennybe, mert jót cselekedett (adakozott és áldozatot mutatott be). Dávid imádkozott, hogy megmentse Jézust „**a szükség idején**”. Nem volt más olyan nap, amely nehezebb lett volna Jézus (BLV) számára, mint az a nap, amikor imádkozott, azt kérve Allahtól (S.W.), hogy mentse meg őt a haláltól.

„Halálfélelem kerítette hatalmába, és még buzgóbban imádkozott. Verejtéke mint megannyi vércsepp hullott a földre.” (Lukács 22:43-44)

Dávid kérte Allahtól (S.W.), hogy hallgassa meg a fohászát a szegénynek, és adjon meg neki mindent, amit kér:

„Cselekedjék veled szíved szerint, és teljesítse minden szándékodat.”

Dávid kérte a segítséget és megmenekülést Jézus (BLV) számára, mert ő jótetteket cselekedett:

„Emlékezzék meg minden ételáldozatodról, és égőáldozataidat találja kövéreknek.”

A Zsoltár megemlíti, hogy Allah (S.W.) megmentette Jézust a haláltól egy teljesen egyértelmű részben, amelyet a vak is láthat. Dávid tudta, mi lesz az eredménye az imájának:

³² Szűz Mária Egyház (szerk), *A Zsoltárok kommentárja*, 97. old., lásd még: Tadros Yaqoob Malaty, *A Zsoltárok*, 341. old.

„Most tudom, hogy az Úr megsegíti felkentjét; meghallgatja őt szent egeiből jobbjának segítő erejével.”

A Zsoltár említi a Messiást név szerint, és azt mondja, hogy Allah (S.W.) felemelte őt, és angyalokat küldött a védelmezésére:

„(...)oltalmazzon meg téged a Jákób Istenének neve. Küldjön néked segítséget a szent helyről.”

A Zsoltár említi a boldog befejezést:

„és a mi Istenünk nevében zászlót lobogtassunk. ”

Beszél arról a nagy pillanatról, amikor Jézus (BLV) megmenekült:

„Azok meghanyatlanak és elesnek; mi pedig felkelünk és megállunk.”, és amikor a katonák meghátráltak, ahogy János említette:

„Amikor azt mondta: »Én vagyok«, meghátráltak, és a földre rogytak.” (János 18:6)

A kilencedik Zsoltár szintén említi ezt a nagy pillanatot, mert ez Allah (S.W.) egyik csodája.

„Szívem mélyéből dicsőítlek, Uram, hirdetem nagy tetteidet. Ujjongok és benned van örömöm, s magasztalom neved, ó Fölséges. Mert ellenségeim meghátráltak, elestek és eltűntek színed előtt. Magadévá tetted igazságomat és ügyemet, mint igazságos bíró ültél trónodra. A népeket megfenyítetted, a gonoszokat megsemmisítetted, s örökre eltörölted a nevüket.” (Zsoltárok 9:2-6)

Az igazságos bíró elpusztította a gonoszt, és az megsemmisült. A csoda megvalósult, a jó szolga megmenekült, és hálát adott Allahnak (S.W.) **„a ki felemelsz engem a halál kapuiból” (Zsoltárok 9:14)** (KG), amiért megmentette a halálból.

Emellett a huszonhetedik Zsoltár is lejegyzí ezt a nagy pillanatot. Azt mondja:

„Ha rám törnek a gonoszok, hogy elemésszék testemet, elleneim és ellenségeim megtántorodnak és a földre zuhannak... A bajnak napján elrejt hajlékában, megvéd sátrának oltalmában.” (Zsoltárok 27:2-5)

Ez a Zsoltár világosan bizonyítja, hogy Jézus (BLV) megmenekült.

Negyedik: A huszonegyedik Zsoltár (Prófécia az összeesküvés sikertelenségéről és arról, hogy Jézus (BLV) fohásza meghallgattott)

Fakhry Ateya *Tanulmányok a Zsoltárok Könyvéről* című művében azt mondta: „*Ez a Zsoltár Jézusról beszél.*”³³ A Mar Garages Egyház papjai által kiadott *Zsoltármeditáció* című könyv szintén ezt mondja.³⁴

Malaty atya ezt a Zsoltárt azok közül valónak tartja, amelyek Jézusról (BLV) profétálnak, és idézte a tudósokat: „*Ez a Zsoltár messianisztikus. A Talmud azt tanítja, hogy a király, akit ez a Zsoltár említ, a Messiás.*” Hozzáteszi: „*E Zsoltár néhány része (különösen a 4. vers) lehetetlen, hogy bárki másra utaljon, kivéve Jézust.*”³⁵

Igazuk van, a huszadik Zsoltár Jézus (BLV) imájáról beszél, és arról, hogy Allah (S.W.) meghallgatta. A huszonegyedik Zsoltár megemlíti Jézus (BLV) efölötti örömét:

„Emelkedjél fel Uram, a te erőddel, hadd énekeljünk, hadd zengedezzük hatalmadat!” (KG)

A Zsoltár arról beszél, hogy Allah (S.W.) válaszolt neki, és megadta neki, amit kért:

³³ 311. old.

³⁴ 10. old.

³⁵ Tadros Yaqoob Malaty, *A Zsoltárok*, 343-344. old.

„Teljesítetted szívének kívánságát, nem tagadtad meg tőle ajkának kérését.”

Jézus (BLV) megkérte Allahot (S.W.) az ajkaival, hogy mentse meg őt ettől az összeesküvéstől:

„ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely.” (Máté 26:39)

Jézus (BLV) félt a haláltól és kérte Allahot (S.W.), hogy mentse őt meg. Allah (S.W.) felelt neki, ahogy a Zsidóknak írt levél említi:

„Földi életében hangosan kiáltozva, könnyek között imádkozott s könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól, és hódolatáért meghallgatásra talált.” (Zsidók 5:7)³⁶

Jézus (BLV) biztos volt benne, hogy Allah (S.W.) meghallgatja kérését, mert Allah (S.W.) soha nem hagyta őt magára:

„Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Tudom, hogy mindig meghallgatsz.” (János 11:41-42)

A Zsoltár említi, hogy Allah (S.W.) hosszú életet adott neki, ami az Ítéletnapig tart:

„Életet kért tőled, s te megadtad neki a napok teljességét mindörökre.”

Az élet koronáját tette a fejére; ez nem a töviskorona, amelyet a keresztre feszített fejére helyeztek, mert a Zsoltár azt mondja:

„s fejére színarany koronát helyeztél.”

Úgyszintén említi Jézus (BLV) ellenségeit, akik cselet szöttek ellene:

---

³⁶ E részről azt mondta Dr. Ibrahim Saeed a *Szent Lukács kommentárja* című könyvében (a 565 oldalon) nem tudott mást mondani, mint hogy Jézus (BLV) Allahhoz (S.W.) imádkozott, mert „Nem akart meghalni a keresztre feszítés előtt”!

„Ha rosszat forralnak ellened, és csejt szőnek, nem mennek semmire.” (UF)

Összeesküvésük kudarcba fulladt, mert Allah felemelte őt:

„a Magasságbeli kegyelmének erejéből nem fog meginogni.”

Az ellenségek ellen fordult saját gonoszságuk:

„Emeld föl a kezed elleneid ellen, s akik gyűlölnek, azokra sújtsen le jobbod! Égjenek, mint a kemence tüzében azon a napon, amelyen arcod megjelenik! Semmisítse meg őket az Úr haragjában, eméssze meg őket a tűz! Töröld el nemzetségüket a földről, s ivadékukat az emberek fiai közül! ... Hiszen te mind megfutamítod őket, s nyilaikat arcukba vezényled.”

Mindezt figyelembe véve van még valaki, aki azt mondja, hogy Jézust (BLV) feszítették keresztre?

Ötödik: A huszonkettedik Zsoltár (Prófécia a megvetett féreg keresztre feszítéséről, a nagy Jézus (BLV) helyett)

A keresztények egyetértenek abban, hogy ez a Zsoltár prófécia Jézusról (BLV), mert az evangélium szerzői idéztek belőle, amikor a keresztre feszítés történetét említették. Máté azt mondta:

„Aztán keresztre feszítették, és sorsot vetve megosztottak ruháján” (Máté 27:35)³⁷, és János is ezt tette (János 19:24).

Az idézet a Zsoltárból:

„(...)elosztják maguk közt ruhámat, köntösömre pedig sorsot vetnek.” (Zsoltárok 22:19)

Emellett ennek a Zsoltárnak a története megegyezik a keresztre feszített felkiáltásának történetével:

³⁷ Ezt a verset a legtöbb Biblia-fordításból kitörölték, mert egy későbbi hozzászólásnak tekintik.

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem.” (Máté 27:46), (Márk 15:34)

Azzal is megegyezik, amit az evangélium ír a keresztre feszített személy állapotáról:

„Az arramenők pedig szidalmazták vala őt, fejüket hajtogatván. És ezt mondván: Te, ki lerontod a templomot és harmadnapra fölépíted, szabadítsd meg magadat; ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről! Hasonlóképen a főpapok is csúfolódván az írástudókkal és a vénekkel egyetemben, ezt mondják vala: Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani. Ha Izráel királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk néki. Bízott az Istenben; mentse meg most őt, ha akarja.” (Máté 27:39-43) (KG), és azzal, amit a Zsoltár ír:

„Mind, aki lát, gúnyt űz belőlem, elhúzza száját és csóválja fejét. »Az Úrban bízott, hát mentse meg, segítsen rajta, ha szereti!«”

Azzal is megegyezik, amit az evangélium ír, amikor azt mondja:

„a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották kezeimet és lábaimat. Megszámlálhatnám minden csontomat.” (KG)

Ezért a keresztények szerint ez a rész prófécia a keresztre feszítésről, különösen, ha tudjuk, hogy Dávidot nem feszítették keresztre, tehát valaki másról beszélt.

Valós tény, hogy ez a Zsoltár a keresztre feszített személyről beszél, de az nem Jézus (BLV). Júdásról, az árulóról beszél, ő kiáltotta a kereszten, hogy **„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem”**. Jézus (BLV) elmondta nekünk, hogy Allah (S.W.) mindig meghallgatta őt:

„Tudom, hogy mindig meghallgatsz.” (János 11:42)

A Zsidóknak szóló levél szerzője is megerősíti ezt:

„Földi életében hangosan kiáltozva, könnyek között imádkozott s könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól, és hódolatáért meghallgatásra talált.” (Zsidók 5:7)

Ez a prófécia a keresztre feszített emberről szól, aki fohászkodik, de Allah (S.W.) nem hallgatja meg a fohását.

„Szólítalak nappal, Istenem, s nem hallod, szólítalak éjjel, s nem adsz feleletet. Mégis te vagy a Szent, aki Izrael szentélyében lakik. Atyáink benned reménykedtek, reméltek, s te megszabadítottad őket. Hozzád kiáltottak és megmenekültek, benned bíztak és nem csalatkoztak. De én csak féreg vagyok, nem ember.”

A Zsoltár a keresztre feszített személyt a következőképpen jellemzi:

„féreg vagyok, nem ember, az emberek gúnytárgya s a népek megvetettje.”

Ki ez az ember?

Ő Júdás, az áruló. Árulása tette őt féreggé, és megvetetté az emberek között. A muszlimok, a keresztények, a zsidók, a buddhisták, és mások, mindenki gyűlöli és lenézi az árulást. Ez mindenki számára szégyenletes. Az emberek megvetik őt, és Allah (S.W.) nem hallgatja meg a fohását.

Milyen rossz azoknak, akik ragaszkodnak ahhoz, hogy ez a prófécia Jézusról (BLV) szól. Hogyan fogadhatják el, hogy Jézust (BLV) féregnek és megvetetnek állítják be? Ő az egész emberiség dicsősége. A megvetett Júdás.

Észrevehetjük, hogy az idézet a keresztre feszített személyt Allah (S.W.) előtti rangja alapján nevezi féregnek. Ez világos azok számára, akik észreveszik az összehasonlítást az atyák között, akiket Allah (S.W.) elfogadott, és a keresztre feszített személy között. Akik kérik Őt (S.W.) és Ő felel nekik. Azonban a keresztre feszített azt mondta:

„(...)de én csak egy féreg vagyok, nem ember.”

Őt lenézi Allah (S.W.), akár egy férget, és Allah (S.W.) nem hallgatja meg, és nem felel fohászaira, ahogy meghallgatta atyáit.

Meg kell említenünk, hogy az idézet a keresztre feszített személyt megvetettként írja le nemcsak ellenségei, hanem az egész emberiség számára is, minden nemzedékben, minden vallásban. Jézus (BLV) soha nem lehet ilyen, mivel az emberiség büszke rá, mert Allah (S.W.) kiválasztotta üzenetének és kinyilatkoztatásának átadására .

Azt is megfigyelhetjük, hogy a „megvetett” szó magára az emberre vonatkozik, nem a keresztre feszítésre. Ő a megvetett és ő a féreg. Nagyon távol van Jézustól (BLV), hogy megvetett vagy féreg legyen, a legjobb áldások és béke legyenek vele.

Allah (S.W.) dicsőíti Jézust (BLV); ő nem megvetett, hanem dicsőség és tisztesség. A keresztények figyelmen kívül hagyták a próféciáját, ami azt mondja:

„Ha hozzá kiáltok, meghallgatsz, Istenem, te, aki igazságot szolgáltatsz nekem. Megsegítettél szorongattatásomban, könyörülj rajtam és hallgasd meg imám! Ti emberek, meddig marad kemény a szívetek? Miért szeretitek, ami haszontalan, miért törekedtek álnokságra? Tudjátok meg, a hűségessel csodát tesz az Úr. Az Úr meghallgat, ha hozzá kiáltok.” (Zsoltárok 4:2-4)

Megmenekülése dicsőség, amit a keresztények nem hisznek el. Megvetett és átoknak tartják őt (BLV), de ez nem igaz, mert Allah (S.W.) meghallgatta Krisztusának imáját.

Elfogadhatatlan Jézust (BLV) féregnek leírni. Aki az istenségében hisz, hogyan tudná elfogadni ezt? Nem! A féreg az alantas áruló, Júdás.

Az emberek által megvetettként való jellemzés a keresztre feszítettre utal, és a zsidók is, akik jelen voltak a keresztre feszítésnél, keresztre feszített embert vetették meg.

Hatodik: Hatvankilencedik Zsoltár (Prófécia a keresztre feszített, bűnös Júdásról)

Ez egy másik Zsoltárbeli prófécia a keresztre feszítésről. Az evangéliumok írói idéztek belőle. Azt gondolták, hogy ez a prófécia a keresztre feszített emberről szól, aki szerintük Jézus (BLV).

János azt mondta:

„Jézus tudta, hogy már minden beteljesedett. De hogy egészen beteljesedjék az Írás, megszólalt: »Szomjazom!« Volt ott egy ecettel teli edény. Belemártottak egy szivacsot, izzópra tűzték és a szájához emelték. Amint Jézus megízlelte az ecetet, így szólt: »Beteljesedett!«” (János 19:28-30)

Ő úgy értette, hogy a prófécia és a könyvek beteljesedtek. E zsoltár huszonkettedik versére utalt, amikor azt mondta:

„Ételembe epét keverték, szomjúságomban ecettel itattak.”

Emellett Péter, Júdásról való beszédében ebből a Zsoltárból idézett. Azt mondta:

„Benne van ugyanis a zsoltárok könyvében: Lakóhelyük váljék sivataggá, ne lakja senki sátrukat. És: Tisztségét kapja meg más.” (Apostolok Cselekedetei 1:20)

Péter e Zsoltár huszonötödik versét idézte:

„Lakóhelyük váljék pusztasággá, senki ne tanyázzék többé sátraikban!” (Zsoltárok 69:26)

John Wesley és mások *Az Apostolok Cselekedetei kommentárja* című könyvükben azt mondták: „*A Szentlélek, Dávid által Júdásról profétált a 69. és a 109. zsoltárban.*”³⁸

³⁸ John Wesley és mások, *Az Apostolok Cselekedetei kommentárja*, 11. old. Az idézet a Zsoltárok 69:25 é a 109:8 versekre utal. Lásd még Matta Al-Meskeen atya, *A Máté szerinti evangélium*, 578. old.

Ez a Zsoltár prófécia a keresztre feszített személyről János tanúsága szerint, és ugyanakkor prófécia Júdásról, az árulóról Péter és az elbeszélők által.

Ez nem igényel több figyelmet azoktól, akik az Ótestamentum hitelességében hisznek?

Ki volt a bűnös, akinek ecetet adtak a szomjúságára? Ő Jézus (BLV), a jóságos, vagy Júdás, az áruló?

A Zsoltár maga ad választ erre a kérdésre. A keresztre feszített személy kétségbeesetten kiáltott Allah (S.W.) könyörületéért, Aki nem felelt neki. Azt mondja:

„Ments meg, Istenem, a víz már torkomig ér, belesüllyedtem a mély iszapba, lábam nem talál talajt. A vizek mélyére kerültem, hullámok csapnak át felettem. Elfáradtam a kiáltozásban, a torkom berekedt. Szemem elhomályosul, amíg Istenemre várok. Többen vannak, mint fejemen a hajsza, akik ok nélkül gyűlölnék. Akik jogtalanul bántalmaznak, erősebbek, mint tagjaim. Amit el sem vettem, azt kell visszaadnom. ”

A Zsoltár emlékeztet minket a keresztre feszített kétségbeesett kiáltására: **„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem.”** Torka kiszáradt, szeme elhomályosult, és senki nem felelt neki.

A keresztre feszített személy azokon gondolkozott, kik azok akik gyűlölték és megfeszítették őt ok nélkül. Elment és Jézusról (BLV) beszélt nekik, de ők fogták el helyette, anélkül, hogy okuk lett volna arra, hogy elfogják és keresztre feszítsék.

Ugyanakkor tudta, hogy ami történt vele, az bűnei és megvetettsége miatt történt, az árulás szégyene miatt, ami körbefonta őt. Azt mondta:

„Istenem, ismered balgaságomat, vétségeim nincsenek rejtve előtted. De ne miattam valljanak szégyent azok, akik benned remélnek, Seregek Ura! Ne miattam piruljanak, akik téged keresnek, Izrael Istene! Hiszen miattad viseltem az átkot, szégyenpír fődte arcomat. Elidegenedtem

testvéreimtől, anyám fiai szemében idegen lettem. Mert a buzgóság emésztett házadért, s ha téged gyaláztak, rám hullt a gyalázat. Böjtöléssel aláztam meg lelkem, s az is gyalázatommá változott. Vezeklőruhát öltöttem magamra, s gúny tárgya lettem úgy is nekik. A kapunál ülők ellenem beszélnek, a bor mellett is rólam énekelnek. De én hozzád küldöm fohászomat, Uram, kegyelmed idején, Istenem. Nagy jószágodban hallgass meg, segíts rajtam hűséged szerint! Húzz ki az iszaphból, ne hagyj elsüllyedni, ments meg azoktól, kik ártani akarnak! Ments ki a vizek mélyéről engemet, nehogy átcsapjon fölöttem az ár, s a mélység magába temessen, a szakadék szája zárjon be örökre! Hallgass meg, Uram, hisz kegyelmed jószágos, irgalmad bőségében tekints reám! Ne rejtsd el szolgálád elől arcodat, bajban vagyok, hallgass meg mihamar! Közeledj lelkemhez és szabadíts meg, ellenségeim miatt ments meg! Ismered gyalázatomat, szemed előtt vannak mind, akik szorongatnak. Szívem megtört a gyalázattól. Zavarom, szégyenem orvosolhatatlan. Vártam, hogy valaki megszán, de nem akadt senki, nem volt, aki megvigasztalt volna. Ételembe epét kevertek, szomjúságomban ecettel itattak.” (Zsoltárok 69:6-22)

Ki ez a bűnös, akinek ecetet adtak, mikor a kereszten függött? Lehetett ez Jézus (BLV)? Nem, ez Júdás, az áruló.

A keresztre feszített személy mégsem adta fel, tovább kiáltott Allahhoz (S.W.), hogy mentse meg, csakis Allah (S.W.) nagy könyörületére hagyatkozva, de kiáltása nem segített neki.

„Mert a buzgóság emésztett házadért, s ha téged gyaláztak, rám hullt a gyalázat. Böjtöléssel aláztam meg lelkem, s az is gyalázatommá változott. Vezeklőruhát öltöttem magamra, s gúny tárgya lettem úgy is nekik. A kapunál ülők ellenem beszélnek, a bor mellett is rólam énekelnek. De én hozzád küldöm fohászomat, Uram, kegyelmed idején, Istenem. Nagy jószágodban hallgass meg, segíts rajtam hűséged szerint! Húzz ki az iszaphból, ne hagyj elsüllyedni, ments meg azoktól, kik ártani akarnak! Ments ki a vizek mélyéről engemet, nehogy

átcsapjon fölöttem az ár, s a mélység magába temessen, a szakadék szája zárjon be örökre! Hallgass meg, Uram, hisz kegyelmed jóságos, irgalmad bőségében tekints reám! Ne rejtsd el szolgálád elől arcodat, bajban vagyok, hallgass meg mihamar! Közeledj lelkemhez és szabadíts meg, ellenségeim miatt ments meg!” (Zsoltárok 69:9-18)

Ő fohászainak és ámulásainak eredményét kapta, ahogy a könyv mondja:

„Asztaluk ezért váljék számukra csapdává, barátaiknak pedig szorító hurokká! Homályosodjék el a szemük, ne lássanak, derekuk örökre veszítse erejét! Áraszd ki rájuk méltatlankodásod, s haragodnak tüze eméssze meg őket! Lakóhelyük váljék pusztasággá, senki ne tanyázzék többé sátraikban! Hiszen azt üldözték, akit te vertél meg, akit megsebeztél, annak fokozták fájdalmát. Tetézd meg bűnökkel eddigi vétküket, hogy ne számítsanak igaznak előtted! Töröljék ki őket az élők könyvéből, ne legyenek beírva az igazakkal együtt!” (Zsoltárok 69:23-29)

Ki volt ez a kárhozott? Ki az, akinek a háza magányos lett; nevét kitörölték az élők könyvéből, aki meghalt, aki soha nem kapott feleletet, akit kitöröltek a jámborok könyvéből, és a gonoszok és kárhozottak könyvébe írtak bele. Ki lehetett ő? Lehetetlen, hogy Jézus (BLV) lett volna.

Majd a Zsoltár azzal folytatódik, hogy elmondja Jézus (BLV) megmenekülését. Ő azt mondja magáról:

„Nyomorult vagyok, fájdalommal telve, segítségért oltalmazom, Istenem! Dicsőítem Isten nevét énekemben, ünnepi hálával magasztalom. Ez jobban tetszik Istennek, mint az áldozati állat, jobban, mint az üsző, amelynek szarva és körme van. A megalázottak látják és örülnek, nektek, kik kerestek az Istent, éledjen szívetek! Mert az Úr meghallgatja a szegényeket, és foglyait nem nézi le.” (Zsoltár 69:30-34)

Allah (S.W.) meghallgatta a fohászait; megmentette és felemelte. A hívők boldogok voltak, mert Allah (S.W.) meghallgatja a szegények imáit, és Ő (S.W.) méltó minden hálaára és dicséretre.

Az olvasót összezavarhatja a következő rész, ha – tévesen – azt gondolja, hogy az, aki kért, Jézus (BLV) volt.

„De én hozzád küldöm fohászomat, Uram, kegyelmed idején, Istenem. Nagy jószágodban hallgass meg, segíts rajtam hűséged szerint!... Hallgass meg, Uram, hisz kegyelmed jószágos, irgalmad bőségében tekints reám!”

Ez a személy segítséget kért és imájában Jézus (BLV) közbenjárásával kérte Allah (S.W.) kegyelmét, amely az egyetlen lehetőség, amelyet egy ilyen áruló megragadhat.

Jézus (BLV) imájában jószágát és Allah (S.W.) szolgálatát használta közbenjárásra, ahogy mondta:

„Szolgáltass nekem igazságot, Uram, jogom és ártatlanságom szerint!” (Zsoltárok 7:8)

Ugyanez található a negyvenegyedik Zsoltárban:

„engem pedig megőrzöl sértetlenül, és engeded, hogy színed előtt álljak mindörökre. Áldott legyen az Úr, Izrael Istene mindörökkön-örökké! Úgy legyen! Úgy legyen!” (Zsoltárok 41:13-14)

A Zsoltárok ezt sok helyen említik, mint például:

„lelkemet böjttel gyötörtem, s imádságban öntöttem ki a szívem.” (Zsoltárok 35:13) és

„A megpróbáltatás napján hallgasson meg az Úr, védelmezzen meg Jákob Istenének neve! Küldjön neked segítséget szentélyéből és Sionból oltalmazzon téged! Emlékezzék minden áldozatodra, legyen kedves előtte égőáldozatod!” (Zsoltárok 20:2-4)

Hetedik: Harmincötödik Zsoltár (Prófécia arról, hogy az összeesküvők ellen fordul összeesküvésük)

Ez egy másik Zsoltár, amely Jézusról (BLV) beszél, és János idézte az evangéliumában. Azt mondta:

„mégis gyűlölnek engem is, Atyámat is. Mert teljesednie kell a törvényükben olvasható jövendölésnek: Ok nélkül gyűlöltek.” (János 15:24-25)

Ez az idézet ennek a Zsoltárnak a hetedik verséből származik, ami így hangzik:

„Mivel ok nélkül csapdát állítottak nekem, és ok nélkül vermet ástak életemnek.” Jézusról szól, és ezzel a keresztyények is egyetértenek, és János tanúskodik róla.

Ez a Zsoltár prófécia Jézus keresztre feszítéséről, vagy megmeneküléséről?

A Zsoltár egy jó ember imáiról beszél, akinek szüksége van Isten védelmére ellenségeivel szemben. Azt mondja:

„Szállj perbe, Uram, azokkal, kik velem vitáznak, győzd le azokat, kik ellenem harcolnak! Ragadj fegyvert és pajzsot, kelj föl védelmemre, vess lándzsát és dárdát üldözőim ellen! Mondd lelkemnek: »Én vagyok üdvösséged!«” (Zsoltárok 35:1-3)

Az imádkozó azt kéri Istenétől, hogy az ellenségei csalódottan elmenjenek, és hogy az angyalok segítsenek neki. Azt mondja:

„Vesszenek dicstelenül, akik életemre törnek, hátráljanak meg szégyenletesen, akik gonoszat forralnak ellenem! Legyenek olyanok, mint pelyva a szélben, az Isten angyala szórja őket szét! Útjuk legyen síkos és sötét, üldözze őket az Isten angyala! Ébredj fel, kelj védelmemre, Istenem és Uram, intézd te az ügyem! Mivel ok nélkül csapdát állítottak nekem, és ok nélkül vermet ástak életemnek. Érje őket fájdalmas pusztulás, akadjanak a nekem vetett hálóba maguk, és essenek bele a verembe!” (Zsoltárok 35:4-8)

Az imádkozó kérte Istent, hogy az ellenségeinek összeesküvése ellenük forduljon. Isten válaszolt kérésére, vagy csalódottan hagyta?

A fejezet világosan kijelenti, hogy Allah (S.W.) válaszolt neki. Megmutatja Jézus (BLV) megmenekülésének örömét.

„Lelkem pedig ujjongjon az Úrban, örüljön segítségének! Minden tagom hirdeti majd: Ki olyan, mint te vagy, Uram? Te, aki a gyengét megmented a túlerőtől, a szegényt a rablók kezétől. Elvetemült tanúk álltak elő, s vallattak dolgokról, mikről mit sem tudtam. A jót rosszal viszonzták nekem, üressé vált az életem. Pedig én, amikor betegen feküdtek, vezeklőruhát öltöttem, lelkemet böjttel gyötörtem, s imádságban öntöttem ki a szívem.” (Zsoltárok 35:9-13)

Majd a Zsoltár az ellenségekről beszél, akik csalódottan távoztak. Azt mondja:

„Akik igazságtalanul rám támadnak, ne diadalmaskodjanak fölöttem! Ne hunyorgassák szemüket, akik ok nélkül gyűlölnék! Ők nem a béke hangján szólnak, akik szelídek a földön, azok ellen álnokságot koholnak. Kitátják ellenem nagyra a szájukat, s azt kiáltják: »Na, most majd meglátjuk!« Uram, te láttad, ne hallgass tovább. Uram, ne maradj távol tőlem! Tégy igazságot, igaz voltod szerint! Uram, Istenem, ne diadalmaskodjanak rajtam, ne gondolják szívükben: »Éppen így akartuk!« Ne mondhassák: »Most aztán felfaltuk!« Pusztuljanak el szégyenletesen mind, akik nyomorúságomon kéjelegnek! Érje szégyen és gyalázat azokat, akik fölényesen beszélnek felőlem! De örüljenek és ujjongjanak mind, akik ügyemet mérlegelik! Mondogassák szüntelenül: »Nagy az Úr, üdvét akarja szolgájának!« Az én nyelvem pedig hirdesse igazságosságodat, s mindörökké zengje dicséreted! ” (Zsoltárok 35:19-28)

Ez egy jóra való szolga mély, hű imája, aki Istenét kérte, hogy ellenségei csalódottan távozzanak, mert ok nélkül gyűlölték őt.

Allah (S.W.) felelt az imájára, böjtjére és arra, hogy zsákruhát hordott Allah (S.W.) szolgálatára és Iránta való alávetettségének kifejezésére:

„Lelkem pedig ujjongjon az Úrban, örüljön segítségének! Minden tagom hirdeti majd: Ki olyan, mint te vagy, Uram? Te, aki a gyengét megmented a túlerőtől, a szegényt a rablók kezétől... Pedig én, amikor betegen feküdtek, vezeklőruhát öltöttem, lelkemet böjttel gyötörtem, s imádságban öntöttem ki a szívem.” (Zsoltárok 35:9-13)

Nyolcadik: Negyvenedik Zsoltár (Prófécia arról, hogy Isten meghallgatta Jézus (BLV) imáit, és az összeesküvés bukásáról)

A negyvenedik Zsoltár szintén Jézus (BLV) megmenekülését és szolgálói halálát tanúsítja.

Hogy bizonyítsuk, hogy ez a Zsoltár Jézusról (BLV) prófétál, a Zsidóknak szóló levél ismeretlen szerzője idézett belőle. Azt mondta:

„Ezért nyilatkozik így, amikor a világba lép: Áldozatot és felajánlást nem kívántál, de testet alkottál nekem. Nem kedves előtted az engesztelő és égőáldozat. Akkor így szóltam: Íme, jövök, Istenem, hogy teljesítsem akaratomat, amint a könyvtekercsben rólam írva van.” (Zsidók 10:5-7)

Ez az idézet e Zsoltár 6. és 7. verséből származik. E Zsoltár szerzője azt mondta:

„Te nem kívánsz véres vagy ételáldozatot, de megnyitottad fülem a hallásra. Nem követelsz égő és engesztelő áldozatot, így szólok hát hozzád: Lásd, itt vagyok! A könyvtekercsben rólam írták.” (Zsoltárok 40:7-8)

A Biblia szótár írói kiválasztották, ezt a zsoltárt mint a keresztények zsoltárainak egyike amely megerősíti ezt. James

Anas is azt mondta, hogy ez a zsoltár egyike azon Zsoltároknak, amelyek „*Jézus szenvedéséről beszélnek.*”³⁹

Mit mond ez a Zsoltár, ha már bebizonyosodott, hogy Jézusról (BLV) beszél?

Azzal a jó hírrel kezdődik, hogy Allah (S.W.) válaszol Jézusnak (BLV) és megmenti őt az összeesküvéstől, mert ő bízott Benne (S.W.). Azt mondja:

„Bízam az Úrban, bizakodtam, s ő lehajolt hozzám és meghallgatta kiáltásomat. Kiszabadított a sírgödörből, ki az iszaptól és mocsárból. Sziklára állította lábamat, és megszilárdította léptemet. Ajkamra új éneket adott, Istenünk magasztalására. Sokan látják majd és megremegnek, s eltelnek az Úr iránt bizalommal. Boldog az ember, aki reményét az Úrba veti, aki a bálványok szolgáit nem követi, sem azokat, akik csalfa ámításnak élnek.” (Zsoltárok 40:2-5)

Majd a Zsoltár dicséri Allahot (S.W.) áldásaiért, és megmutatja az imádkozót, aki mélyen imádkozik Allahhoz (S.W.) és megbánást tanúsít Neki:

„Mennyi csodat tettél, Uram, és Istenem, a rólunk való gondban hozzád senki nem mérhető! Ha elmondani vagy hirdetni próbálnám, felsorolni sem győzném. Te nem kívánsz véres vagy ételáldozatot, de megnyitottad fülem a hallásra. Nem követelsz égő és engesztelő áldozatot, így szólok hát hozzád: Lásd, itt vagyok! A könyvtekercsben rólam írták, hogy teljesítem akaratom. Parancsod, Istenem, örömmel tölti el szívemet. Az Úr igazságát hirdetem a nagy közösségben. Nézd, ajkam nem hallgatott, Uram, te ezt tudod. Nem rejtettem el szívembe igaz tetteidet, magasztaltam hűségedet és segítségedet. Kegyelmedről nem

³⁹ James Anas, *A vallástudomány módszertana*, 515. old. és *A Szent Biblia szótára*, 432. old.

**hallgattam, a nagy közösség előtt hűségedet nem titkoltam.”
(Zsoltárok 40:6-11)**

Majd Jézus (BLV) imádkozott Allahhoz (S.W.), hogy mentse meg őt az összeesküvéstől, amely körbevette őt, és hogy ez az ellenségei ellen forduljon:

„Ne tagadd meg tőlem, Uram, irgalmadat, kegyelmed és hűséged mindig oltalmazzon! Tömérdék nyomorúság fojtogat, tenger bűnöm elborított, már nem is látok. Több van belőlük, mint fejemen a haj, és erőm is cserbenhagyott. Irgalmadban ments meg, Uram, Uram, siess segítségemre! Piruljanak és szegyenkezzenek, akik életemre törnek, hogy tönkretegyenek. Szégyent vallva hátráljanak, akik örülnek bajomnak. Dermedjenek kővé szegyenükben, akik gúnyolnak: »Jól van így!« Ujjongjanak és örüljenek benned mind, akik hűségesen keresnek, és hirdessék mindig: Hatalmas az Úr! Mind, akik várják üdvösségedet. De én nyomorult és szegény vagyok. Uram, siess segítségemre! Te vagy gyámolom és szabadítóm, ne késlekedj tovább, Istenem!” (Zsoltárok 44:12-18)⁴⁰

Úgy történt, ahogy Jézus (BLV) kérte; meghátráltak, és a földre rogytak abban a pillanatban, amit János lejegyzett az evangéliumában. Azt mondja:

„Amikor azt mondta: „Én vagyok”, meghátráltak, és a földre rogytak.” (János 18:6)

Kérte Allahot (S.W.), hogy mentse meg őt:

⁴⁰ A bűnök, amelyeket ez a Zsoltár Jézusnak (BLV) tulajdonít, zavart keltő. Azonban a Zsidóknak írt levél ismeretlen szerzője, aki idézte ezt a Zsoltárt és megerősítette, hogy ez a prófécia Jézusról (BLV) szól, a Zsidóknak írt levél egy másik részében úgy jellemezte őt, mint „bűntelen” (Zsidók 4:15). Ez a Szent Biblia egyik dilemmája.

„De én nyomorult és szegény vagyok. Uram, siess segítségemre! Te vagy gyámolom és szabadítóm, ne késlekedj tovább, Istenem!”

Allah (S.W.) segítsége időben jött:

„ő lehajolt hozzám és meghallgatta kiáltásomat. Kiszabadított a sírgödörből, ki az iszapból és mocsárból. Sziklára állította lábamat, és megszilárdította léptemet.”

Allah (S.W.) meghallgatta Jézus (BLV) fohászát ellenségeivel kapcsolatban is. Megszégyenítve és csalódottan távoztak:

„Piruljanak és szégyenkezzenek, akik életemre törnek, hogy tönkretessenek.”

Kilencedik: Negyvenegyedik Zsoltár (Prófécia Jézus (BLV) megmeneküléséről tanítványa összeesküvéséről azon a nehéz napon)

János evangéliumában ezt a Zsoltárt idézte, mikor Júdásról beszélt. Az árulásról János azt mondta:

„Ha ezt megértitek, s tetteitekben ehhez igazodtok, boldogok lesztek. Nem mindnyájatokról mondom ezt, mert hiszen tudom, kiket választottam ki. De be kell teljesednie az Írásnak: »Aki kenyeremet eszi, sarkát emelte ellenem.«” (János 13:17-18)

János e Zsoltár tizedik versét idézte. Azt mondta:

„Még a barátom is, akiben megbíztam, aki együtt ette kenyeremet velem, az is ellenem emelte a sarkát.”

Ez a Zsoltár prófécia Jézusról (BLV), ahogy ő (BLV) mondta:

„be kell teljesednie az Írásnak.”⁴¹

⁴¹ Lásd: *Szent Bibliai Szótár*, 862. old.

Vegyük végig ezt a Zsoltárt az elejétől, ahogy megjövendöli Jézus (BLV) megmenekülését azon a nehéz napon. Allah (S.W.) megvédte őt és nem engedte őt át az ellenségeinek:

„Boldog az, akinek gondja van a nincstelenre, ha bajba kerül, megmenti az ÚR. Az ÚR megőrzi, és életben tartja, boldog lesz a földön; nem engedi át ellenségei dühének. Az ÚR enyhülést ad betegségán, jobbulást ad neki, valahányszor betegen fekszik.” (Zsoltárok 41:2-4) (UF)

Majd említi Jézus (BLV) ellenségeit és az árulót, akiben Jézus (BLV) megbízott. Azt mondja:

„Ellenségeim rosszat mondanak felőlem: »Mikor hal már meg, mikor törlik nevét?« Ha valaki meglátogat, álnokságot beszél, gonoszságot gyűjt szívébe, elmegy s továbbadja. Mind, akik gyűlölnek, együtt suttognak ellenem, ártó gondolatokat forgatnak fejükben. Beliál csapása érte utol, ezért fekszik itt, s nem is kel fel többé. Még a barátom is, akiben megbíztam, aki együtt ette kenyeremet velem, az is ellenem emelte a sarkát.” (Zsoltárok 41:6-10)

Ez Júdás volt, a tanítványa, akinek meg kellett volna védenie, de ő szövetekezett ellene.

Jézus (BLV) jámborsága és Allahnak (S.W.) való alávetése megmentette őt ellenségeitől és bukást hozott Júdás összeesküvésére. A Zsoltár azt mondja:

„Te azonban, Uram, könyörülj meg rajtam, állíts talpra, s én majd megfizetek nekik, az ilyen embereknek! Akkor fogom látni, hogy kegyes vagy hozzám, ha ellenségem nem ujjong rajtam, engem pedig megőrzöl sértetlenül, és engeded, hogy színed előtt álljak mindörökre. Áldott legyen az Úr, Izrael Istene mindörökkön-örökké! Úgy legyen! Úgy legyen!” (Zsoltárok 41:11-14)

Isten elégedett volt vele, nem engedte ellenségei kezére, és becsületessége miatt, megmentette őt.

Tizedik: Harmincnegyedik Zsoltár (Prófécia Jézus (BLV) csontjairól és megmeneküléséről az összeesküvés előtt, amely a gonoszsgot emészt el)

Az evangéliumok írói idézték ezt a Zsoltárt, és úgy tartották, hogy ez prófécia Jézusról (BLV). János e Zsoltár huszadik versét idézte:

„Csontját ne törjétek!” (János 19:36)

Mit jövendöl a Zsoltár? A keresztre feszített Jézusról (BLV) beszél, akinek az imáját Isten nem hallgatta meg, vagy a megmenekült Jézusról (BLV), akinek az ellenségei csalódottan elfordultak?

A Zsoltár említi Jézus (BLV) hosszú imáját a kertben, Allah (S.W.) válaszát, és az angyalokat, akiket Allah (S.W.) küldött, hogy segítsenek neki:

„Kerestem az Urat és ő meghallgatott, kimentett engem minden bajból. Nézzetek rá és öröm tölti el lelketek, s arcotok nem fog elpirulni. Lám, egy szegény kiáltott s az Úr meghallgatta, minden szorongatásból kiszabadította. Az Úr angyala védőfalat emel, s körülveszi az igazat, hogy oltalmazza. Ízleljétek és lássátok, mily jóságos az Úr! Boldog az ember, ki hozzá menekül. Féljétek az Urat, ti szentjei, akik őt félik, nem szenvednek hiányt. A fiatal oroszlán nyomorog és koplal, de akik az Urat keresik, nem szűkölködnek.” (Zsoltárok 34:5-11)

A könyv folyamatosan biztosít minket arról, hogy Allah (S.W.) elfogadta Jézus (BLV) kérését teste biztonságát illetően. Majd megemlíti az ellenségeit, akiket Allah (S.W.) megátkozott. Azt mondja:

„Az Úr szeme az igazakra tekint, füle meghallja kiáltásukat. De a gonoszoktól elfordítja arcát, s eltörli emléküket a földön. Az igazak kiáltottak, s az Úr meghallotta, megmentette őket minden bajtól. A megtört szívűekhez közel van az Úr, a bánatos lelkűt meggyógyítja. Sokféle szenvedést

ismer meg az igaz, de az Úr mindből kiszabadítja. Az Úr megőrzi minden tagját, hogy egy se zúzódjék szét. A gonoszság halálba sodorja a bűnösöket s akik gyűlölik az igazat, megbűnhődnek érte. A hűségeseeknek az Úr megmenti lelkét, aki hozzá menekül, azt nem érheti kár.” (Zsoltárok 34:16-23)

A gonosz meghalt bűneitől, míg Jézus (BLV) minden csontja biztonságban maradt, és soha nem tört el. Nem ez történt a keresztre feszített emberrel, aki kezének és lábának csontjait kétségtelenül eltörték a szögek:

„átlyukasztották kezeimet és lábaimat.” (Zsoltárok 22:16)
(KG)

Jézus (BLV), a megmentett, az, akiről ez a prófécia szól, mert neki egyetlen csontja sem tört el.

Allah (S.W.) megmentette Jézust (BLV) minden bajból, mert ő (BLV) Allahra (S.W.) hagyatkozott:

„Az Úr szeme az igazakra tekint, füle meghallja kiáltásukat. De a gonoszoktól elfordítja arcát, s eltörli emléküket a földön. Az igazak kiáltottak, s az Úr meghallotta, megmentette őket minden bajtól. A megtört szívűekhez közel van az Úr, a bánatos lelkűt meggyógyítja. Sokféle szenvedést ismer meg az igaz, de az Úr mindből kiszabadítja. Az Úr megőrzi minden tagját, hogy egy se zúzódjék szét. A gonoszság halálba sodorja a bűnösöket s akik gyűlölik az igazat, megbűnhődnek érte. A hűségeseeknek az Úr megmenti lelkét, aki hozzá menekül, azt nem érheti kár.” (Zsoltárok 34:16-23)

Allah (S.W.) megbüntette azokat, akik gyűlölték Jézust (BLV); Ő (S.W.) elpusztította őket gonosz tetteikért.

„De a gonoszoktól elfordítja arcát, s eltörli emléküket a földön.” „A gonoszság halálba sodorja a bűnösöket s akik gyűlölik az igazat, megbűnhődnek érte.” (Zsoltárok 34:16, 22)

Tizenegyedik: Kilencvenegyedik Zsoltár (Prófécia arról, hogy az angyalok megmentették Jézust (BLV))

A sátán megkísértette Jézust (BLV), és emlékeztette őt a róla szóló próféciaira a Zsoltárookban:

„»Ha Isten Fia vagy – mondta –, vedd le magad, hiszen írva van: Parancsot adott angyalainak, a kezükön hordoznak majd, nehogy kőbe üsd a lábad.« Jézus így válaszolt: »Az is meg van írva: Ne kísértsd Uradat, Istenedet.«” (Máté 4:6-7)

Ez Jézus (BLV), akiről Allah (S.W.) megparancsolta az angyaloknak, hogy védjék meg őt; hogy még egy kő sem árthasson neki.

A sátán idézte ezt a próféciát, amellyel Jézus (BLV) egyetértett, ez a Zsoltár tizenegy-tizenkettedik verséből származik. Azt mondja:

„Mert elküldi angyalait hozzád, hogy védelmezzenek minden utadon. A kezükön hordoznak majd téged, nehogy kőbe botoljék a lábad.”

Ez egy prófécia Jézusról (BLV), és mikor valósult meg?

A Zsoltár arról beszél, hogy Jézus (BLV), aki Allahra (S.W.) hagyatkozott és Tőle (S.W.) függött, megmenekült az összeesküvéstől és felment a mennybe sértetlenül, az angyalok hordozván őt, mielőtt az ellenségei el tudták volna fogni, és Allah hosszú életet adott neki.

„(...)az így beszél az Úrhoz: Te vagy a váram és a menedékem, Istenem, bízom! Ő szabadít ki az életedre törő vadász csapdájából. Szárnyaival oltalmaz, tollai alatt menedékre lelsz, hűsége a védőpajzsod. Nem kell félned az éji kísértettől, sem a nappal repülő nyilaktól; sem a sötétben terjedő ragálytól, sem a fényes nappal kitérő dögvéztől. S ha ezren esnek is el oldaladon, a jobbod felől tízezren, téged nem találnak el. Saját szemeddel láthatod majd, látni fogod a bosszút a bűnösökön. Te, aki így beszélsz: az Úr a menedékem, te, aki a Fölségest hívtad oltalmadra. Így

nem ér semmi baj, csapás nem közelít sátradhoz. Mert elküldi angyalait hozzád, hogy védelmezzenek minden utadon. A kezükön hordoznak majd téged, nehogy kőbe botoljék a lábad. Oroszlánok és kígyók között lépdelsz, oroszlánkölykök és sárkányt tiporsz el. Hű volt hozzám, azért megmentem, védelmezem, mert ismeri nevemet. Ha hozzám fordul, meghallgatom, minden szükségben közel vagyok hozzá, megszabadítom és dicsőséget szerzek neki. Napok teljességével áldom meg és megmutatom neki üdvösségemet.” (Zsoltárok 91:2-16)

Az ötvenhetedik Zsoltárban szintén ezt olvashatjuk:

„Istenhez kiáltok, a Fölségeshez, Istenhez, aki jót tett velem. Küldjön segítséget az égből és mentsen meg, sújtsa szégyennel üldözőimet. Árassza ki Isten kegyelmét és hűségét. Oroszlánok közt kell laknom, amelyek mohón felfalják az emberek fiait. Foguk lándzsa és nyíl, nyelvük élesre köszörült kard. Istenem, emelkedj föl az egek fölé, az egész föld fölé keljen föl dicsőséged! Hálót vetettek lábam elé, lelkeket megalázták, vermet ástak nekem, de maguk hullottak bele.” (Zsoltárok 57:3-7)

Tehát a kilencvenegyedik Zsoltár egy világosan érthető prófécia arról, hogy Allah (S.W.) felelt Jézus (BLV) imáira, és hogy felemelte a mennybe az angyalokkal, mielőtt az ellenségei el tudták volna fogni. Senki sem köpött az arcába, nem feszítették keresztre, nem halt meg. Allah (S.W.) áldása és békéje legyen vele!

Tizenkettedik: Százkilencedik Zsoltár (Prófécia Júdás elítéléséről és keresztre feszítéséről)

A keresztények szerint ez a Zsoltárt a keresztre feszítésről szól, és egy része Júdásról szól. Azt mondja:

„hivatalát nyerje el más, fiai váljanak árvákká, felesége pedig özvegyé! Fiai nyugtalan bolyongjanak és kolduljanak, izzék ki őket elpusztult házukból!”

Az Apostolok Cselekedetei írója erre a zsoltárra utalt, amikor Pétert idézte, amint Júdásról beszélt:

„Benne van ugyanis a zsoltárok könyvében: Lakóhelyük váljék sivataggá, ne lakja senki sátrukat. És: Tiszttségét kapja meg más.” (Ap. Csel. 1:20)⁴²

Júdás volt, akinek a helye megüresedett. A tanítványok választottak egy másik személyt, e próféciaát követve. Sorsot vetettek, hogy József vagy Mátyás legyen az új apostol, és Mátyást választották. (Lásd: Ap. Csel. 1:23-26)

Tehát kétségtelen, hogy ez a Zsoltár Júdásról beszél, ez tény. Az ő ítéletéről van szó.

„Bűnösként kerüljön ki az ítéletről”

Mikor lett Júdás elítélve, ha nem ő volt a keresztre feszített ember, és a rész az ő peréről és annak eredményéről beszél?

„Csak kevés napot hagyjanak neki osztályrészül, hivatalát nyerje el más.”

Ez a Zsoltár említi, hogy a kereszten volt és hogy egy ördög (egy vádlott egy másik Biblia változat szerint) volt a jobbján. Ő az ördög vagy a vádlott, aki kinevette őt (Lukács 23:39-43).

Mikor állt az ördög vagy egy vádlott Júdás jobbján? Mikor volt Júdás elítélve, ha nem abban a pillanatban, amikor Allah (S.W.) haragját váltotta ki?

Keresztre feszítése volt a szégyen, amely egygé vált vele, amely miatt az emberek kinevették, lekopték és megverték.

⁴² Lásd szintén: *Szent Biblia Szótár*, 862. old.

„Gúny tárgya lettem számukra, csóválják fejüket, ha látnak.”

A Zsoltár megmutatja a keresztre feszített személyt, amint könyörög Allah (S.W.) könyörületéért:

„Segíts rajtam, Uram, Istenem, irgalmadban ments meg engem! Hadd tudják meg: a kezed volt az, te voltál, Uram, aki ezt művelte.”

Nem volt más lehetősége, mint hogy Allah-tól (S.W.) kérjen, Akinél jók és rosszak keresnek menedéket és könyörületet. A kereszten felkiáltott:

„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” (Máté 27:46)

Említi az átkot is, amely elérte Júdást, amíg a kereszten volt.

„Átkot akart, most érje utol őt, megvetette az áldást, most hagyja el. Fedje el az átok, mint a köntös, hatoljon belsejébe, miként a víz, hassa át csontjait, mint az olaj! Igen, úgy borítsa be, mint a ruha, mint az öv, amely mindig átfogja. Ez legyen jutalma az Úrtól azoknak, akik vádolnak engem, akik gonoszul szólnak ellenem!”

Az átok volt az eredménye annak, amit tett. Keresztre feszítették, és minden keresztre feszített átkozott, ahogy a Deuteronomium könyve írja:

„Ha valaki főbenjáró bűnt követ el, s úgy végzik ki, hogy felakasztják egy fára, éjszakára ne maradjon holtteste a fán, még aznap temesd el. Mert az akasztott ember Istentől átkozott.” (Deut. 21:22-23)

Ez a Zsoltár egyértelmű prófécia Júdásról, az átkozottról, aki egy ördög vagy egy vádlott mellett lett keresztre feszítve; őt állították bíróság elé Jézus (BLV) helyett, és bűnösnek találták. Az Apostolok Cselekedetei kommentátora igazat mondott,

amikor azt mondta: „*A Szentlélek Dávid szájából Júdásról prófétált a 69. és a 109. Zsoltárban.*”⁴³

Tizenharmadik: Száztizennyolcadik Zsoltár (Prófécia Jézus (BLV) haláltól való megmeneküléséről)

A keresztények szerint ez a Zsoltár szintén egy Jézusról (BLV) szóló prófécia, ahogy a végén a kőről beszél, amelyet az építők visszautasítottak. Azt mondja:

„A kő, amit az építők elvetettek, szegletkővé lett. Az Úr vitte végbe ezt: csodálatos dolog a szemünkben... Áldott, aki az Úr nevében jön!”

Péter ezt a keresztre feszített Jézusról szóló prófécianak tekinti, de elfelejti, hogy mi hangzott el e Zsoltár elején ezzel a nagy kővel kapcsolatban. Péter azt mondta:

„hát tudjátok meg mindannyian, ti és Izrael egész népe, hogy annak a názáreti Jézus Krisztusnak a nevében, akit ti keresztre feszítettetek, és akit az Isten feltámasztott a halálból. Az ő nevében áll itt előttetek egészségesen. Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, mégis szegletkővé lett.”
(Apostolok Cselekedetei 4:10-11)

Matta Al-Meskeen atya azt mondta: „*a 118. Zsoltár a leggazdagabb Zsoltár, amely leírja Jézus megváltás-üzenetét.*”⁴⁴

Ez a Zsoltár említi azt a követ, amelyet az építők elutasítottak. Azt mondja:

„Az Úrhoz kiáltottam szorongatásomban, meghallgatott és tág teret adott nekem. Az Úr velem van, nem félek, ember mit árthatna nekem? Az Úr velem van, segítségemre jön; ellenfelem szégyenben marad. Jobb az

⁴³ John Wesley és mások, *Az Apostolok Cselekedetei kommentárja*, 11. old.

⁴⁴ Matta Al-Meskeen, *A Máté szerinti evangélium*, 84. old.

Úrnál keresni oltalmat, mint az emberekre számítani. Jobb az Úrnál keresni menedéket, mint fejedelmekre építeni.” (Zsoltárok 118:5-9)

Jézus (BLV) bízott Istenben, Aki felelt neki, segített neki, és megmentette a bajból.

Majd a Zsoltár említi Jézus (BLV) ellenségeit, összeesküvésüket ellene és örömét, hogy elvesztek, és hogy összeesküvésük elbukott.

„A pogányok mind körülvettek, de az Úr nevében eltiportam őket. Minden oldalról szorongattak, de az Úr nevében eltiportam őket. Úgy rontottak rám, mint a méhrajok, úgy lobogtak, mint a tűz a bozót alatt, de az Úr nevében eltiportam őket. Megütöttek, nagyon megütöttek, összeestem, de az Úr segített. Bátorítóm és erősségem az Úr, ő lett szabadítóm.” (Zsoltárok 118:10-14)

Allah (S.W.) megmentette őt a haláltól, ezért ő örül és boldog.

„Halljátok, mekkora az örömujjongás az igazak sátraiban: »Az Úr jobbja erősnek bizonyult, az Úr magasra emelte jobbját, igen, az Úr jobbja erősnek bizonyult.« Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úr tetteit. Megfenyített az Úr, igen, megfenyített, de nem szolgáltatott ki a halálnak. Tárjátok ki nekem az igazság kapuit, bemegyek, hogy hálát adjak az Úrnak. Ez az Úrhoz vezető kapu, az igazak mennek be rajta. Hálát adok neked, mert meghallgattál, te lettél szabadítóm. A kő, amit az építők elvetettek, szegletkövé lett. Az Úr vitte végbe ezt: csodálatos dolog a szemünkben. Ezt a napot az Úr szerezte: ujjongjunk és örüljünk benne! Uram, küldj szabadulást, Uram, adj áldást és kegyelmet! Áldott, aki az Úr nevében jön! Az Úr házából megáldunk titeket.” (Zsoltárok 118:15-26)

Ez a Zsoltár egy újabb bizonyíték arra, hogy Jézus (BLV) megmenekült ellenségeitől.

A Zsoltárok könyve, amelyet Sergius tiszteletes „*a Messiás különleges könyvének*” tart, több helyen ugyanerre a következtetésre jut.

A száznegyvenedik Zsoltárból való idézettel zárjuk e fejezetet:

„Ments meg, Uram, a gonosz embertől, védj meg a hatalom emberétől! Azoktól, akik szívükben gazságot forralnak, egész nap vizályt támasztanak. Nyelvük élesítik, mint a kígyó, a vipera mérge van ajkukon. Őrizz meg, Uram, az ártók kezétől, védj meg a hatalom emberétől! Arról tanakodnak, hogy ejtsenek törbe, a kevélyek titkon hurkot vetnek élém. Lábam elé hálót feszítenek, és utamba csapdát állítanak. Így szólok az Úrhoz: Istenem vagy, hallgasd meg, Uram, hangos imámat! Uram, Istenem, hatalmas támaszom, te őrzöd fejemet a küzdelem napján. Ne szolgálts ki, Uram, a gonosz vágyának, ne engedd, hogy terve sikerüljön!” (Zsoltárok 140:2-9)

Következtetés a Zsoltárok próféciáiból

Mansour Husain tudós e nagy tanulmányában a következő következtetésre jut: „Mindabból, amit eddig említettünk, arra a következtetésre jutunk, hogy a Zsoltárok valójában megjövendölték, hogy Allah (S.W.) megmentette Messiását, válaszolt neki az Ő fenségéből, megvédte a halálból, felemelte ellenségei fölé, és angyalait küldte, hogy felvigyék a mennybe. Iskáriótes Júdás, aki csapdát állított mesterének, Jézusnak (BLV) és odavezette az embereket, hogy elfogják, saját csapdájába esett.

Megbüntették tetteiért, gonoszsága elemésztette. Szégyenné vált népe számára. Őt fogták el Jézus (BLV) helyett, bíróság elé állították és keresztre feszítették.

A Zsoltárokban található bizonyítékok egyértelműek, nem olyan versek, amelyeket megváltoztattunk, vagy félremagyaráztunk. Egy teljes képet alkot az utolsó tíz vers és a Zsoltárok, amelyek Jézus (BLV) biztonságát jövendölik meg.

Ez az az igazság, amelyet a Szent Korán említ, és amiben a muszlimok hisznek. Aki meg akar bizonyosodni erről az igazságról, elolvashatja a Zsoltárokat a Szent Bibliában, amelyben a keresztények hisznek, és ugyanerre a következtetésre fog jutni.

Ha te, kedves olvasó, szeretnél még több bizonyítékot, olvasd el, mit mond a Példabeszédek:

„Az igazért a gonosz a váltságdíj, a becsületes helyett az áruló.” (Példabeszédek 21:18)

Olvashatod figyelmesen a következő mondást is:

„A tiszta embernek igazságossága elsimítja útját, de a bűnös elbukik a bűne által. Az igazat megmenti igazságossága, a hűtleneket megfogja a saját vágyuk. A gonosznak minden reménye elszáll halálával, csalóka ábrándjai meghiúsulnak. Az igaz kiszabadul a szorongatásból, s a gonosz kerül a helyére.” (Példabeszédek 11:5-8)

Jézus (BLV) keresztre feszítésének cáfolata az evangéliumok és a levelek próféciái alapján

Jézus (BLV) megjövendölte a keresztre feszítését?

A négy evangélium úgy említi Jézus (BLV) keresztre feszítését, mint földi életének végét. Azonban Jézus (BLV) valóban megjövendölte keresztre feszítését, és vajon tanítványai tudtak erről?

Az ember nem lehet vak, hogy ne lássa, hogy az evangéliumírók idézték Jézus (BLV) jövendölését egy

összeesküvésről, amely keresztre feszítéséhez és halálához vezet. Jézus (BLV) tényleg ezt mondta?

Valójában Jézus (BLV) ezen mondásait, amelyek keresztre feszítését és halálát jövendölik meg, (lásd Máté 17:22, 20:16, 26:2, 26:23) később adták hozzá az evangéliumokhoz, és ha a következő jegyzeteket elolvassuk, a bizonyítékok egyértelművé válnak a számunkra.

❖ A mondat Máté evangéliumában, ami említi, hogy Jézus (BLV) beszélt az emberfia elleni összeesküvésről, amely a halálához fog vezetni, ez minden bevezetés vagy alkalom hiányában történt. Sőt, a tanítványok sem szóltak hozzá, ahogy egy átlagos eseménynél tették. Ha ez a mondás igaz, az azt jelenti, hogy a keresztre feszített személy Jézus (BLV).

❖ A négy rész, amely Jézus (BLV) jövendölését említi haláláról, megemlíti, hogy az ember fiát keresztre fogják feszíteni és meg fog halni, de Jézust (BLV) nem említi név szerint.

Az „ember fia” cím – még ha az olvasó azt is feltételezi, hogy Jézust (BLV) jelenti – jelenthet mást is. A tanítványok megkérdezték Jézust (BLV), hogy ki az ember fia:

„Hogy mondhatod hát, hogy az Emberfia fölmagasztaltatik? Ki az Emberfia?” (János 12:34)

Ha ez a cím Jézusé (BLV) lett volna, nem kérdezték volna meg.

❖ Ahogy a három evangélium lejegyzte a tanítványok reakcióját, amikor hallották a próféciát, felettébb különös. Máté (26:1-2) nem említett semmiféle reakciót vagy választ. Ugyanakkor Máté (26:23) azt mondta, hogy „szomorúak voltak”, ez azt jelenti, hogy értették, hogy mit mondott, és ezen elszomorodtak.

Ugyanakkor Márk azt mondta:

„Nemigen értették ugyan a szavait, de nem merték kérdezgetni.” (Márk 9:32), Lukács ezt megerősítette:

„De nem értették meg ezt a beszédet, el volt előlük rejtve, hogy ne értsék meg. De megkérdezni mégsem merték.” (Lukács 9:45)

❖ A részekben található ellentétek mellett a tanítványok félelme és habozása, hogy megkérdézzék Jézust (BLV) szintén furcsa. Ő (BLV) szép modoráról, gondoskodásáról volt ismert, még a lábukat is megmosta. Gyakran kérdeztek tőle sok mindent, miért nem kérdezték meg tőle akkor ezt a fontos dolgot?

❖ A három evangélista elmondta, hogy Jézus fel fog támadni a harmadik napon (lásd: Máté 17:23, Márk 9:32 és Lukács 18:33). Ez nem így történt. Akárhogy számoljuk, nem volt több mint egy nap és két éjszaka.

❖ A tanítványok, Pétert is beleértve elmenekültek, ez szintén cáfolja, hogy Jézus (BLV) megjövendölte volna keresztre feszítését és halálát. Péternek Jézus (BLV) azt mondta:

„Uram – felelte –, készen vagyok rá, hogy a börtönbe, sőt még a halálba is kövesselek.” (Lukács 22:33)

Ez azt jelenti, hogy tudták, hogy nem Jézus (BLV) volt, akit elfogtak, és ők elmenekültek. Jézus (BLV) azt mondta róluk:

„Megőriztem őket, senki más nem vezett el közülük, csak a kárhozat fia.” (János 17:12)

Emellett a tanítványok – tudva, hogy mesterük biztonságban van – nem törődtek többé a keresztre feszített emberrel, hogy nézzék, míg a kereszten van, vagy tárgyalása alatt, kivéve Péter, János és még néhányan.

Ha hipotetikusán elfogadjuk is, hogy Jézus (BLV) megjósolhatta keresztre feszítését és halálát, ez nem jelenti, hogy Allah (S.W.) nem változtatta volna meg azt, amit eleve elrendelt a számára (BLV) és megmentette őt. Jézus (BLV) imádkozott Allahhoz (S.W.), hogy mentse meg őt a haláltól. Hosszú imája a kertben bizonyítja, hogy mennyire biztos volt megmenekülése lehetőségében. Különben imája idővesztegetés lett volna, mint amikor valaki vizet remél egy délibábból.

Ha elmélkedünk Hiszkija király történetén, hasonló bizonyítékot találunk ahhoz, ami itt van. Izajás azt mondta:

„Abban az időben Hiszkija halálosan megbetegedett. Ámoc fia, Izajás próféta elment hozzá és így szólt: »Ezt mondja neked az Úr: Rendezd el ügyeidet, mert nemsokára meghalsz, s nem maradsz életben.«” (Izajás 38:1)

A király azonban nem adta fel:

„Erre Hiszkija arccal a fal felé fordulva így könyörgött az Úrhoz: »Emlékezz, Uram, hogy hűségesen és egész szívvel jártam színed előtt, és azt tettem, ami kedves neked.« Aztán keserves sírásra fakadt Hiszkija.” (Izajás 38:2-3)

Isten nem hagyta csalódottan, elfogadta imáit.

„Ekkor az Úr így szólt Izajáshoz: »Menj, és mondd meg Hiszkijának: Ezt üzeni az Úr, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam könyörgésedet, és figyelembe vettem könnyeidet, úgyhogy meggyógyítalak: három nap múlva fölmész az Úr templomába és tizenöt esztendővel megtoldom életedet. Megmentelek Assíria királyának kezétől, sőt ezt a várost is megoltalmazom.«” (Izajás 38:4-6)

Isten megváltoztatta Hiszkija sorsát. Elfogadta imáját. Ez így történt, és jó szolgája, Jézus (BLV) imáit is elfogadta, ami még fontosabb volt.

Hasonló ehhez, amikor Allah (S.W.) megfenyegette Akhab királyt, majd megbocsátott neki imáiért (lásd 1 Királyok 21:19-29).

Ugyanez történt akkor is, amikor Allah (S.W.) véget vetett Izrael népe büntetésének, miután a király imádkozott hozzá (S.W.) és oltárt épített Neki (lásd 2 Sámuel 24:11-25).

Jézus (BLV) nagyon hosszan imádkozott a kertben, Allahot (S.W.) kérve, hogy mentse meg őt a haláltól és a keresztre feszítéstől; Jézus (BLV) tudta, hogy keresztre lesz feszítve? Ha igen, miért kellett neki imádkozni?

Én azt mondom, Jézus (BLV) imája a kertben megmutatja bizalmát Allahban (S.W.), és azt, hogy ő tudta, hogy Allah (S.W.) meghallgatja őt (BLV).

Helyes lenne azt mondani, hogy Allah (S.W.) Jézust (BLV) csalódottan elküldte volna mindezek az imák után? Ez nem történik meg, csak azokkal, akik engedetlenek Allahhal (S.W) szemben, és nem érdemlik meg Könyörületét.

Allah (S.W.) elfogadja prófétái imáit, ezt megerősíti az az ígéret, amelyet Jakab levelében olvashatunk:

„A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer. Valljátok meg tehát egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Igen hathatós az igaz ember buzgó könyörgése. Illés hozzánk hasonlóan esendő ember volt, de esedezve imádkozott, hogy ne essék az eső, s nem is esett a földön három évig és hat hónapig. Majd ismét imádkozott, és esőt adott az ég, mire a föld termést hozott.” (Jakab 5:15-18)

Allah (S.W.) elfogadta Ábrahám (BLV) imáját is, mikor Allah (S.W.) megparancsolta neki, hogy áldozza fel a fiát. Ő (BLV) engedelmeskedett Allahnak (S.W.), majd imádkozott Hozzá (S.W.). Allah (S.W.) meghallgatta őt és megmentette a fiát. Allah (S.W.) megmentette Dániel prófétát is (Dániel 6:15-24) és a három fiút, akiket a tűzbe dobtak.

„A satrapák, helytartók, kormányzók és királyi tanácsosok összefutottak. Látták e férfiakon, hogy testükön semmi hatalma nem volt a tűznek, fejüknek egyetlen hajaszála sem perzselődött meg, ruhájuk sem sérült meg, sőt még a tűz szaga sem járta át őket.” (Dániel 3:27)

Ami biztosítja, hogy Allah (S.W.) elfogadta Jézus (BLV) kérését, az az angyal megjelenése, aki megerősítette őt (lásd Lukács 22:43). Az angyal kinevette Jézust (BLV), vagy segítette és megmentette őt?

Allah (S.W.) elfogadta Jézus (BLV) imáit és megmentette őt, és az áruló Júdást feszítette keresztre. Jézus (BLV) segítése és megmentése illik Allah (S.W.) Igazságához és Könyörületéhez jobban, mint azt mondani, hogy Ő (S.W.) csalódva hagyta Jézust (BLV), átengedte ellenségeinek és keresztre feszítette.

Allah (S.W.) megvédte Messiását, könnyűvé tette számára az utat, mint sok más jó emberrel tette, akiknek a rangja messze Jézus (BLV) alatt van. Köztük van Péter, akihez Isten angyala elment a börtönbe, összetörte a láncait, míg Péter aludt, és szólt neki, hogy menjen ki (lásd Apostolok Cselekedetei 12:7).

Így mindezekből a példákból láthatjuk, hogy Allah (S.W.) gondoskodása és védelme, amellyel körbevette a hívőket, körbevette Jézust (BLV) is, és megmentette őt ellenségeitől. Amit ő (BLV) megjövendölt, az megvalósult, ahogy mondta:

„Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert mindig azt teszem, ami tetszésére van.” (János 8:29)

Az Újtestamentum jövendölése Jézus (BLV) megmeneküléséről

Az evangélisták állításának, miszerint Jézus (BLV) megjövendölte keresztre feszítését és halálát, sok rész mond ellen, amelyek nemcsak azt jelentik ki, hogy Jézus (BLV) elmondta tanítványainak, hogy meg fog menekülni, és ezt bejelentette a zsidóknak is, de kihívta őket és elmondta nekik, hogy le fogja győzni őket és a világot.

Azonban a keresztyének figyelmen kívül hagyták ezeket a részeket. Nem értették a következő részeket, amit az evangéliumok említettek Jézust (BLV) idézve, hogy meg fog menekülni.

❖ János evangéliumában:

„Ezért a főpapok és a farizeusok elküldték szolgálkat, hogy fogják el. Ekkor Jézus azt mondta: »Már csak rövid ideig

vagyok veletek, aztán visszatérek ahhoz, aki küldött. Keresni fogtok, de nem találtok, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek.«”

Mikor valósult meg ez a prófécia, mikor volt, hogy a zsidók keresték őt (BLV), de nem találták? Kétségtelen, hogy ez azon a napon volt, amikor elmentek, hogy elfogják, de Allah (S.W.) megmentette őt, és felvitte a mennybe, ahol nem találták meg.

A zsidók úgy értették, hogy megmenekült, és biztonságban volt tőlük.

„A farizeusok fülébe jutott, hogy a nép titokban így beszél róla. Ezért a főpapok és a farizeusok elküldték szolgálóikat, hogy fogják el. Ekkor Jézus azt mondta: »Már csak rövid ideig vagyok veletek, aztán visszatérek ahhoz, aki küldött. Keresni fogtok, de nem találtok, mert ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek.« Erre a zsidók tanakodni kezdtek: »Vajon hová akar menni, ahol nem találjuk meg? Csak nem a szórványban élő görögökhöz készül, hogy tanítsa őket? Mit jelent, amit mondott: Keresni fogtok, de nem találtok, s ahol én vagyok, oda ti nem jöhettek?«” (János 7:32-36)

❖ Egy másik részben Jézus (BLV) bejelentette a zsidóknak, hogy biztonságban lesz. Azt mondta:

„Egy más alkalommal így beszélt Jézus: »Elmegyek és kerestek, de bűnötökben haltok meg. Ahova ugyanis én megyek, oda ti nem jöhettek.« Erre a zsidók megjegyezték: »Csak nem öli meg magát, hogy azt mondja: Ahová én megyek, oda ti nem jöhettek?« De ő megmagyarázta nekik: »Ti innen alulról valók vagytok, én meg felülről való vagyok, ti e világból vagytok, én nem e világból vagyok...« Jézus mégis folytatta: »Amikor majd fölmagasztaltatik az Emberfia, megtudjátok, hogy én vagyok, s hogy semmit nem teszek magamtól, hanem azt hirdetem, amire Atyám tanított. Aki küldött, velem van, nem hagyott magamra, mert mindig azt teszem, ami tetszésére van.«” (János 8:21-29)

❖ Amikor ő (BLV) Júdásnak adta a falatot, ezt mondta tanítványainak is:

„»Fiaim, már csak rövid ideig vagyok veletek. Keresni fogtok, de amint a zsidóknak mondtam, most nektek is mondom: Ahova megyek, oda ti nem jöhettek. Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.« Simon Péter megkérdezte tőle: »Uram, hová mégy?« »Ahova megyek – válaszolta Jézus –, oda most nem jöhetsz velem, de később követni fogsz.«” (János 13:33-36)

János nem a halált értette azalatt a kifejezés alatt, hogy „elmegy”, mert minden ember sorsa a halál.

❖ A keresztre feszített ember (Júdás) azt mondta a tárgyaláson:

„De az Emberfia mostantól fogva Isten hatalmának jobbján fog ülni.” (Lukács 22:69), Júdás hitt Jézus (BLV) megmenekülésében és biztonságában, az alapján, amit hallott tőle, vagy látott abban a pillanatban, amikor hasonlóná vált vele. Elmondta nekik, hogy attól a pillanattól kezdve Jézus (BLV) a mennyben lesz.

❖ János evangéliumában azt olvashatjuk:

„Eljön az óra, s már itt is van, amikor szétszéledtek, ki-ki megy a maga útjára, s magamra hagytok. De én nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van. Azért mondtam el ezeket nektek, hogy békeséget találjatok bennem. A világban üldözést szenvedtek, de bízzatok, mert legyőztem a világot.” (János 16:32-33)

Mindannyian elmenekültek és elhagyták őt, de Allah vele volt. Ezért kérte őket, hogy higgyék el, hogy legyőzte a világot, és hogy legyenek benne biztosak, hogy ő biztonságban van, és nem azt mondta, hogy megverik és keresztre feszítik.

❖ János szintén azt mondta:

„Istentől jött és Istenhez tér vissza.” (János 13:3)

János nem a halált értette az alatt a kifejezés alatt, hogy „tér”, mert minden ember Allahhoz (S.W.) tér vissza, és ahhoz, hogy a visszatérés azt jelenti, hogy ez háromnapi eltemetetés után fog megtörténni, ehhez bizonyíték kell.

❖ Ugyanakkor a legvilágosabb bizonyíték Jézus (BLV) megmenekülésére az, amit a Zsidó levél írója említett. Azt mondta:

„Földi életében hangosan kiáltozva, könnyek között imádkozott s könyörgött ahhoz, aki meg tudta menteni a haláltól, és hódolatáért meghallgatásra talált.” (Zsidók 5:7)

Ez a rész egy világos bizonyíték arra, hogy Allah (S.W.) elfogadta Jézus (BLV) imáját azon az éjszakán, amikor a kertben volt, és megmentette őt a keresztre feszítéstől, amelytől félt, és Jézus (BLV) biztos volt abban, hogy Allah (S.W.) válaszol majd imájára.

„Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. Tudom, hogy mindig meghallgatsz.” (János 11:41-42)

A kutatók szerint mindezek a részek teljesen világosan bizonyítják, hogy Jézus (BLV) megmenekült ellenségeitől, és hogy felment a mennybe még a keresztre feszítés előtt. A menny az a hely, ahol nem tudják elérni. Nem lehetséges, hogy a halálra gondolt, mivel mindenki meghal. Emellett senki sem hívja ki az ellenségét azzal, hogy meg fog halni, és így nem tudják elérni.

Jézus (BLV) ellenségeihez ezt a kihívást intézte:

„Íme, elhagyatott lesz házatok. Mondom nektek, mostantól mindaddig nem láttok, amíg nem zengitek: Áldott, aki az Úr nevében jön!” (Máté 23:38-39)

Így láthatjuk a teljes igazságot, amelyről a próféták beszéltek figyelemreméltó egyértelműséggel.

Jézus (BLV) menekülésének útja az összeesküvésből

Ha a bizonyítást nyert Jézus (BLV) megmenekülése gonosz ellenségei összeesküvéséből, még mindig van egy kérdés, miszerint, hogyan történt Jézus (BLV) megmenekülése ebből az összeesküvésből?

A Szent Korán és Mohamed próféta (BLV) szunnája nem említi, hogy Jézus (BLV) pontosan hogyan is menekült meg. A Korán csak azt mondja, hogy Allah valakit Jézussal (BLV) hasonlóná tett, az ellenségei őt fogták el, mert nem tudták, hogy nem Jézus (BLV) az.

Ezért visszamegyünk az evangéliumokhoz, amelyek beszélnek az állítólagos keresztre feszítésről, hogy megnézzük, Jézus (BLV) hogyan menekült meg. Az evangéliumi történetek sorai között kell olvasnunk, hogy megtaláljuk az igazságot, amelynek az ellenkezőjét mondták az evangélisták.

Először is meg kell említenünk, hogy a muszlimok számára nem probléma az evangéliumok részleteit elemezni, még akkor sem, ha kételkedünk teljes igazságukban. Hipotetikusán elfogadhatjuk őket, mint érvek a keresztényekkel való párbeszéd alkalmával.

E részletekből néhány:

1. Jézus (BLV) a kertben tanítványai kíséretében hagyta el. Azt mondta nekik, hogy az egyik tanítvány el fogja őt árulni, és segít azoknak a zsidóknak, akik keresztre akarták feszíteni.

2. Jézus (BLV) hosszan imádkozott azon az éjjelen, és őszintén kérte Allahot (S.W.), hogy mentse meg őt a halálból.

3. Jézus (BLV) elfogadta, amit Allah (S.W.) elrendelt számára, ahogy mondta:

**„de ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogyan te!”
(Máté 26:39) és**

„legyen akaratod szerint!” (Máté 26:42)

4. Jézus (BLV) imádkozott, miközben a tanítványok aludtak, és megpróbálta időről időre felébreszteni őket.

5. Iskáriótes Júdás, az áruló és a katonák fáklyákkal és kardokkal jöttek a kertbe, hogy elfogják Jézust (BLV) és a jel, hogy melyik Jézus, akit el kell fogni, az Júdás csókja volt.

6. Amikor odaértek, Jézus (BLV) megkérdezte őket, hogy kit keresnek. Azt felelték, hogy a Názáreti Jézust keresik:

„Amikor azt mondta: »Én vagyok«, meghátráltak, és a földre rogytak.” (János 18:6)

7. Péter megpróbálta megmenteni őt, de nem tudta, ezért elmenekült a tanítványokkal.

8. Akit elfogtak (nem Jézus), elvitték a főpaphoz, majd Pilátushoz. Péter követte őt, és megtagadta őt aznap éjjel háromszor.

9. A per alatt a főpap megkérte az elfogott személyt, hogy esküdjön meg, hogy ő a Messiás, és ezt a feleletet adta:

„Magad mondtad – felelte Jézus. – De mondom nektek, mostantól látni fogjátok az Emberfiát, amint a Hatalom jobbján ül, és amint majd eljön az ég felhőin.” (Máté 26:64)

10. A bíróság az elfogott személyt halálra ítélte, Pilátushoz vezette, aki megkérdezte tőle, hogy ő-e a zsidók királya. Ő azt felelte: **„magad mondtad”**, és ezután egy szót sem mondott, ami meglepte Pilátust.

11. A bíró nem találta az elfogottat bűnösnek olyan bűnben, amely halállal büntethető. El akarta engedni, de a tömeg ragaszkodott hozzá, hogy feszítsék keresztre, és Barabást engedjék el. A bíró kijelentette, hogy ő nem tehet a haláláról, és átadta őt nekik.

12. Az elfogott személyt elvitték a keresztre feszítés helyére, majd keresztre feszítették két rabló között.

13. A keresztre feszített felkiáltott a kereszten, ecetet adtak neki inni, majd meghalt.

A muszlimok nem értenek egyet az evangéliummal abban a fontos kérdésben, hogy ki volt az a személy, akit a kertben elfogtak.

A muszlimok abban hisznek, hogy ő Iskáriótes Júdás kellett, hogy legyen, az áruló tanítvány. Azonban ez bizonyításra szorul, mivel ez egy ellentmondás, és mi bebizonyítottuk a Zsoltárok könyvéből származó idézetekkel.

Képzelnék el, hogy az elfogott Júdás volt, de akik elfogták, azt hitték, hogy Jézus (BLV) az. Képzelnék el a vonuló tömeget – körülbelül ezer ember fáklyákkal és kardokkal – és Júdás vezette őket.

Majd a tömeg elérte a kertet, ahol a tanítványok aludtak. Jézus (BLV) megpróbálta felkelteni őket, de nem tudta, a helyzet nehézsége ellenére mélyen aludtak. A tömeg és Júdás közelített Jézus (BLV) felé, de a tanítványok még mindig aludtak. Akkor Jézus (BLV) azt mondta nekik:

„Amikor azt mondta: »Én vagyok«, meghátráltak, és a földre rogytak.” (János 18:6)

Itt megállunk elolvasni azt, amit az evangéliumok nem említettek.

Mi az értelme annak, hogy meghátráltak, és a földre rogytak? Mitől estek el? Hogy segített elesésük Jézusnak (BLV), ha utána úgyis elfogták volna? Miért nem estek el újra, amikor még egyszer el akarták fogni később?

Képzelnék el, hogy mi történt abban a pillanatban. Júdás odament Jézushoz (BLV), hogy megcsókolja, egy jelként a katonáknak, a katonák abban a pillanatban odamentek, a kezükben fáklyákkal és kardokkal, hogy elfogják Jézust (BLV), majd Allah (S.W.) hatalma megjelent – ahogy János említette – és meghátrálva a földre rogytak.

Rátok bízom, hogy elképzeljétek, mi történt, miután a földre rogytak. Bizonyára nagy zaj volt, összeütközés és esések. A zűrzavar után felálltak, meglepetten, hogy mi történt velük.

Látták Júdást megdöbbenően, miután látta Jézust (BLV) felemelkedni a mennybe. Allah (S.W.) neki adta Jézus (BLV) vonásait. Ki gondolta volna, hogy az Júdás, és ki tudhatta ezt akkor?

A pillanat, amikor a katonák földre rogytak, volt az, amikor Jézus (BLV) megmenekült, ahogy a Zsoltárok könyvében olvashatjuk:

„Az Úr győzelmet adott fölkentjének... Ők összeestek és a földre rogytak, mi pedig állunk és maradunk.” (Zsoltárok 20:7-9)

Egy másik Zsoltárban:

„csak te áldj meg. Valljanak szégyent, akik fölkelnek ellenem.” (Zsoltárok 109:28)

Más Zsoltárok is lejegyzik ezt a nagy pillanatot:

„Ellenségeim visszarettennek” (Zsoltárok 56:10),

„Valljanak szégyent és piruljanak gyalázatukban, akik életemre törnek! Szégyenkezve hátráljanak, akik örülnek bajomon!” (Zsoltárok 70:3-4),

„Ha rám törnek a gonoszok, hogy elemésszék testemet, elleneim és ellenségeim megtántorodnak és a földre zuhannak.” (Zsoltárok 27:2),

„Piruljanak és szégyenkezzenek, akik életemre törnek, hogy tönkretegyenek. Szégyent vallva hátráljanak, akik örülnek bajomnak.” (Zsoltárok 40:15), és más helyeken.

Júdást akkor elvitték kihallgatni Pilátus udvarába, és közben végig kétségben voltak személyiségével kapcsolatban. A főpap kételkedett benne és Pilátusnak és Heródesnek adott válaszai

megmutatták, hogy zavarban van és képtelen igazat mondani, tehát senki nem hitt neki. Azt felelte nekik:

„Te mondod.” (Máté 27:11)

Amikor a nemesek és a főpapok összegyűltek nappal:

„Mihelyt megvirradt, összegyűltek a nép vénei, a főpapok meg az írástudók, és tanácsuk elé állították. »Ha te vagy a Messiás – szólították fel –, mondd meg nekünk.« Így válaszolt rá: »Ha megmondom is, nem hiszitek el. Ha pedig kérdezlek benneteket, nem feleltek. De az Emberfia mostantól fogva Isten hatalmának jobbján fog ülni.« Erre egyszerre közbevágta: »Tehát te vagy az Isten Fia?« Ó pedig ezt mondta nekik: »Ti mondjátok, hogy én vagyok.«” (Lukács 22:66-70)

Semmi nem magyarázhatja meg ezt a fúrca választ, kivéve, hogy aki mondta, az nem Jézus volt (BLV). Ezeket a furcsa kérdéseket olyan emberek tették fel, akik látták Jézust (BLV) minden nap. A látvány miatt a főpap kételkedett abban, hogy kit fogtak el. Megpróbálták megtudni tőle, de ő se nem tagadta, se nem erősítette meg.

Júdás tudta, hogy nem lenne értelme letagadni. Senki nem hinne neki. Az is lehetséges, hogy megbánta bűnét, és elfogadta büntetését Allahtól (S.W.), hogy keresztre feszítsék Jézus (BLV) helyett; talán Jézust (BLV) akarta megmenteni. Így csendben maradt.

Ez nem áll távol attól, amit az evangéliumok említettek Júdás haláláról; hogy megbánta bűnét, ezért öngyilkos lett, felakasztotta magát. Betöltötte a Zsoltárokból található jóvendölést:

„Bűnösként kerüljön ki az ítéletről, kérése ne találjon meghallgatásra... hivatalát nyerje el más” (Zsoltárok 109:7-8), jött, hogy elfogja Jézust (BLV), de nem tudta:

„Amit el sem vettem, azt kell visszaadnom.” (Zsoltárok 69:5)

Az embert összezavarhatja, ahogy Máté említette, hogy Júdás felakasztotta magát, és nem keresztre feszítették (lásd Máté 27:2-5). Véget vet a vitának az, ha megemlíjük, hogy az Apostolok Cselekedetei szerint viszont úgy halt meg, hogy lezuhant, és kifordultak a belei (lásd Ap. Csel. 1:16-20).

A két újszövetségi történet közötti ellentmondásnak az oka az, hogy Júdás eltűnt. Máté és Lukács is kitalált egy halált Júdásnak, ami illik bűnéhez. Ez az ellentmondás azt jelenti, hogy Júdás tényleg meghalt, de a két író nem tudta, hogyan, ezért saját történeteket találtak ki.

Az ember ellenkezhet Jézus (BLV) felemelkedésével és megmenekülésével a keresztre feszítés előtt, idézve a feltámadás történeteit, amelyek szerint Jézus (BLV) a földön volt a keresztre feszítés után. Azonban ez az ellenkezés ebben a kérdésben elfogadhatatlan, mert gyenge történetekre alapozódik. Ugyanakkor ezek a történetek nem ellenkeznek Jézus (BLV) megmenekülésével, csak megerősítik azt. Az, hogy Jézus (BLV) a földön volt, azt jelenti, hogy életben volt. Elrejtőzött a zsidók és a rómaiak elől különböző formákban (lásd János 20:14-15, Lukács 24:13, János 21:1-7), ami megakadályozta még a tanítványokat is, hogy felismerjék őt. Valójában ezek azt bizonyítják, hogy Jézus (BLV) megmenekült a halálból, nem azt, hogy feltámadt.

Ha Jézus (BLV) le tudta volna győzni a halált, akkor nem félt volna tőle korábban, és nem rejtőzött volna el a zsidók elől. A halál nem jön el hozzá, ahogy a Zsidó levél írója említette:

„Amint az ember számára az a rendelkezés, hogy egyszer haljon meg, és utána ítéletben legyen része.” (Zsidók 9:27)

A Római levélben Pál azt mondta:

„Ha Krisztussal meghaltunk, hisszük, hogy vele együtt fogunk élni is. Tudjuk, hogy Krisztus feltámadt a halálból, többé nem hal meg, a halál nem lesz többé úrrá rajta.” (Rómaiak 6:8-9)

Így nincs más magyarázat elrejtőzésére, minthogy megmeneküljön a halál elől, és aggódott, hogy ellenségei felfedezik, és megpróbálják ismét megölni. Barnabás említette evangéliumában, hogy Jézus (BLV) megmenekülése és mennybemenetele után visszajött ismét, hogy elbúcsúzzon édesanyjától, mielőtt újra felmegy.

Barnabás azt is említette, hogy Jézus (BLV) elmondta neki az igazat Júdás halála után. Azt mondta:

„Ó Mester, látva, hogy Isten könyörületes, miért rémített meg minket annyira, hogy elhitette velünk, hogy meghaltál? És édesanyád annyira sírt utánad, hogy majdnem meghalt; és te, aki Isten szentje vagy, Isten neked adta, hogy szenvedd el ezt a csapást, hogy kivégezzenek a rablók közt a Kálvária hegyen. Jézus azt felelte... „Bár én ártatlan voltam a földön, mivel az emberek »Istennek« és »Isten fiának« neveztek engem, Isten, hogy ne gúnyoljanak ki az ördögök a feltámadás napján, azt akarta, hogy ezen a világon gúnyoljanak engem az emberek Júdás halála által, elhitette az emberekkel, hogy én haltam meg a kereszten. És ez a gúnyolódás folytatódni fog Mohamed érkezéséig, aki Isten küldötte, aki, amikor eljön, ki fogja nyilatkoztatni ezt a csalás azok számára, akik hisznek Isten törvényében.” (Barnabás 220:14-20)

Mohamed próféta (BLV) eljött, és elmondta az igazságot, amelyet a keresztények sokáig nem tudtak. Allah (S.W.) azt mondta:

„És mert azt mondták: »Mi megöltük a Messiást, Jézust, Mária fiát, Allah Küldöttét.« Ám valójában nem ölték meg és nem feszítették keresztre. Ám egy hasonmás adatott nekik. Akik között őt illetően nézetkülönbség van, azok kétségben vannak felőle. Nem rendelkeznek ők róla tudással, csak a gondolatot követik. Ám bizonyos, hogy őt (Jézust – béke reá!) nem ölték meg. Ellenkezőleg Allah felemelte őt Magához. Allah Hatalmas és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:157-158]

A keresztrefeszítés története apogányságban

Amikor a kereszténység a keresztrefeszítést, mint a bűnök megváltását hirdette, ez nem saját ötlet volt. A kereszténység ezt korábbi hitrendszerekből merítette, amelyben a pogányok sokkal Jézus (BLV) előtt hittek.

Az evangélisták a keresztrefeszítés eseményeit Pál verziója szerint említették, aki a pogányságból merítette.

A leghasonlóbb a keresztrefeszítés történetéhez a babiloni isten, Bál legendája. Nem sokkal ezelőtt megtaláltak két táblát a Kr. e. 9. századból. Ezeken a táblákon egy történet olvasható, amely pontosan emlékeztet arra, amit a keresztények Jézus (BLV) üldöztetéséről és keresztrefeszítéséről mondanak.

Arthur Findlay *A táguló univerzum* című művében összehasonlította a két történetet (Bál és Jézus történetét), és sok hasonlóságot talált. Úgy tűnik, hogy ez a babiloni legendát a zsidó foglyok hozták magukkal Jeruzsálembe, miután fogságban voltak Babilonban.

Az evangéliumokban található keresztrefeszítés története hasonló a pogány történetekhez. Máté említette, hogy furcsa események kísérték Jézus (BLV) keresztrefeszítését. Azt mondta:

„A hatodik órától a kilencedik óráig sötétség borult az egész földre... Erre a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, sírok nyíltak meg.” (Máté 27:45-53)

A keresztények ezt az ókori pogányoktól vették át. At-Tenneer tudós sok történész egyetértő nyilatkozatát idézte e történetek terjedéséről a pogányok között megváltójuk halálával kapcsolatban.

Az indiaiak például azt mondják: „*Mikor megváltójuk, Krisna meghalt, sok csodálatos jel történt: sötét kör alakult ki a hold körül, a nap délben elsötétült, és az égből tűz- és hamueső esett.*” Akik Prosióban hittek, azt mondták: „*Amikor keresztre feszítették a Cocas hegyen, a teremtett világ reszketett, és földrengés volt.*” A rómaiak és a görögök is hittek ilyen eseményekben, amikor nagy emberek születtek vagy meghaltak.

Canon Farrar történész *Krisztus élete* című könyvében és Gibbon történész is említette, hogy több pogány történész és költő mondta a következőket: „*Amikor a megváltó Scolabioust megölték, a nap elsötétült, a madarak fészkeikbe rejtőztek, mert fájdalmuk gyógyítója meghalt.*”

A nap elsötétülése Herkules, Bios, Cots és Ciberenius római istenek halálakor is megtörtént állítólag. Tehát a nagy emberek halálakor történő napfogyatkozás egy pogány legenda, amely különböző népeken keresztül eljutott az evangélium íróihoz is.⁴⁵

A napimádók áldozatokat mutattak be a napnak, különösen napfogyatkozás alkalmával. Amikor a napfogyatkozás véget ért, azt gondolták, hogy azért történt ez, mert egyik vezetőjük megmentette őket, és a büntetést átvállalta tőlük. Máté nem felejtette el megemlíteni:

„A hatodik órától a kilencedik óráig sötétség borult az egész földre” (Máté 27:45)⁴⁶

⁴⁵ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 41-43. old.

⁴⁶ Alaa Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, ahogy Krisztus tanította*, 16. old.

Egy másik hasonlóság a kereszténység és a pogány hiedelmek között, hogy mindkettő abban hisz, hogy istene feltámadt a halálból. Az evangéliumok azt hirdetik, hogy Jézus (BLV) feltámadt a halálból, az indiaiak azonban sokkal korábban már azt mondták Krisnáról, hogy „*ez Krisna, amint felmegy a hazájába, a mennybe.*”

A buddhisták is azt mondják, hogy a földi emberek és az egek szomorúak voltak Buddha halálakor. „Még Mahawo (a nagy isten) is szomorú volt és azt mondta: »Te szent és szeretett, kelj fel«, és akkor ő (Buddha) életre kelt. A szomorúság örömmé változott, és az ég megremegett és azt mondta boldogan: »Az isten, akiről azt gondoltuk, hogy meghalt, visszatért.« A kínaiak is ugyanezt hiszik istenükről, Lao-Ce-ről és a mágushitűek is istenükről, Zoroaszterről.

Egy Scolabious életéről szóló versben tisztelői azt mondják: „*Te, a gyermek, aki képes volt meggyógyítani az embereket, amikor a halál eljön... és elő fogsz jönni a sötét helyről és istenné válsz.*”

A babiloniak azt mondták Temmuzról: „*Ó szentek, legyetek benne biztosak, hogy istenetek visszajön, bízzatok istenetekben, aki feltámadt a halálból.*”

Ezek a hiedelmek általánosak voltak a pogányok között, sokkal a kereszténység előtt. Ozirisz, Hórusz, Bacchus, Herkules és sok mások imádói abban hittek, hogy ők feltámadtak a halottaikból.

A legfontosabb ezek közül az istenek közül Ozirisz, akit az egyiptomiak imádtak a kereszténység előtt. Mítosza a legismertebb a Kr. e. 3. században volt. Mahamy történész azt mondta: „*A pogány egyiptomi vallásos tanítás legfontosabb alapelve az isten feltámadásában való hit.*”⁴⁷

⁴⁷ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 105-110. old.

Allah (S.W.) figyelmeztette a keresztények:

„Mondd: »Ó, Könyv Népe! Ne kövessetek el túlzásokat a vallásokban! Csak az igazságot (kövessétek)! És ne kövessétek azon nép kényét, akik már eltévelyedtek ezelőtt és sokakat tévelygésbe vittek és ők maguk is eltévelyedtek az Egyenes Úttól.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:77], de elfordultak és pogány népeket követtek.

A Keresztények hitte Jézusban, hasonló a pogányok hittével állítólagos isteneikben. Allah (S.W.), a Magasztos és Hatalmas azt mondja:

„Ezek az ő szavaik a szájaikban. Hasonlítanak ők azoknak a szavához, akik korábban hitetlenkedtek. Allah verje meg őket! Hogyan fordulhatnak el ennyire?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:30]

Amuszlimok hitte az eredend

bűnről és megváltásról

Korábban bebizonyítottuk, hogy Jézus (BLV) megmenekült, ami cáfolja a keresztények megváltásban való hitét. A keresztények hite Jézus (BLV) keresztre feszítésében nem bizonyíték arra, hogy keresztre feszítették, hogy megmentsen a bűnöktől, viszont megmenekülése kétségtelenül lerombolja ezt a hitet.

Az hogy mi milyen következtetésre jutottunk, nem állít meg minket abban, hogy megkérdőjelezzük a keresztények más hiedelmeit is, amelyek hamis elképzeléseken alapulnak, és amelyek közül a legfontosabb a megváltás és az eredendő bűn.

Mielőtt e hiedelmeket megcáfolnánk, megemlítjük, hogy a muszlimok miben hisznek Ádám (BLV) és minden ember bűnével kapcsolatban.

A Korán versei említik Ádámot (BLV) és Allah (S.W.) megbecsültséget adott neki. Ő Allah (S.W.) **helytartója** a földön.

„És (emlékezz) midőn azt mondta az Urad az angyaloknak: »Én a földön egymást követő generációkat (helyettes) fogok támasztani.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:30]

A versek említik azt is, hogy Allah (S.W.) megbecsülést adott neki és leszármazottainak a földön.

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget) és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

A legfigyelemreméltóbb példája ennek a tiszteletnek, hogy Allah (S.W.) azt parancsolta az angyaloknak, hogy boruljanak le Ádám (BLV) előtt.

„Mi bizony megteremtettünk benneteket, majd megformáztunk. Majd mondtuk az Angyaloknak: »Boruljatok le Ádám előtt!«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:11]

Azonban ez a tisztelet nem jelenti, hogy Ádám (BLV) emberből angyal lett, mivel hibát követett el, és beleesett a sátán csapdájába. Hamarosan megbánta, és Allah (S.W.) elfogadta megbánását és megbocsátott neki.

„Ádám szembefordult az ő Urával és eltévelyedett. Majd kiválasztotta őt az Ura és kiengesztelődve fordult feléje és az igaz Útra vezette.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:121-122]

Allah (S.W.) elfogadta Ádám (BLV) bűnbánatát, mert Ő (S.W.) elfogadja a bűnbánatát mindenkinek, aki engedetlen Vele szemben bűne nagyságától függetlenül, mert Allah (S.W.) megbocsátása nagyobb, mint a mi bűneink.

„Mondd: »Ő szolgálaim! Akik bűnösök vagytok magatokkal szemben. Ne legyetek reményvesztettek Allah könyörületével szemben! Hiszen Allah megbocsátja az összes bűnöket. Bizony, Ő a Megbocsátó és a Megkönyörülő.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:53]

Egy bűn van, amit Allah (S.W.) nem bocsát meg és ez a többistenhit.

„Bizony Allah nem bocsátja meg azt, hogy társítsanak Mellé. Ám megbocsátja azt, ami ezen kívül van annak, akinek akarja. Aki társít Allah mellé, az bizony messze tévelygésben van!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:116]

Allah (S.W.) leküldte Ádámot (BLV) a mennyből a földre, hogy ott éljen, amelyet Allah (S.W.) neki készített, és amelyből őt alkotta. Allah (S.W.) megparancsolta Ádámnak (BLV) és a leszármazottainak, hogy építsenek rá, és hatalmat adott nekik, hogy jót és rosszat tegyenek, amíg élnek, majd mindannyian visszatérnek Hozzá, hogy jutalmat vagy büntetést kapjanak egyenként aszerint, amit cselekedtek.

„Mondtuk: »Ereszkedjete lefelé mindnyájan onnan! Ám, ha útmutatás érkezik hozzátok Tőlem, és azoknak, akik követik majdan az Én útmutatásomat azoknak nem kell félniük és nem kell szomorkodniuk és búslakodniuk. Ám azok, akik hitetlenkednek és meghazudtolják a Mi jeleinket ők a Tűz népévé lesznek, és ők abban örökké ott maradnak.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:38-39]

A Korán verse kijelenti az emberek felelősségét azért, amit tesznek, és amit maguknak szereztek:

„Én vagyok Allah! Nincs más isten csak Én! Engem szolgálj! És végezd el az imát az Én megemlékezéseimre! Az

Óra bizony be fog következni, ám csaknem elrejttem, hogy minden lélek jutalmaztassék azért, amiért buzgólkodott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:14-15], és

„Minden embernek a sorsát (cselekedeteinek összességét) a nyakára erősítettük. A Feltámadás Napján egy írást hozunk elő neki, amit kiterítve talál majd. (Az mondatik neki:) »Olvasd az írásodat! Ma elegendő vagy te magad saját magad ellen számot adni.«” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:13-14]

Tehát bármit tesz az ember, az fel van írva, és látni fogja azon a napon, amikor semmi nem marad elrejtve:

„Azon a Napon az emberek egyenként jönnek elő, hogy láttassák velük a tetteiket. Aki csak egy porszemnyi jót is tett, az viszont fogja azt látni. Aki pedig csak egy porszemnyi rosszat is tett, az is szembesülni fog azzal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 99:6-8]

Ez a felelősség nem zárja ki Allah (S.W.) Könyörületét:

„Mi hiszünk a mi Urunkban, hogy így megbocsássa nekünk a vétkeinket és azt, amire te kényszerítettél bennünket a varázslatból. Allah jobb és örök.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:73]

A muszlimok teljesen elutasítják az eredendő bűn gondolatát. A Szent Korán világosan kijelenti, hogy ez a hit alaptalan és hamis, és a korábbi próféták mindig is tagadták és az ellenkezőjét hirdették.

„Vajon birtokában van-e a láthatatlan dolgok tudása, és így ő lát? Vajon nem értesült-e arról, ami Múzá (Mózes) lapjain van? És Ibráhím-én (Ábrahámén), aki teljesítette (mindazt, amit Allah, a Magasztos rótt ki rá)? És senki sem viszi másnak a terhét. És hogy csak az jár az embernek, amiért tett (is valami jót). Erőfeszítése látható lesz. Hogy majdan bőséges jutalmat kapjon!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:35-41]

Allah (S.W.) beszélt Mózesnek (BLV) a Tórában erről az igazságos alapelvről:

„Boldogulni az fog, aki megtisztítja magát, és megemlékezik az ő Ura Nevéről, és elvégzi az imádságot. Ám ti többre becsülitek az evilági létet. De a Túlvilág jobb és maradandóbb. Bizony, ez már a korábbi lapokon is megtalálható. Ibráhím (Ábrahám) és Múzá (Mózes) lapjain.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 87:14-19]

Végül: **„Ez nem a ti vágyaitok szerint s nem is a Könyv Népeinek vágyai szerint történik így! Aki rosszat tesz, az aszerint jutalmaztatik. Nem talál az Allah helyett támogatót, vagy segítőt.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:123]

Ezek a versek néhányak azokból a magasztos versekből Allah (S.W.) Könyvéből, amelyek ezt világosan kifejezik. Azért említettük, hogy bevezessük a megváltásban való hit cáfolatát. Nem Allah (S.W.) Koráni szavaival fogjuk megcáfolni, hanem ahogy a sorozatunkban eddig is tettük, a kereszténység kérdéseit a kereszténység szent írásaira utalva cáfoljuk meg.

Akeresztények hite a megváltásban

A megváltás a keresztények hitének a legfontosabb eleme. Ez az alapja mindennek, amit a keresztények hirdetnek. A megváltás érdekében a keresztények keresztre akarták feszíteni Jézust (BLV), akit Allah (S.W.) megmentett.

Hogy a megváltás elég jó legyen a nagy Isten megalégedésére, a keresztények készítették egy keresztre feszített Istent. Az Újszövetség Pétert idézi:

„Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak drága vére árán.” (1 Péter 1:18-19)

Mielőtt megcáfolnánk ezt a hiedelmet, megemlítyük azokat a részeket a keresztény szent írásokból, amelyek minden keresztény hitének az alapjait képezik. Azért említyük meg ezeket, hogy megismerjük jelentésüket, hogy mi is a megváltás és a bűnök eltörlése, hogy ez kire vonatkozik és kire nem, és sok más kérdést ezzel kapcsolatban, amely emberek millióinak az életét határozta meg a mi időnkben és más időkben.

Az első dolog, amit megfigyelhetünk, hogy e részek különböznek azt illetően, hogy Jézus (BLV) vére mire nyer bocsánatot. Számos helyen olvassuk, hogy Jézus (BLV) vére csak az eredendő bűn bocsánatát nyeri el. Más részek szerint bármilyen más bűnt is, amely a keresztre feszítés előtt történt, megint máshol meg azt olvassuk, hogy bármilyen bűnt, amit az ember valaha elkövet vagy el fog követni.

Megemlítyük mindezeket az idézeteket, hogy átlássuk ezt az összezavarodottságot. A Zsidó levél ismeretlen szerzője azt mondta Jézusról (BLV):

„Ezért ő új szövetség közvetítője. Előbb azonban a régi szövetség korában elkövetett bűnök megváltásáért el kellett szenvednie a halált, hogy a meghívottak elnyerjék az örökké tartó örökséget.” (Zsidók 9:15)

Az író szerint a megváltás csak Ádám (BLV) bűnének szólt.

Pál azonban ennél szélesebbre tárja a megváltás kapuját, amikor azt mondta:

„Megigazulásukat azonban ingyen kapják, Isten kegyelmének erejéből, Jézus Krisztus megváltása árán. Őt adta oda Isten véres engesztelő áldozatul a hitben, hogy kimutassa igazságosságát. Isten végtelen türelmében elnézte a korábban elkövetett vétkeket” (Rómaiak 3:24-25) Őszerinte

minden bűn megbocsátattik, ami Jézus (BLV) előtt történt azoknak, akik hisznek benne.

Márk ugyanezt mondta:

„Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki nem hisz, az elkárhozik.” (Márk 16:16)

Azonban egy másik helyen az evangélium néhány keresztény elkárhoztatásáról beszél, akik Jézus (BLV) nevében tettek csodákat, de ő letagadta:

„Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: – Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben üztünk ördögöket? Nem a te nevedben tettünk annyi csodát? – Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok szímem elől, ti gonosztevők!” (Máté 7:21-23)

Pál egy másik helyen a megbocsátást minden ember számára elérhetővé tette. Azt mondta Jézusról (BLV):

„Aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta.” (Rómaiak 8:32)

János elmagyarázta és megerősítette ezt a hitet:

„Ő az engesztelő áldozat bűneinkért, nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűneiért is.” (1 János 2:2),

„Láttuk és tanúságot teszünk róla, hogy az Atya elküldte a Fiút a világ Üdvözítőjéül.” (1 János 4:14)

János szerint a megbocsátás minden bűnt és minden embert érint, azzal ellentétben, amit Péter mondott:

„A próféták mind tanúságot tesznek arról, hogy aki hisz benne, elnyeri nevében bűnei bocsánatát.” (Apostolok Cselekedetei 10:43)

Péter a megbocsátást azokra korlátozta, akik hisznek Jézusban (BLV).

Egy másik helyen Pál azt mondta, hogy a megbocsátás különböző szinteken történik azoknak, akik hisznek Jézusban (BLV):

„hiszen Isten üdvösséget hozó ereje minden hívőnek: először is a zsidónak, azután a görögnek.” (Rómaiak 1:16)

Pál szerint, a hit Jézusban (BLV) mint Isten fiában, és a halálból való feltámadásában, a feltételei az üdvözülésnek és a megbocsátásnak. Azt mondta:

„Ha tehát száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta a halálból, üdvözülsz.” (Rómaiak 10:9)

A különbség, amit ezek között a részek között észrevenni lehet, hatással volt a keresztény egyházak közti különbségekre. Különböznek abban, hogy szerintük kit illet meg az üdvözülés és a megbocsátás. Vannak olyan egyházak, ahol minden emberre kiterjed, másoknál azoknak jár, akik hisznek Jézus (BLV) feltámadásában, míg megint mások szerint azokat illet meg, akik hiszik, hogy Jézus Isten fia.

Az üdvözülés és a megbocsátás a katolikusok és az ortodoxok hiteszerint

A katolikusok és az ortodoxok abban hisznek, hogy a megváltás nem minden bűnt töröl el, csak az eredendő bűnt. *Enchiridion* című könyvében szent Ágoston azt mondta: „A keresztre feszítés után az emberiség megváltotta szabadságát,

amelyet Ádám bűne miatt veszített el. Ha a megkeresztelkedet bünt követett el megkeresztelkedése után, ha a bűn nagy, megérdemli az örök büntetést. Ha a bűn kicsi, a katolikus bűnösök a purgatóriumban fognak bűnhődni, ahol a hívők bűnhődnek bűneikért."⁴⁸

A keresztény tankönyvek a következőképpen magyarázzák el a purgatóriumi büntetést a diákoknak: „*azok ideiglenes helye, akik a megszentelő kegyelem állapotában haltak meg, de még tisztulásra van szükségük ahhoz, hogy beléphessenek a mennyei boldogságba. A purgatórium büntetése nagyobb bármely evilági büntetésnél; az emberek addig maradnak a purgatóriumban, amíg meg nem tisztultak minden bűnűktől és be nem teljesedett Isten igazsága.*”⁴⁹

A katolikusok bizonyítéka ennek a hitnek Márknál található:

„Mert mindenki tűzzel sózatik meg, és minden áldozat sóval sózatik meg.” (Márk 9:49) (KG). Ez a büntetés minden hívőre vonatkozik, akik bünt követnek el.

Pálra is hivatkoznak, aki azt mondta:

„Az (Úr) napja ugyanis nyilvánvalóvá teszi, mivel tűzzel érkezik, és a tűz majd megmutatja, kinek mit ér a munkája. Akinek építménye megmarad, jutalomban részesül. De akinek műve elhamvad, az kárt vall. Maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által.” (1 Korintus 3:13-15)

Így a megváltást és a megbocsátást a katolikusok és az ortodoxok szerint úgy lehet összegezni, ahogy Henry Abu Khater

⁴⁸ Mohammad Taqi al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 87-88. old. Ezt a döntést a Firenzei zsinat elismerte Kr. u. 1439.-ben és a Tridenti zsinat 1545-1563-ban.

⁴⁹ Jezsuita szónokok Szíriában (szerk.), *Keresztény tanítások iskolások számára*, 53-54. old. Ugyanez olvasható a Katolikus szervezet (szerk.), *A keresztény tanítások összegzése* című műben.

mondta: „Isten testet öltése megmentette az emberiséget az első bűn maradványából.”

Ha maga Jézus nem áldozta volna fel magát, az emberiség elveszett volna, ahogy azok elkárhoztak, aki Jézus (BLV) előtt éltek. A kárhozottak között vannak – a keresztény tanítások szerint – a próféták is.

Polos Salamah *Jézussal* című könyvében azt mondta: „Ők az *Alimpas-ban* – a pokolban – voltak, amely egy hely a jó emberek lelkeinek, akik előtt az egek ajtai csukva voltak Ádám bűne miatt. Addig maradtak ott, amíg a második Ádám – Jézus – el nem jött.”

A Szent Biblia kommentátorai azt mondták Mózesről (BLV): „Bármilyen nagy is volt Mózes, ő elkárhozott volna Jézus áldása nélkül, örökre büntetést kapna bűnéért.”⁵⁰

Ezek a nagy próféták – Pál szerint – büntetést érdemelnek nem saját bűneik, hanem atyjuk, Ádám (BLV) bűnéért.

„Mindamellet a halál Ádámtól Mózesig úrrá lett azokon is, akik nem vétkeztek a törvényt megszegve, mint Ádám, aki az Eljövendőnek előképe... Mert ha egynek bűnbeesése következtében egy miatt uralomra jutott a halál... Ahogy egy embernek engedetlensége miatt sokan bűnössé váltak...”
(Rómaiak 5:14-19)

Feloldozás a bűnök megváltásaként

Hogy az ember megmentse magát a purgatóriumi büntetéstől, a tizenkettedik római zsinat Kr. u. 1215.-ben

⁵⁰ Omayma Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám közt*, 135, 146. old.

elrendelte az egyházatyáknak való gyónást és áldozást. Eldöntötték, hogy *„a pápa egyháza kezeli az áldozást és a bűnbocsánat hatalmát, és fennhatósága van annak adni, akinek akarja.”*

Az egyház az evangélium néhány részére utalt, amelyek szerintük őket ruházták fel ezzel a fennhatósággal. E részek közé tartozik a következő, amelyben Jézus (BLV) azt mondta Péternek:

„Én is mondom neked: Péter vagy, erre a sziklára építem egyházamat, s az alvilág kapui sem vesznek rajta erőt. Neked adom a mennyek országa kulcsait. Amit megkösz a földön, a mennyben is meg lesz kötve, s amit feloldasz a földön, a mennyben is fel lesz oldva.” (Máté 16:18-19)

Az egyház Péter örökösének tekinti magát, tehát ezt a fennhatóságot is örökölte tőle.

János evangéliumában azt találjuk, hogy Jézus (BLV) azt mondta a tanítványoknak:

„Akinék megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinék megtartjátok, az bűnben marad.” (János 20:23)

Az egyház és emberei megörökölték Jézus (BLV) szerepét, amelyet Pál a következőképpen jellemezett:

„Hiszen egy az Isten, egy a közvetítő is Isten és ember között: az ember Krisztus Jézus.” (1 Timóteus 2:5)

Sokan ellenkeztek a zsinat döntésével. Ezek az ellenkezések azoktól jöttek, akik elutasították, hogy egy bűnös pap döntene valaki bűnbocsánata felől. Hogy adhat valaki üdvözülést és megbocsátást?

1869-ban hoztak egy döntést, hogy a pápa mentesüljön minden ellenzéktől és ellenkezéstől. A feloldozás kiszolgáltatása után feltűnik, hogy mi az, amit az egyház titkos vezeklésnek hív. A katolikus teológiai szótár a következőképpen magyarázza: *„Az ember fokozatosan tisztul meg, még ha meggyónva és áldást*

kapva hal meg, még mindig büntetést érdemel; bűnei nem bocsáttattak meg gyónás után..”

Érdemes megemlíteni, hogy az egyház nevetséges gyónása és a feloldozás, amelyet sokáig az üdvözülés eszközeinek tekintett, a protestánsok és a katolikusok közötti konfliktus fő okai.

Az egyházi gyónás és feloldozás példák a bálványimádatra a kereszténységben, mivel a megbocsátás, amelyet a pap adományoz a gyónó személynek, vagy annak, aki fizet a feloldozásért, a menny ajtainak kinyitása, és az emberek sorsának meghatározása. Tehát aki megbocsát vagy feloldoz másokat, tulajdonképpen istenné válik, még a szentháromságon túl, akiben hisznek.

Amikor ésszel belegondolunk abba, hogy az egyház hogyan bocsát meg, ráébredünk, hogy ez mennyire szégyenletes, elfogadhatatlan, visszataszító. A gyónást végző ember letérdel a pap előtt, aki nem házasodhat, és meggyónja neki bűneit, megkéri őt, hogy bocsásson meg neki, és ez a helyzet akár fajtalansághoz is vezethet.

Egy másik út, ahogy az emberek elnyerték a megbocsátást, hogy pénzt fizettek a papnak, ez egyfajta imperializmus a vallásban. Ha nem tudod megvásárolni a feloldozást, készülj fel rá, hogy a pokolba mész, mert a menny – e logikátlan gondolkodás szerint – a gazdagoknak van fenntartva.

Amegváltás és megbocsátás

a protestáns hit szerint

A protestánsok különböznek abban, hogy a hit a megváltás feltétele-e, vagy sem. Hisznek abban, hogy a megváltás minden bűnre vonatkozik és mindenki számára, akár hisz, akár nem.

George Ford *A világ fénye* című könyvében azt mondta: „Az értelmes ember tudja, hogy a megváltás feltételei nagyobbak, minthogy meg felekezetekhez lehetne kötni, vagy különböznének népek és nemzetektől függően.”

Anis Shoroush Deedat-tal folytatott vitájában azt mondta: „A Názáreti Jézus volt az, aki betöltötte e próféciát, ahogy meghalt a bűnösök helyett, minden bűnös helyett, nemcsak Ádám és Éva bűneiért.”

Azt is mondta: „A megváltás nem muszlimoknak, zsidóknak vagy másoknak szól, ez mindannyiunké, Isten szeret minket, Isten fiú lett, a fiú ember lett, tehát mi, emberek Isten fiai lettünk.”

Terthon protestáns tudós azt mondta: „Mi a megváltás hittételét valljuk, amely azt jelenti, hogy Jézus megmentett minket bűneinktől, majd az atya kiengesztelődött a bűnös emberrel, mert:

»Istent Fia halála kiengesztelte akkor, amikor még ellenségek voltunk« (Rómaiak 5:10)»⁵¹

Ádám (BLV) hibája és az eredendő bűn

A bűn, az engesztelés és a megváltás története ott kezdődött, amikor Allah (S.W.) megteremtette Ádámot (BLV) a mennyben,

⁵¹ Omayma Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 149. old., Ibrahim Khalil Ahmad, *A megbocsátás az iszlámban és a kereszténységben*, 114. old.

és figyelmeztette, hogy ne egyen az egyik fáról. Majd az ördög elcsábította, Ádám és Éva bűnbe estek, ettek a tiltott fáról, és ezért Allah (S.W.) jogosan megbüntette őket, és a földre küldte.

E hiedelmeknek alapja ez a történet, amely az emberiség életének kezdetén történt. Lássuk, hogy a Szent Biblia hogyan meséli el Ádám (BLV) bűnének történetét a Genézis könyvében:

„Az Úristen vette az embert és Éden kertjébe helyezte, hogy művelje és őrizze. Az Úristen parancsot adott az embernek: »A kert minden fájáról ehetsz. De a jó és rossz tudás fájáról ne egyél, mert amely napon eszel róla, meghalsz...« A kígyó ravaszabb volt a föld minden állatánál, amit az Úristen teremtett. Ezt mondta az asszonynak: »Valóban mondta Isten, hogy nem ehettek a kert valamennyi fájáról?« Az asszony így válaszolt a kígyónak: »A kert fáinak gyümölcséből ehetünk. Isten csak a kert közepén álló fa gyümölcséről mondta: „Ne egyetek belőle, ne érintsetek, nehogy meghaljatok.”« Erre a kígyó így beszélt az asszonyhoz: »Semmi esetre sem fogtok meghalni. Isten jól tudja, hogy amely napon abból esztek, szemetek felnyílik, olyanok lesztek, mint az istenek, akik ismerik a jót és a rosszat.« Az asszony látta, hogy a fa élvezhető, tekintetre szép, és csábít a tudás megszerzésére. Vett tehát gyümölcséből, megette, adott férjének, aki vele volt, és az is evett belőle. Erre felnyílt a szemük, észrevették, hogy meztelenek. Fügefaleveleket fűztek össze, és kötenyt csináltak maguknak. Azután meghallották az Úristen lépteit, aki a nappali szellőben a kertben járkált. Az ember és az asszony elrejtöztek az Úristen elől a kert fái között. De az Úristen hívta az embert és így szólt hozzá: »Hol vagy?« Ő így válaszolt: »Hallottam lépteidet a kertben, s féltem, mert meztelen vagyok, tehát elrejtöztem.« De ő így szólt: »Ki adta tudtodra, hogy meztelen vagy? Ettél a fáról, amelyről megtiltottam, hogy egyél?« Az ember így válaszolt: »Az asszony adott a fáról, akit mellém rendeltél, azért ettem.« Az Úristen megkérdezte az asszonyt: »Mit tettél?« Az asszony így felelt:

»A kígyó vezetett félre, azért ettem.« Az Úristen így szólt a kígyóhoz: »Mivel ezt tetted, átkozott leszel minden állat és a mező minden vadja között. Hasadon csúszol, és a föld porát eszed életed minden napján. Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.« Az asszonyhoz pedig így szólt: »Magsokasítom terhességed kínjait. Fájdalmak közepette szüled gyermekeidet. Vágyakozni fogsz férjed után, ő azonban uralkodni fog rajtad.« Az embernek ezt mondta: »Mivel hallgattál az asszony szavára és ettél a fáról, jöllehet megtiltottam, hogy egyél róla, a föld átkozott lesz miattad. Fáradsággal szerzed meg rajta táplálékodat életed minden napján. Tövist és bojtortjánt terem számodra. A mező fűvét kell enned. Arcod verítékével eszed kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amiből lettél. Mert por vagy és a porba térsz vissza.« Az ember Évának nevezte feleségét, mert ő lett minden élő anyja. Az Úristen pedig bőrből ruhát készített az embernek és feleségének, s felöltöztette őket. Azután így szólt az Úristen: »Lám, az ember olyan lett, mint egy közülünk, ismer jót és rosszat. De nem fogja kinyújtani kezét, hogy az élet fájáról is vegyen, egyék és örökké éljen!« Ezért az Úristen eltávolította az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből lett. Amikor az embert elűzte, az Éden kertjétől keletre odaállította a kerubokat és a fenyegető tüzes kardot, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat.” (Genezis 2:15-3:24)

A Tórában található első bűn történetének kritikai elemzése

A bibliai történetre összpontosítva számos kérdés merül fel bennünk magáról a történet hitelességéről, amelyre a keresztények egyik legnagyobb illúziójukat építik.

Az első, amit észreveszünk, hogy a történet Allahot (S.W.) nem isteni személyként mutatja be, hanem tudatlanként. A könyv azt mondja:

„Azután meghallották az Úristen lépteit, aki a nappali szellőben a kertben járkált. Az ember és az asszony elrejtöztek az Úristen elöl a kert fái között. De az Úristen hívta az embert és így szólt hozzá: »Hol vagy?«” (Genezis 3:8-9) Ez a kérdés nem kijelentés, nem rendreutasítás, hanem egy egyszerű kíváncsiság, olyan valakitől, aki nem ismeri Ádám (BLV) hollétét abban a pillanatban.

A történet elmeséli, hogy a kígyó csábította el őket, és ha a kígyó valós, ahogy a keresztények hiszik, a kérdés az, hogy az állatok felelősségre vonhatóak és büntethetőek? Isten küldött az állatoknak is prófétákat? Hol említi ezt a furcsa dolgot az Ótestamentum?

Annak ellenére, hogy a szent könyv a kígyót a sátán szimbólumaként írja le (lásd: Jelenések 20:2), a Genezis valódi kígyóról beszél, nem egy szimbolikusról. Egy kígyót, egy állatot említ:

„A kígyó ravaszabb volt a föld minden állatánál, amit az Úristen teremtett.”, és azt mondta róla:

„Mivel ezt tetted, átkozott leszél minden állat és a mező minden vadja között. Hasadon csúszol, és a föld porát eszed életed minden napján.”

A Tóra valódi kígyót említ, amelyet ma is látunk a hasán csúszva, engedetlenségéért kapott büntetésként.

A Tóra megemlíti, hogy Ádámnak azért kellett elhagynia a mennyet, mert félni lehetett tőle, hogy az élet fájából is enni fog.

A még fontosabb kérdés: mi volt pontosan Ádám bűne? A Tóra szerint, hogy evett a tiltott fáról, a tudás fájáról. Hová vezet ez a tudás? A Tóra nem említi ennek a rossztettnek semmilyen hatását, csak azt, hogy Ádám és Éva meztelenül látták egymást; felismerték a jót és a rosszat, ezáltal megértették azt.

A tudás az igazsághoz vezető út, és csakis zsarnokság idején volt tilalmas. Ádám (BLV) bünt követett volna el a tudás keresésével? Isten nem ezt szánja az emberiségnek.

Igazságtalan, hogy Ádám (BLV) büntetést kapott – az idézet szerint – egy olyan bűnért, amelyet akaratlanul követett el. Nem tudta még megkülönböztetni a jót a rossztól. A kérdés az, hogy Ádám hogy követhetett el bűnt, ha nem volt efféle vágya, hogy örökíthette ezt tovább az emberekre, ahogy a keresztények állítják?

Az iszlám ismeri az emberi természetet, amelyenre Allah (S.W.) megteremtette; képes jót és rosszat is cselekedni. Ezért azt kell tennie, ami a jó, és el kell kerülnie a rosszat, és ezért minden felelőség az emberé.

Van még egy fontos kérdés. Ki a felelős Ádám és Éva bűnéért?

A könyv szerint nem Ádám (BLV) a felelős a kígyó csábításáért, hanem Éva. Azt olvassuk:

„adott férjének, aki vele volt, és az is evett belőle.”

Amikor Ádám (BLV) kérdőre lett vonva tettéről, azt mondta:

„Az asszony adott a fáról, akit mellém rendeltél, azért ettem.”

Pál említette Ádám (BLV) ártatlanságát a gonosz csábításától, amikor azt mondta:

„És Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megsalattatván, bűnbe esett.” (1 Timóteus 2:14) (KG)

Pál szerint ez azért volt, mert:

„Amint tehát egy ember által lépett a világba a bűn, majd a bűn folyományaként a halál, és így a halál minden embernek osztályrésze lett.” (Rómaiak 5:12)

Kétségtelen, hogy ez hatással volt arra, ahogy a zsidók tekintenek a nőkre, lenézik őket. A korábbi idézet szerint a nő a bűn oka, ahogy Sirák fia mondta könyvében:

„Asszonytól indul el útjára a véték, az ő bűne miatt halunk meg mindnyájan.” (Sirák 25:24)

A Szent Korán említi Ádám (BLV) bűnét, és őt – a férfit, a családfőt, a döntéshozót – teszi felelőssé érte.

„Ádám szembefordult az ő Urával és eltévelyedett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:121]

A Biblia három büntetésről beszél: Ádám, Éva és a kígyó számára kirótt büntetésekről:

A kígyó büntetése:

„Az Úristen így szólt a kígyóhoz: »Mivel ezt tetted, átkozott leszel minden állat és a mező minden vadja között. Hasadon csúszol, és a föld porát eszed életed minden napján. Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.«”

Éva büntetése:

„Az asszonyhoz pedig így szólt: »Megsokasítom terhességed kínjait. Fájdalmak közepette szülsz gyermekeidet. Vágyakozni fogsz férjed után, ő azonban uralkodni fog rajtad.«”

Ádám (BLV) büntetése pedig:

„Az embernek ezt mondta: »Mivel hallgattál az asszony szavára és ettél a fáról, jöllehet megtiltottam, hogy egyél róla, a föld átkozott lesz miattad. Fáradtsággal szerzed meg rajta táplálékodat életed minden napján. Tövist és bojtortjánt terem számodra. A mező fűvét kell enned. Arcod verítékével eszed kenyeredet...«”

Vajon a kígyók abban az időben álltak, és nem sarat, hanem állatokat ettek? Vagy manapság egyáltalán földet esznek? És Jézus (BLV) keresztre feszítése után lejárt ez a büntetés?

A nő büntetése kétszeres. Az egyik fizikai, a terhesség és a szülés, a másik érzelmi, hogy folyamatosan vágyakozik a férfi után, akinek hatalma van felette.

E büntetések elegendőek Éva feloldozására és az utána jövő minden nő számára.

„És Ádám nem csalattatott meg, hanem az asszony megsalattatván, bűnbe esett: Mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel.” (1 Timóteus 2:14-15)
(KG)

Észrevehetjük, hogy ezek a büntetések és Ádám (BLV) büntetése különböznek attól, amit Isten a Genézis szerint megígért annak, aki eszik a fáról. Ádám és Éva nem haltak meg akkor, hanem hosszú életük volt.

Nem mondhatjuk, hogy ez az idézet metaforikus halált jelent, az idézet nem azt mondja, amit Pál, hogy:

„Amint tehát egy ember által lépett a világba a bűn, majd a bűn folyományaként a halál, és így a halál minden embernek osztályrésze lett.” (Rómaiak 5:12)

A következő rész miatt tudjuk, hogy itt valós halálról van szó:

„(...)mert amely napon eszel róla, meghalsz.”

Ahogy az evés valós, a halál is valós, ez nem képletes kifejezés.

Amikor Ádám evett a fáról – az idézet szerint – szellemileg fejlődött; teljes tudásra tett szert, amilyen Allah (S.W.), a Mindenható tudása:

„olyanok lesztek, mint az istenek, akik ismerik a jót és a rosszat... Lám, az ember olyan lett, mint egy közülünk, ismer jót és rosszat.” (Genézis 3:5, 22)

Nincs olyan épeszű ember, aki tagadná e tudás fontosságát az emberiség számára, amely tele van rossz tettekkel? Milyen lenne az emberiség, ha nem tudna, és ha nem lenne képes megkülönböztetni a jót és a rosszat?

Sajnos az idézet a kígyót őszintébbnek mutatja be Allahnál (S.W.). A Genézis szerint Allah (S.W.) azt mondta Ádámnak (BLV) :

„Azon a napon, amikor esztek belőle, bizonyosan meg fogtok halni”, de miután ettek belőle, nem haltak meg. A kígyónak viszont igaza volt, amikor azt mondta, hogy annak ellenére, amit Allah (S.W.) mondott,

„bizonyosan nem fogtok meghalni, mert Isten tudja, hogy azon a napon, amikor esztek belőle, a szemeitek kinyílnak, és olyanok lesztek, mint Isten, tudjátok a jót és a rosszat.” Amit a kígyó mondott, az történt.

Normális, hogy ilyen dolgot említsenek egy könyvben, amelyet Allahnak (S.W.), a Mindentudónak, Mindenhatónak tulajdonítanak?

Akeresztényfilozófia a bűnről

és a megváltásról

Elolvastuk a bibliai részeket és láttuk a korábbi jegyzetekből, hogy mi az, ami miatt az elme nem tudja elfogadni az Ádám bűnéről szóló történetet. Azonban most becsukjuk a szemünket e dilemmák előtt, és csak a történet emberiségre gyakorolt hatását fogjuk megvizsgálni. Mit hisznek a keresztények Ádám (BLV) bűnével, büntetésével és hatásaival kapcsolatban?

Szent Ágoston (Kr. u. 430.) volt az egyik első keresztény, aki teljes magyarázatot adott a témáról *Enchiridion* című könyvében. Al Othmany *Mi a kereszténység* című könyvében

azt mondja, hogy Ágoston volt az egyetlen, aki megértette a megváltás lényegét.

E véleményét a következőképpen összegzi:

✧ Allah (S.W.) megteremtette az embert és szabad akaratát, megáldotta őt, és megtiltotta neki, hogy bizonyos dolgokat egyen.

Ádám (BLV) azonban szabad akaratát helytelen módon használta fel, azt ette, ami tilos. Pedig nem lett volna nehéz neki elkerülni a bűnt, mert még nem volt benne vágy.

✧ Ádám bűne nagy, mert több bűnt foglal magába:

Először: hitetlenség, mert Ádám (BLV) azt választotta, hogy maga dönt önmaga felett, ahelyett, hogy Isten irányításának vetette volna alá magát.

Második: engedetlenség Istennel szemben, nem bízott Istenben.

Harmadik: öngyilkosság, mivel a büntetés a halál.

Negyedik: spirituális paráználkodás, mert az emberi szellem őszinteségét megcsalta azzal, hogy hitt a kígyó édes szavainak.

Ötödik: lopás, mert elvette azt, ami nem az övé.

Hatodik: kapzsiság.

Tehát szerinte ez a bűn volt minden emberi bűn anyja.

✧ E szégyenletes bűn büntetése a halál vagy az örökös büntetés. Ádám (BLV) elvesztette szabad akaratát emiatt a bűn miatt; szabadon követhet el bűnöket, de nem tehet jót szabadon. E bűn után az következik, hogy ki lett zárva Isten könyörületéből. Tehát az ember bűne a szülő természete és a szülők által gyerekeikre továbbörökített bűn keveréke.⁵²

⁵² Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 78-80. old.

Megfigyelhető, hogy Ágoston hogyan túlzott Ádám (BLV) bűnével kapcsolatban, hogy bezárja a megbánás kapuit, és felkészítsen a megváltó Jézusban (BLV) való hitre, akinek egyedül a fájdalmai képesek arra, hogy megmentsenek minket a bűnöktől.

A túlzás, ahogy Ágoston Ádám (BLV) bűnét jellemezte, minden bűnre érvényes. Ádám bűne, mint minden bűn, kisebb, mint Allah (S.W.) megbocsátása.

Ha a keresztények itt megálltak volna, a kérdés személyesen csak Ádámot (BLV) és a feleségét érintette volna. Azonban Ágoston és más keresztények ragaszkodtak ahhoz, hogy ez a bűn nagyon szigorú büntetést érdemel. Hatalmas üggyé nőtte ki magát, a bűn tovább örökítődött, és ez az egész emberiségre érvényes szigorú büntetés.

Ágoston biztosította, hogy Ádám és Éva bűne tovább örökítődjön, hogy a bűn természetük részévé váljon, átadják gyerekeiknek – tehát a csecsemők bűnösen születnek. Kálvin János azt mondta, hogy a bűnt a gyermekek megöröklik. Szent Tamás (Kr. u. 1274.) a bűnt a lélek bűneként írta le, amely átmegy a testrészekbe.

Így minden ember bűnös lesz. Awad Saman *A megbocsátás filozófiája a kereszténységben* című könyvében azt mondta: „Mivel Ádám, minden ember apja elveszítette a tisztességes életet, amelyre Isten teremtette őt bűne által, és bűnössé vált, mielőtt gyermekei lettek volna, minden gyermeke bűnös lett. Akárhová nézünk, azt találjuk, hogy Isten Törvénye nem változik, ezért mondja a sugallat: **»egy ember által lépett a világba a bűn.«** (Rómaiak 5:12)”⁵³

Coligny, egy protestáns tudós a bűn átörökítését a betegség terjedéséhez hasonlította. Azt mondta: „Amikor azt mondjuk: megérdemeljük Isten büntetését Ádám bűne miatt, ez nem jelenti,

⁵³ *ibid.*, 80-82. old, Mansour Husain, *Az igazság az iszlám és a kereszténység között*, 295. old.

*hogy mi ártatlanok vagyunk, és igazságtalanul hordozzuk Ádám bűnét... Valójában mi nemcsak a büntetést örököltük Ádámtól, hanem a bűnt is.*⁵⁴

A keresztény tudósok érezték, hogy ez a hit igazságtalanság az emberiség számára; próbálták igazolni, hogy az emberekkel ellenkezés nélkül elfogadtassák. Nodra Al-Yazejy azt mondta: „*Ádám az embert szimbolizálja, aki áldást kapott, de elvesztette, tehát amikor Ádám elvesztette az áldást, minden ember elvesztette; mert Ádám bűne minden ember bűne. Ez nem jelenti, hogy a bűnt megöröklik, mert a bűn nem örökség. Ez azt jelenti, hogy Ádám, az ember elkövette egy bűnt, és minden ember elkövetett egy bűnt, minden ember azért követett el bűnt, mert ember.*”⁵⁵

Az átörökített bűn filozófiájának kritikája

A korábbi igazolások és magyarázatok nem győznek meg senkit, aki hisz, mert az eredendő bűn tovább örökítése igazságtalanság, ami nagyon távol áll Allahtól (S.W.).

Helytelen a bűn továbbörökítését a betegség terjedéséhez hasonlítani, mert a betegség vége felől nem dönthetünk, a bűn abbaahagyásáról viszont igen, és a betegség nem büntetendő.

Sőt, a testet elválasztani a lélektől, tehát ha azt mondani, hogy a bűn a lélektől halad a test felé szintén helytelen, mert az ember a bűnt a testével és a lelkével egyaránt követi el. Az ember e két részből áll, ezek az alkotóelemei, Ádámnak (BLV) azonban a gyermekei nem az alkotóelemei.

⁵⁴ Omayma Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 140-141. old.

⁵⁵ Omayma Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 141. old., ‘Abd Al-Kareem Al-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 381. old.

Ezért ragaszkodunk ahhoz, hogy a bűn öröklése igazságtalanság, amelyet nem lehet a Mindenható Allahnak (S.W.) tulajdonítani.

Nincs bizonyíték arra, hogy ez a hit a Tórából származna, a bizonyítékok ennek ellenkezőjét támasztják alá, cáfolják a bűn továbbörökíthetőségét, és biztosítják, hogy mindenki saját tetteiért felelős.

Íme néhány ezek közül a bizonyítékok közül:

♦ „Aki vétkezett, az hal meg, a fiú nem viseli apja vétkét, és az apa nem viseli fia vétkét, az igaznak az igazsága, a bűnösnek meg a bűne számít.” (Ezékiel 18:20)

♦ „Az apák ne lakoljanak halállal a gyermekek miatt, s a gyermekek sem az apák miatt. Mindenki csak a maga bűnéért lakoljon halállal.” (Deuteronomium 24:16)

♦ „Mert ki-ki a maga gonoszságáért hal meg; csak annak vásik el a foga, aki az éretlen szőlőt eszi.” (Jeremiás 31:30)

♦ „Nagy vagy terveidben, és diadalmas megvalósításukban; szemed jól látja az emberek minden útját, s így megfizetsz kinek-kinek, útjai és tetteinek gyümölcse szerint.” (Jeremiás 32:19)

♦ „Nem szabad halállal büntetni az atyákat fiaik miatt, sem a fiúkat atyáik miatt, mert mindenkinek csak a saját bűnéért kell halállal lakolnia.” (2 Krónikák 25:4)

♦ „nem hal meg apja vétkei miatt.” (Ezékiel 18:17)

♦ „Valóban el akarod pusztítani az igazakat is a gonoszokkal? Talán ötven igaz is akad a városban. Igazán a vesztüket akarod, nem kegyelmezel meg inkább a helységnek az ötven igazért, aki ott lakik? Távol legyen tőled, hogy az igazakat megöld a gonoszokkal együtt, s így egyenlő legyen a sorsuk az igazaknak meg a gonoszoknak. Távol legyen ez tőled. Az egész föld bírása nem járna el igazságosan.” (Genézis 18:23-25)

Jézus (BLV) is cáfolta az eredendő bűn filozófiáját. Azt mondta:

„Ha nem jöttem és nem tanítottam volna őket, nem volna bűnük. De így nincs mentségük bűneikre... Ha nem vittem volna végbe olyan tetteket közöttük, amelyeneket senki más nem vitt végbe, nem volna bűnük. De látták ezeket, mégis gyűlölnék engem is, Atyámat is.” (János 15:22-24)

Jézus (BLV) nem tudott olyasmiről, hogy átörökített eredendő bűn, megszidta az embereket azért, amit tettek vele, hogy nem hittek benne, és biztosította, hogy „nem volt bűn”, és Allah (S.W.) nem azért küldte őt hozzájuk csodákkal.

Az átörökített eredendő bűn cáfolata sokak ártatlanságának bizonyításával

A kereszténység szent könyvei sok jó emberről beszélnek, dicsérik őket, de ha bűnösök lennének, nem érdemelnének dicséretet. Közöttük voltak a gyerekek, akikről Jézus (BLV) beszélt egyik tanításában:

„Bizony mondom nektek, ha nem változtok meg, s nem lesztek olyanok, mint a gyerekek, nem mentek be a mennyek országába. Aki tehát megalázza magát, mint ez a gyerek, az a legnagyobb a mennyek országában.” (Máté 18:3-4) (Lásd: Márk 10:13-16)

Amikor a tanítványai rákiáltottak a gyerekekre, azt mondta nekik:

„Akkor gyermekeket vittek hozzá, hogy tegye rájuk a kezét és imádkozzék fölöttük. A tanítványok elutasították őket. Jézus azonban így szólt: »Hagyjátok csak a gyermekeket, ne akadályozzátok meg őket, hadd jöjjenek hozzám, hisz ilyeneké a mennyek országa!«” (Máté 19:13-14)

Ezekből az idézetekből bebizonyosodik a gyerekek ártatlansága. Ezért tartotta őket a jóság példájának, akik belépnek

Isten királyságába. Szent Ágoston viszont azt mondta, hogy azok a gyerekek, akik nincsenek megkeresztelkedve, elkárhoznak, a pokolba mennek, és nem részesülnek abban az örömben, hogy láthatják az Isten királyságát.⁵⁶

Az igazak nem hordozták az eredendő bűnt. Az Ószövetség megemlíti őket, dicséri őket, és nem mondja, hogy el fognak kárhozni, vagy hogy az eredendő bűnt hordozzák.

„Az Úr szöveget intézett hozzám: Miért ismételtetitek Izrael földjén ezt a mondást: Az apák ették a savanyú szőlőt és a fiak foga vásik el tőle? Amint igaz, hogy élek – mondja az Úr, az Isten... Aki igaz, megtartja a törvényt, s az igazsághoz szabja tetteit, nem eszik a hegyeken és nem emeli tekintetét Izrael házának bálványaira, nem vétkezik embertársa feleségével, nem közeledik tisztulása idején asszonyhoz, senkit sem nyom el... az ilyen ember igaz, és biztosan életben marad – mondja az Úr, az Isten.” (Ezékiel 18:1-9) Mindenki, aki jót tesz, az igaz ember, és Ádám vagy mások bűne nem árthat neki.

A próféták azok közül valók, akik jámborak, és akik nem hordozták a bűnt. Őket dicsérte a Tóra és az egész Ószövetség. Ha bűnösök lettek volna, nem lettek volna rá alkalmasak, hogy az embereket a helyes útra vezessék. Ha Isten megbocsátott nekik, miért nem bocsátott meg minden embernek – vér nélkül – ahogy a prófétákkal tette?

A Tóra dicséri Énoch (BLV) prófétát:

„Hénoch... Isten színe előtt járt, aztán nem volt többé, mert Isten elvitte.” (Genezis 5:23-24)

Pál (vagy aki a zsidó levél szerzője volt – a ford.) azt mondta róla:

„A hitéért ragadtatott el Hénoch, hogy ne ízlelje meg a halált: »Nem találták többé, mert az Úr elragadta.« Még

⁵⁶ Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 86. old.

eltűnése előtt bizonyosságot nyert, hogy kedves az Isten előtt.” (Zsidók 11:5)

A Tóra azt mondja Noéről (BLV):

„Noé igaz ember volt, kifogástalanul élt kortársai között. Noé Isten színe előtt járt.” (Genezis 6:9)

Jób (BLV) szintén jámbor volt, ő önmagáról mondta, hogy ártatlan minden bűntől, ő jó és Allah (S.W.) iránt engedelmes volt:

„Valóban, te fülem hallatára mondtad, tisztán ki is vettem szavaidnak hangját: »Tiszta vagyok és nincsen semmi bűnöm, mocsoktalan vagyok, nincsen bennem véték.«” (Jób 33:8-9)

Jób mindeme jó tulajdonságai ellenére Keresztelő János nagyobb volt nála, ahogy Jézus (BLV) mondta:

„Bizony mondom nektek: asszonyok szülöttei közt nem született nagyobb Keresztelő Jánosnál. De aki a mennyek országában a legkisebb, az nagyobb nála.” (Máté 11:11), Lukács is azt mondta róla:

„Mert nagy lesz az Úr előtt, bort és mámorító italt nem fog inni.” (Lukács 1:15)

Ezek az emberek nem örökölték az eredendő bűnt, és nem hatott rájuk, annak ellenére, hogy ők is Ádám (BLV) leszármazottai voltak. A könyv kijelenti jámborságukat, és nekik nincs arra szükségük, hogy Jézus (BLV) vagy bárki más vére megváltsa őket.

A Tóra emellett sok más embert is dicsér, akik nem voltak próféták, jámborként jellemzi őket, ami azt jelenti, hogy nem hordozták az eredendő bűnt.

Köztük van Ábel, Ádám fia, akitől Allah (S.W.) elfogadta az áldozatot, míg testvérétől nem; apja bűne nem tette őt elfogadhatatlanná Allah (S.W.) előtt (lásd: Genezis 4:4).

A Zsidó levél ismeretlen szerzője azt mondta róla:

„Ábel a hittől vezetettve mutatott be értékeőbb áldozatot, mint Káin, és kapott bizonyosságot igaz voltáról, mert az Isten maga tett áldozati ajándékairól tanúságot.” (Zsidók 11:4)

Azok, akik Noéval (BLV) együtt túléltek az özönvizet, szintén jámborak voltak, Allah (S.W.) ezért mentette meg őket az áradástól:

„Isten látta a földet: romlott volt, mert minden lény a rossz útjára tért. Isten így szólt Noéhez: »Elhatároztam, hogy elpusztítok minden lényt a földön...« Csak Noé maradt meg, és ami vele volt a bárkában.” (Genezis 6:12-7:24)

Ha a bűn átörökített lenne, mindenki bűnös lenne, és nem lenne különbség a megfulladtak és a túlélők között.

Jézus (BLV) azt mondta Lázár üdvözüléséről, aki Jézus állítólagos keresztre feszítése előtt halt meg.

„Történt, hogy a koldus meghalt, és az angyalok Ábrahám kebelére vitték. Meghalt a gazdag ember is, és eltemették. Amikor a pokolban kínjai közt feltekintett, meglátta messziről Ábrahámot és kebelén Lázárt. Felkiáltott: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam!” (Lukács 16:22-24)

Jézus (BLV) kijelentette Zákéus üdvözülését is, aki fele vagyonát eladományozta Istenért, nem volt szükség vére, hogy megmeneküljön, vagy megváltóra, akit keresztre feszítsenek érte:

„Zakeus azonban odaállt az Úr elé, és így szólt: »Íme, Uram, vagyonom felét a szegényeknek adom, és ha valakit valamiben megcsaltam, négyannyit adok helyette.« Jézus ezt felelte neki: »Ma üdvösség köszöntött erre a házra, hiszen ő is Ábrahám fia.«” (Lukács 19:8-9) Őt csakis saját jótettei mentették meg.

Ami még cáfolja az örökített eredendő bűnt, hogy voltak olyan keresztények is a múltban és napjainkban, akik tagadják ezt. Kijelentették, hogy elutasítják ezt az igazságtalanságot, hogy

olyan bűnökért vállalják a felelősséget, amelyeket nem követték el, nem mondtak róla véleményt, és nem is voltak jelen.

Íme néhány példa:

- A Nag Hammadi kódex, amelyet a második világháború után fedeztek fel, nem említi sem az eredendő bűnt, sem a megváltást az egyházatyák hittételei között.

- Vannak olyan keresztények, akik tagadják ezt a hitet, köztük két szent az ötödik századi római Britannia provinciában, a mai Franciaország területén. Pilagoes⁵⁷, Siltoes és társaik tagadták, hogy Ádám (BLV) bűne továbbörökítődött. Abban hittek, hogy ez megakadályozza az örök boldogságot, és hogy mindenki saját tetteiért felelős.

Yohanna Fam Edahab⁵⁸ teológus és Qua Ealias Chis szintén tagadták ezt a hiedelmet. Az Encyclopaedia Britannica ezt idézi: *„Ádám bűne nem ártott senki másnak, csak Ádámnak; nem volt hatással az emberiségre. Az újszülött gyermek olyan, mint Ádám a bűnbeesés előtt.”*

Az eredendő bűn tovább örökítéséről James Brown azt mondta: *„Ez egy mocskos elképzelés. Egy nemzet sem hitte el ezt a nevetséges gondolatot.”*⁵⁹

Dr. Nathmi Luka, amikor e hiedelem rossz hatásairól beszélt, azt mondta: *„Valójában senki sem értékeli egy olyan hiedelmet az első eredendő bűn nélkül, kivéve azok, akik ebben a sötét gondolatban nevelkedtek. E sötét elképzelés rányomja a szégyenletesség bélyegét mindarra, amit az ember tesz, így az ember állandóan kételkedni fog magában, nem lesz önbizalma az*

⁵⁷ Philsian Chali, *Vallástörténeti összefoglaló*, 250. old.

⁵⁸ Andrew Miller, *Az egyház történetének összefoglalása*, 174. old.

⁵⁹ Ahmad Othman, *A Holt-tengeri tekercesek*, 154. old. Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 88-90. old., Mohammad Majdy Morjan, *Krisztus Isten vagy ember*, 139. old., Omaymah Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 270. old.

eredendő bűn miatt. Ez a kegyetlen gondolat minden örömet elront az életben, és megmenteni ettől az embert az hatalmas áldás, mintha új életet kapott volna.”

Azt is mondta: „Soha nem felejttem el, mennyire féltem az eredendő bűntől, jellemzésétől, amely a pokolhoz kötődött... Ádám bűne büntetéseként, amely Éva ötlete volt... Soha nem felejttem el, mennyire aggódtam azok a milliók miatt, akik Jézus előtt éltek, hogy hol vannak. Mi volt a bűnük, hogy meghaljanak annak az esélye nélkül, hogy megmenekülhessenek?”⁶⁰

Így cáfoljuk Ádám (BLV) bűne továbböröklődését a szent könyvek érthető idézetei és bölcs keresztények nyilatkozatai alapján.

Jézus (BLV) keresztre feszítésének igazolása a kereszténységben

Hogy Jézus (BLV) keresztre feszítését igazolják és összekössék Ádám (BLV) bűnével, a keresztények azt mondják, hogy Allah (S.W.) könyörületéből meg akarta menteni az emberiséget Ádám (BLV) bűnének átkától, de igazságossága miatt meg kell büntetni azokat, akik bünt követtek el. Hogy lehet összehozni az igazságot a könyörülettel? Nem találtak más módot erre, mint hogy keresztre feszítették Jézust (BLV), az ártatlant, az emberiségért, akik megörökölték a bünt és az átkot Ádám miatt!

Szent Ágoston *Enchiridion* című könyvében úgy foglalta össze a kérdést, hogy Isten könyörületes, nem változtatja meg

⁶⁰ Nathmi Luka, *Mohamed, az üzenet és a küldött*, 75-78. old.

törvényeit, és mivel a halál igazságos büntetése az eredendő bűnért, egy trükkel megmentette a szolgálait. Meghalnak, de élni fognak ismét, és új életükben megkapják a szabadságot.

Mivel minden ember halála ellenkezik a természet törvényeivel, kell valaki, aki büntelen, akit Isten küldött, hogy büntetést kapjon, és így halála egyenlő lesz az emberiség halálával és büntetésével, ezért Isten saját fiát választotta erre a feladatra.

Labeeb Michael lelkész azt mondta: *„A könyörületes Isten igazságos is, a szerető Isten szent, gyűlöli a bűnt, és ha ezt a képet megértenénk elménkkal... rájönnénk, hogy Isten jellemzői nem engednék neki, hogy megbocsásson egy bűnt büntetés nélkül. Számunkra szükséges a keresztre feszítést, hogy Isten könyörületét és igazságát kiegyenlítsük.”*

Awad Saman *A megbocsátás filozófiája* című könyvében megerősítette ezt. Azt mondta: *„Ha lehetséges lenne, hogy Isten igazsága kisebb legyen, mint könyörülete, amelynek nincs határa, akkor szükséges lenne tökéletességéhez, hogy ne nézze el az igazságot, és mivel senki nem teheti ezt, nem volt más útja a megváltásnak, mint hogy önmagát áldozta fel.”*

Jézus (BLV) nem született bűnösként; olyan volt, mint bármelyik ember. Ő volt az áldozat, amely által Isten békét kötött az emberiséggel, és igazságosságát és könyörületét összehangolta.

Habeeb Gerges *A hit alapjainak összegzése* című könyvében azt mondta: *„Amikor az emberi faj erkölcstelen lett és az embereket a bűnök irányították, Isten nem hagyta, hogy ez elpusztítsa őket. Könyörületéből meg akart minket menteni valaki által, aki nem ember, sem angyal, sem más teremtmény, ő a mi megváltónk, Isten egyetlen fia, az urunk, Jézus Krisztus, akie az örök dicsőség.”*⁶¹

⁶¹ Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 83-85. old, ‘Abd

Szent Homobonus megerősítette a büntetés fontosságát, amikor azt mondta: *„Magától értetődő minden ember számára, hogy Isten nem szegi meg törvényeit, mert ha azt tenné, ki hívná őt igazságosnak?”*

Kell, hogy legyen büntetés a megbocsátáshoz, ahogy a Zsidó levél szerzője mondta:

„Sőt a törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vérontás nélkül nincs bűnbocsánat.” (Zsidók 9:22)

Pál azt mondta:

„Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi.” (1 Korintus 6:20) (KG) és hozzátette:

„Mert a bűn zsoldja a halál.” (Rómaiak 6:23)

„Istent Fia halála kiengesztelte akkor, amikor még ellenségek voltunk.” (Rómaiak 5:10)

Péter azt mondta:

„Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak drága vére árán.” (1 Péter 1:18-19)

A keresztények úgy tekintik, hogy Jézus (BLV) azért testesült meg, hogy megmentse az emberiséget. Athanasius azt mondta: *„Jézus a láthatatlan isten, és miért vált láthatóvá? Hogy megvalósítsa a megváltást, amelyre csak Isten képes, Isten testet öltött Jézusban a megváltásért. A megváltás volt a cél, és a megtestesülés volt az eszköz.”*⁶²

Al-Kareem Al-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 359. old, Omaymah Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 142-144. old, Ahmad Shalaby, *Kereszténység*, 126-137. old.

⁶² Ahmad Hejazy As-Saqqá, *Egyetértés az iszlám és a kereszténység*

A keresztre feszítés fontossága keresztény igazolásának kritikája

A muszlimok ezt a keresztény hitelvet a helyes úttól való eltévelyedésnek ítélik; egy sértés Allah (S.W.) ellen, hitelenség Benne, amit a keresztényeknek nem kellene tenniük. Hogy tudná az ész vagy a vallás elfogadni, hogy Allah (S.W.) könyörülete és igazsága ellentmondás, hogy a történelem során Isten soha nem tudta ezeket összeegyeztetni, és végül azt az utat találta, hogy keresztre feszíti az ártatlan Jézust (BLV), könyörületéből az emberek iránt?

A kereszténység Allahot (S.W.) olyannak mutatja be, mint aki képtelen Ádámnak (BLV) megbocsátani bűnét, és nem tudja, hogy büntesse meg őt, miután már döntött büntetéséről.

Majd elérkezett a büntetés, mint egy elszietett döntés, amely megoldásért kiált. Évezredekken át kereste, majd megtalálta. Az egyetlen mód, hogy Jézust (BLV) meg kell kínozni a kereszten, megváltásként egy olyan bűnért, amelyet el sem követett.

A keresztények istenüket egy uzsorásként jellemzik, akinek mindenért ellenszolgáltatás kell, bármit ad. Elfelejtették, hogy Allah (S.W.) nem büntet ellenszolgáltatásként, haragból, vagy kedvtelésből, csak azért büntet, hogy megelőzze a rosszat, és hogy megtisztítsa az embert a bűntől.

A keresztények elfelejtették, hogy sok elfogadható lehetőség lett volna, amelyek jobban illenek Allah (S.W.) emberekkel kapcsolatos törvényeihez. Bármelyik jobb lett volna, mint Jézus (BLV) keresztre feszítése ahhoz, hogy megváltást hozzon a bűnből, és kielégítse a keresztények igazságos törvényeit.

A megbocsátás megváltás

között, 135. old.

Ha a könyörület és az igazság ellentétesek – ahogy a keresztények állítják – akkor a legjobb megoldás a megbánás, amelyet Allah (S.W.) a Szent Koránban említ, hogy Ádám (BLV) ezt tette. Ez egy jó lehetőség Allah-tól (S.W.) azok számára, akik bűnöket követtek el.

A megbánás eltörli a bűnt és megtisztítja a szívet, és a bűnbánót Allah (S.W.) szeretni fogja. A keresztények miért nem tudják elhinni, hogy Ádám (BLV) bűnbánattal fordult Allahhoz (S.W.), és hogy Ő (S.W.) megbocsátott neki? Miért ragaszkodnak a büntetéshez? Miért ragaszkodik a Zsidó levél ismeretlen szerzője ahhoz, hogy:

„vérontás nélkül nincs bűnbocsánat.” (Zsidók 9:22)

Az Ó- és Újszövetség számos megbánás-történetet említ részletesen, hogy Allah (S.W.) elfogadta ezeket.

Jézus (BLV) a bűnösökkel ült együtt, és az írástudók panaszkodtak:

„Ez bűnösökkel áll szóba, sőt eszik is velük.” (Lukács 15:2)

Jézus (BLV) akkor elmagyarázta nekik, hogy mennyire fontos számára a bűnbánat, és hogy Allah boldog, ha valaki megbánja bűneit:

„Erre mondott nekik egy példabeszédet: »Ha közületek valakinek van száz juha, és egy elvész belőlük, nem hagyja-e ott a pusztában a kilencvenkilencet, hogy keresse az egy elveszettet, amíg meg nem találja? Ha megtalálja, örömeiben vállára veszi, hazasiet vele, összehívja barátait és szomszédait: Örüljetek ti is – mondja –, mert megtaláltam elveszett bárányomat!«” (Lukács 15:3-6)

Tehát Allah (S.W.) elfogadja a bűnbánatot a bűnök megbocsátásához vezető útként, és ez nem ellenkezik azzal, hogy Akarata szerint megbüntesse a bűnöst.

Van két másik hasonló példánk a bűnbánatról és annak fontosságáról, hogy Allah annyira örül a bűnbánónak, ahogy az

apa a tékozló fiú hazatérésének, vagy amikor valaki megtalálja az elveszett pénzét (lásd: Lukács 15:8-32).

Allah (S.W.) megígérte, hogy elfogadja a bűnbánó megbánását, ahogy Ezékiel könyvében olvassuk:

„De ha a bűnös szakít minden bűnével, amelyet elkövetett, megtartja parancsaimat, a törvényhez és az igazsághoz igazodik, életben marad és nem hal meg. Nem emlékezem többé elkövetett gonoszságaira, az igazságért, amelyet tettekre váltott, élni fog. Talán örömöm telik a bűnös halálában.” (Ezékiel 18:21-23)

Izajás könyvében megerősíti ezt az ígétét:

„Hagyja el útját a gonosz, és gondolatait a bűnös; térjen vissza az Úrhoz, mert megkönyörül rajta, Istenünkhöz, mert bőkezű a megbocsátásban.” (Izajás 55:7)

Allah (S.W.), a Könyörületes megígéri, hogy megbocsát bűnös szolgálóinak, ha megbánják bűneiket, és könyörülete nem áll ellentétben igazságával, mert Allah (S.W.) azt tesz, amit Ő akar.

Keresztelő János emlékeztette a zsidókat a bűnbánat fontosságára:

„Viperák fajzata! Ki tanított benneteket arra, hogy fussatok a közelgő harag elől? Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét! Ne gondoljátok, hogy arra hivatkozhattok: Ábrahám az atyánk!” (Máté 3:7-9), a bűnbánat az egyetlen lehetőség, nem a leszámolás vagy a megváltás.

Az Ószövetség azt mondja:

„(...)de ha népem, amely nevetem viseli, megalázkodik, könyörög hozzám, kedvemet keresi és megtér gonosz útjáról, akkor meghallgatom az égből, megbocsátom bűneit, és meggyógyítom országát.” (2 Krónikák 7:14)

Mindezek ellenére Awad Saman mégis azt mondja: „*Nem számít, hogy a megbánás mennyire fontos, nem elég a bűnök megbocsátásához.*”⁶³

Akkor a próféták miért hangsúlyozták fontosságát, és azt, hogy Allah (S.W.) szereti, ha valaki bűnbánattal fordul Hozzá? Miért záródott be ez az ajtó Ádám (BLV) előtt, amikor ő ismerte a legjobban a hatalmas Istent és az Ő könyörületét? Vádolta magát, rosszul érezte magát a bűn hatása miatt, és ő az, akiről Allah (S.W.) azt mondta:

„Ádám szembefordult az ő Urával és eltévelyedett. Majd kiválasztotta őt az Ura és kiengesztelődve fordult feléje és az igaz Útra vezette.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 121-122]

Pál azonban ragaszkodott ahhoz, hogy:

„Mert a bűn zsoldja a halál.” (Rómaiak 6:23) ezért nem tudta megváltoztatni döntését, mert Allah (S.W.) nem hazudik, hanem szeretet könyörületet gyakorolni az emberekkel. Így nem marad más útja az Ő két akarata kiengesztelésének, mint a megváltás.

Ez a hittétel furcsa képet ad Allahról (S.W.); úgy ábrázolja, mint aki nem rendelkezik hatalommal, és aggódik afelől, hogy mit gondolnak róla a teremtmények. Ez minden szempontból ellentmond azoknak az idézeteknek, amelyek kijelentik, hogy a bűn büntetése a halál, de hogy Allah (S.W.) megbocsát annak, aki megbánja bűnét, anélkül, hogy ellentmondás lenne könyörülete és igazsága között.

Az Ezékiel könyvében ezt olvassuk:

„És ha azt mondom az istentelennek: »Biztos, hogy meghalsz«, de ő mégis elhagyja bűnét, és a törvény és az igazság szerint jár el, visszaadja a zálogot, visszaadja, amit

⁶³ Omaymah Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 140. old.

erőszakkal elvett, s az életet adó parancsok útján jár, semmi igazságtalant nem tesz, biztos, hogy életben marad és nem hal meg. Elkövetett bűnei közül egyet sem rovok fel neki. A törvényhez és az igazsághoz szabta tetteit, azért hát élni fog.” (Ezékiel 33:14-16) A halál a bűn büntetése, de ezt a büntetést a bűnbánattal és a jócselekedetekkel el lehet kerülni, nincs szükség vérontásra.

Jakab is ezt tanította, amikor azt mondta:

„A hitből fakadó ima megszabadítja a betegeket, és az Úr talpra állítja. Ha pedig bűnöket követett el, bocsánatot nyer.” (Jakab 5:15) Az imák letörlik a bűnöket, nincs szükség véres megváltásra.

Az adakozás szintén eltörli a bűnöket:

„Mert az alamizsna megment a haláltól, és megtisztít minden bűntől. Akik jótékonykodnak, azok sokáig élnek.” (Tóbiás 12:9)

Isten megbocsátása

Van egy másik útja annak, hogy Allah (S.W.) büntető törvényét és megbocsátását össze lehessen egyeztetni, és ez az Ő megbocsátó törvénye; ez nem ellenkezik az igazsággal, mivel senki nem kérheti számon Allahtól (S.W.), hogy miért bocsát meg a bűnösöknek.

Mielőtt a megbocsátásról beszelnénk, megfigyelhetjük, hogy a kereszténységben hibásan használják az igazság kifejezést. Az igazság azt jelenti, hogy megadni az embereknek a jogaikat, jutalmat és büntetést, nem kevesebbet és nem többet.

Tehát egy ígéret megváltoztatása nem ellenkezik az igazsággal, ez csak nagylelkűség Allah (S.W.) részéről a bűnösöknek, mert megbocsát nekik, hiszen Ő a legmegbocsátóbb és legkönyörületesebb.

A megbocsátás Allah (S.W.) jellemzőinek egyike, és kérte az embereket is, hogy gyakorolják a megbocsátást. Ő a legalkalmasabb erre, mivel a jóság és a tökéletesség is tulajdonságai közé tartoznak. Ő (S.W.) megbocsátott Izrael népének megváltás és keresztre feszítés nélkül is:

„Kegyelmedet, Uram, kiárasztottad földedre, Jákob sorsát jóra fordítottad. Néped bűnét megbocsátottad, minden vétkét betakartad. Méltatlankodásodat visszavontad, haragod tüzét lelohasztottad.” (Zsoltárok 85:2-4)

Pál azt mondta:

„Boldog, akinek a bűne megbocsátva, akinek be van földve gonoszsága. Boldog ember, akinek az Úr vétkeit fel nem rója.” (Rómaiak 4:7-8)

Voltak emberek, akiknek Allah (S.W.) vérontás nélkül megbocsátott, és velük kapcsolatban nem merült fel az ellentmondás igazsága és könyörülete között.

Jézus (BLV) azt tanította tanítványainak, hogy megbocsátóak legyenek, és egy példabeszéddel illusztrálta ezt, a hitelező és az adós történetével (lásd: Máté 18:23-34).

Péter megkérdezte Jézust (BLV):

„»Uram, ha vét ellenem testvérem, hányszor kell neki megbocsátanom? Talán hétszer?« »Mondom neked – felelte Jézus –, nem hétszer, hanem hetvenhétszer.«” (Máté 18:21-22)

Egy másik alkalommal azt mondta nekik:

„Én pedig azt mondom nektek: szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok üldözőitekért! Így lesztek fiai mennyei Atyátoknak, aki fölkelti napját jókra is, gonoszokra is, esőt ad igazaknak is, bűnösöknek is.” (Máté 5:44-45)

A megbocsátás jó tulajdonság, és Allah (S.W.) méltóbb és képesebb rá, mint teremtményei.

Allah (S.W.) miért nem bocsátott meg Ádámnak (BLV) könyörületből, és kímélte meg Jézust (BLV) a keresztre feszítés fájdalmaitól? Miért nem helyettesítette Jézust (BLV) egy áldozattal, ahogy Ábrahám fiát (BLV) megmentette?

A keresztények ragaszkodását ahhoz, hogy nincs megbocsátás vérontás nélkül (lásd: Zsidók 9:22)⁶⁴ megcáfolják azok az idézetek, amelyek elmondják, hogy Allah (S.W.) nem fogad el áldozatot, és nem fogadja el ezeket a megbocsátás eszközeként. Máté evangéliumában azt olvassuk:

„Irgalmasságot akarok, nem áldozatot. Nem azért jöttem, hogy az igazakat hívjam, hanem hogy a bűnösöket.” (Máté 9:13)

Az Ószövetségben Allah (S.W.) azt mondta Izrael népének:

„Megvetem, gyűlölöm ünnepeiteket, ünnepségeitek nem tetszenek nekem. Ha égőáldozatokat mutattok be és ételáldozataitokat, nem szívlelhetem, a hizlalt állataitokból való békeáldozatot látni sem szeretem.” (Ámós 5:21-22) Allah jótetteket akart tőlük, nemcsak áldozatot.

A Zsoltárok könyvében:

„Nyisd meg, Uram, ajkamat, és szám hirdetni fogja dicsőségedet. Az áldozatok nem szereznek neked örömet, ha égőáldozatot hozok, nem fogadod el. Áldozatom a bűnbánó lélek, az alázatos és töredelmes szívet nem veted meg.” (Zsoltárok 51:17-19)

⁶⁴ A Zsidó levél ismeretlen szerzője ragaszkodott hozzá, hogy ellentmondjon a Tórának, amely megengedi a megbocsátást vérontás nélkül, és megbocsát a bűnösnek akkor is, ha csak egytized véka finomlisztet ajánl fel: **„Ha nem telik neki két gerlicére vagy galambfiókára sem, akkor ezt vigye áldozatul vétkéért: egytized véka finomlisztet vétékáldozatul, de ne tegyen rá olajat és ne adjon hozzá tömjént, mert ez vétékáldozat.” (Leviticus 5:11)**

A Zsidó levél ismeretlen szerzője kijelentette az elfogadott áldozat új jelentését, dicséretet és jótetteket parancsol:

„Általa mutassuk be Istennek szüntelenül a dicséret áldozatát: az őt megvalló ajkak gyümölcsét. A jótékonyságról és az adakozásról ne feledkezzetek meg, mert az ilyen áldozat kedves Istennek.” (Zsidók 13:15-16)

Izajás könyve ezt mondja:

„Halljátok az Úr szavát, Szodoma fejedelmei! Figyelj Isten parancsára, Gomorra népe! »Minek nekem megannyi véres áldozatotok?« – mondja az Úr. »Jóllaktam már kosokból készült égőáldozataitokkal, és a hizlalt borjak hájával. A bikák és bakok vérében nem lelem kedvemet. Ha élém járultok színem látására, ki kér rá benneteket, hogy udvaraimat tapodjátok? Ne hozzatok nekem többé értéktelen ételáldozatot, mert a füstjük utálattal tölt el. Újhold, szombat és ünnepi összejöveleteitek... Hogy tűrjem tovább együtt a vétket és ünnepeiteket? Újholdjaitokat és zarándoklataitokat egész szívemből gyűlölöm, terhemre lettek. Már belefáradtam, hogy elviseljem őket. Ha kiterjesztitek imára kezeteiket, elfordítom szememet. Akármennyit imádkoztok is, nem hallgatok oda, mert a kezetek csupa vér. Mosdjatok meg, s tisztuljatok meg. El gonosz tetteitekkel színem elől, ne tegyetek többé rosszat! Tanuljatok meg jót tenni: keressétek az igazságot, segítsétek az elnyomottakat, szolgáltsatok igazságot az árvának, s védelmezzétek az özvegyet. Aztán gyertek, s szálljatok velem perbe!« – mondja az Úr. »Ha olyanok volnának is bűneitek, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; és ha olyan vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gypajú.«” (Izajás 1:10-18)

Tehát Allah (S.W.) megbocsátásához a legjobb út nem az áldozat, hanem a jótettek és az Allahnak (S.W.) alávetett szív.

A szülők büntetése elégséges

A keresztények nem akarják elfogadni, hogy Allah (S.W.) megbocsátott Ádámnak (BLV) és gyermekeinek; ragaszkodnak hozzá, hogy megkapják a kiérdemelt büntetést. Ha ők már megkaptak büntetést, miért öröklődik át a bűn a következő generációkra? A büntetés megisméltése az igazságtalanság képét festi Allahra (S.W.), ami nagyon távol áll Tőle (S.W.). A Genézis megemlíti, hogy Allah (S.W.) megfenyegette Ádámot (BLV) a halállal, ha eszik a fáról. Mégis, ő és a felesége nem haltak meg bűnük büntetéseként, és akkor a rossz elpusztult volna a gyökerétől. Ezzel szemben Allah (S.W.) megsokasította őket, életet adott nekik a halál helyett, és így a gonosz és rossz a földön jobban elterjedt.

A halál mellett, amely nem lett betöltve, azzal büntette meg őket:

„a föld átkozott lesz miattad. Fáradsággal szerzed meg rajta táplálékodat életed minden napján. Tövist és bojtorjánt terem számodra. A mező fűvét kell enned. Arcod verítékével eszed kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amiből lettél. Mert por vagy és a porba térsz vissza.” (Genézis 3:17-19), kiűzte Ádámot (BLV) a mennyből, hogy a földön éljen és keményen dolgozzon, és ez volt a büntetés.

Felesége, Éva is büntetést kapott:

„Megsokasítom terhességed kínjait. Fájdalmak közepette szülsz gyermekeidet. Vágyakozni fogsz férjed után, ő azonban uralkodni fog rajtad.” (Genézis 3:16)

Ádám és Éva is büntetést kaptak, és észrevehetjük, hogy a büntetésnek része volt az átok a földön, mint az egész fárasztó hosszú élet a férfiaknak és a nőknek. A bűn és a büntetés arányban áll egymással, a Paradicsomból való kiűzetés elég volt.

A büntetés Ádám (BLV) bűnéért egész addig tartott, amíg Jézus (BLV), a megváltó el nem jött. Nos, és akkor véget ért Jézus (BLV) halálával? Csak a hívők számára ért véget, vagy semmi nem változott?

Az emberek Jézus (BLV) óta is meghalnak, a jók és a rosszak is, és az emberek továbbra is meghalnak – ahogy Pál mondta –

„Üdvözítőnk, Krisztus Jézus megjelenésével. Ő legyőzte a halált, s felragyogtatta előttünk az életet.” (2 Timóteus 1:10)
és

„Amint tehát egy ember által lépett a világba a bűn, majd a bűn folyományaként a halál, és így a halál minden embernek osztályrésze lett, mert mindnyájan vétkeztek.” (Rómaiak 5:12)

Jézus (BLV) halála vagy keresztre feszítése nem vetett véget a halálnak, sem a valóságnak, sem a képletesnek. Az emberek még mindig követnek el bűnöket, és még mindig meghalnak.

A valós halál nem büntetés, ez a sorsa minden embernek, a jónak és a rossznak is, Jézus (BLV) előtt és után a Feltámadás Napjáig.

Az állatok és a növények is meghalnak, és miért? Talán az ő őseik is eredendő bünt követtek el?

Ezért elmondhatjuk, hogy nincs kapcsolat a halál és Ádám (BLV) bűne között.

Más büntetések is léteznek máig, az embereknek még mindig keményen kell dolgozniuk a megélhetésért, a nőknek még mindig fájdalmas a szülés. Ez a keresztényekre is igaz, akiket az Újszövetség szerint megmentett Jézus (BLV) vére, és másokra is.

Milyen kellemetlen, hogy mindezek a büntetések után a keresztények még mindig ragaszkodnak ahhoz, hogy a bűn megmaradt és szükség van egy megváltóra.

Felmerül a kérdés, amelyet nem kerülhetünk el. A próféták miért nem tudtak erről a fontos hittételről? Nem említették könyveikben, Jézus (BLV) sem említette, és tanítványai sem tudtak róla egészen addig, amíg Pál és az egyházatyák nem hozakodtak elő vele, és fel nem fedték, amit a próféták figyelmen kívül hagytak.

Az ember felelőssége tetteiért

A bűn továbbörökítése cáfolatán túl ott vannak azok az idézetek, amelyek szerint az ember felelős a tetteiért. A próféták említették ezt a hittételt az Ószövetség és az evangéliumok számos helyén.

A Numeri könyve azt mondja, (Numeri 26:32) Allah válaszolt nekik, csak Kórah népét kínozza Izrael népéből.

A Zsoltárok könyvében:

„Hiszen önmagát senki meg nem válthatja, senki sem fizethet az Úrnak váltságdíjat.” (Zsoltárok 49:8)

A Krónikák könyve azt mondja:

„Nem szabad halállal büntetni az atyákat fiaik miatt, sem a fiúkat atyáik miatt, mert mindenkinek csak a saját bűnéért kell halállal lakolnia.” (2 Krónikák 25:4)

Jézus (BLV) azt mondta:

„Eljön ugyanis az Emberfia Atyja dicsőségében, angyalai kíséretében, és megfizet mindenkinek a tettei szerint.” (Máté 16:27)

Jézus (BLV) érthetően elmagyarázta:

„Mondom nektek: az emberek az ítélet napján minden fölösleges szóról számot adnak, amit kiejtenek a szájukon. Szavaid alapján igazulsz meg, és szavaid alapján vonsz magadra ítéletet.” (Máté 12:36-37)

Mennyire kellemetlen, hogy Pál, aki létrehozta az örökíthető bűn teóriáját, még ő is említette az emberek felelősségét tetteikért, amikor azt mondta Allahról (S.W.):

„Ő kinek-kinek tettei szerint fizet.” (Rómaiak 2:6)

Ki a megváltó?

Mindeme büntetések ellenére a keresztények még mindig hisznek a megváltásban és büntetésben. Allah (S.W.) miért nem büntette meg Ádámot és Évát? Miért nem keltette őket életre, és feszítette őket keresztre, vagy feszítette keresztre a gonoszt helyettük? Ez helyesebb lett volna, mint egy ártatlan, Jézus (BLV) keresztre feszítése.

A keresztények azt felelik erre, hogy a megváltásnak olyannak kell lennie, amely egyenlő minden ember számára, anélkül, hogy hordoznák örökölt bűnüket. E feltételeknek Ádám vagy más nem felel meg, csakis Jézus (BLV). Ő volt az eszköz, amely megmentett minket, és amely megmutatta Allah (S.W.) könyörületét irántunk, ahogy János mondta:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak.” (János 3:16-17)⁶⁵

Jézus (BLV) különleges már azzal, hogy bűn nélkül született, soha nem követett el bűnt egész életében, és ő az egyetlen, aki a megváltó lehet, ahogy Péter mondta:

„Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból, hanem Krisztusnak, a hibátlan és egészen tiszta báránynak drága vére árán.” (1 Péter 1:18-19)

A Zsidó levél ismeretlen szerzője szintén azt mondta:

„Jézus, az Isten Fia, legyünk állhatatosak a hitvallásban... mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt.” (Zsidók 4:14-15)

Matta Al-Meskeen atya azt mondta: *„A megváltáshoz egy szentre volt szükség, aki bűn nélkül született, máskülönben halála*

⁶⁵ Wayne Jerdom, *Hogy gondolkodtak az evangélisták a keresztény hit alapjairól*, 206. old.

csak önmagáért lett volna, nem az egész emberiség megváltásáért.”⁶⁶

Azonban Jézus (BLV) nem különleges ebben, mert sok jó ember van, akik soha nem követtek el bűnt:

„Az, aki benne marad, nem vétkezik. Az, aki vétkezik, nem látta, nem ismerte meg... Aki bűnt követ el, az ördögtől való... Azok, akik Istentől születtek, nem követnek el bűnt.” (1 János 3:6-9) és:

„Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik: hanem a ki Istentől született, megőrzi magát, és a gonosz nem illeti őt.” (1 János 5:18) (KG)

Világos, hogy minden igaz ember Istentől született:

„Ám akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek.” (János 1:12)

Nem lett volna helyesebb ezek közül a igaz emberek közül valakit keresztre feszíteni maga Isten helyett?

Azonban azt látjuk, hogy ezeknek a keresztyények által felállított feltételeknek még Jézus (BLV) sem felelt meg; mivel Jézus számukra egy ember isteni hatalommal. Ők nem az isteni rész keresztre feszítésében hisznek, hanem az emberi részében.

Az Ószövetség azt mondja:

„nincs ember, aki ne vétkeznék” (1 Királyok 8:46), a keresztre feszített az ember, és nincs olyan ember, aki nem követ el bűnt. Emellett Jézus emberi természetét Máriától kapta, aki szintén hordozta a bűnt. Jézus (BLV) testileg örökölte a bűnt, tehát nem lehet megváltó.

A katolikusok nem találtak jobb módot Jézus édesanyja (BLV) bűntelensége bizonyítására, mint Al-Khodari atya idézetét, aki szerint a katolikus egyház abban hisz, hogy *„nemcsak Mária, aki*

⁶⁶ Matta Al-Meskeen, A Máté szerinti evangélium, 141. old.

méhében hordozta Jézus, szeplőtelen, hanem ő (Mária) szintén ilyen módon fogant. Ez egy katolikus hittétel lett, miután 9. Piusz pápa kiadta cikkelyét 1854. augusztus 12.-én a pápa tévedhetetlenségéről. A cikkely szerint Mária mentesült az eredendő bűntől egy különleges áldás által. Ő megmenekült az első bűntől és az átoktól, amelyet Ádám és utódai kaptak; különben tovább adta volna Jézusnak, mivel az ő fia.”⁶⁷

Akárhogy is, mind a katolikus, mind a protestáns nézet szerint Jézusnak (BLV) két természete van, ő az emberfia, nem Isten fia, ami azt jelenti, hogy ő emberi, nem isteni; az ár sokkal kevesebb, mint annak az értéke, amelyért adták. Hogy érhet egyetlen ember annyit, mint az egész emberiség?

Gregorius helyesen mondta, amikor a következő feleletet adta a katolikusoknak és a protestánsoknak: „*Ha Jézusnak két természete van egyben, akkor a logika szerint a megváltást Jézus testének kellett volna elvégeznie, mert ezt feszítették keresztre, így Jézus megváltása nem jelenti az egész emberiség megmentését, mivel aki meghalt a világért, az csak egy ember.*”

Aki figyelmesen olvassa az Újszövetséget, azt fogja találni, hogy Jézus (BLV) – távol álljon tőle – sok bűnt követett el, amely által ő is bűnössé vált, tehát nem lehet megváltó, mert szüksége van valakire, aki megmenti őt is.

Az evangéliumok sok bűnt tulajdonítanak a nagy Jézusnak (BLV). Azt mondják róla, hogy tévelygésbe akarta vezetni népét a helyes úttól, el akarta pusztítani őket. Átkozódott, iszákos volt, így a pokolban a helye, a menny tiltott számára – ez mind távol áll tőle, BLV.

Máté azt állította, hogy iszákos volt:

⁶⁷ Dr. Yohanna Gerges Al-Khodary, *A keresztény gondolat története*, 1. kötet, 194-195. old.

„Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja.” (Máté 11:19)

Az evangéliumok azt is említik, hogy átkozódott a zsidókra és a tanítványokra, és két tanítványának azt mondta:

„Óh balgatagok és rest szívűek mindazoknak elhivésére, a miket a próféták szóltak!” (Lukács 24:25) (KG) és Péternek azt:

„Távozz tőlem, sátán!” (Máté 16:23)

A prófétákat is átkozta, rablóknak nevezte őket:

„Jézus folytatta: »Bizony, bizony, mondom nektek: Én vagyok a juhok számára a kapu. Azok, akik előttem jöttek, tolvajok és rablók.«” (János 10:7-8)

Az Újszövetség azt mondja, hogy az átkozódó a poklot érdemli Máté szerint:

„Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére.” (Máté 5:22)

Pál azt ígérte azoknak, akik átkozódnak és alkoholt isznak, hogy számukra a menny tilalmassá válik:

„sem tolvaj, sem kapzsi, sem részeges, sem átkozódó, sem rabló nem öröklí Isten országát.” (1 Korintus 6:10)

Aki megérdemli a poklot, megfelelő arra, hogy megváltsa az emberiséget?

A muszlimok kijelentik, hogy Jézus (BLV), az ártatlan keresztre feszítése a bűnös Ádám (BLV) és leszármazottai helyett igazságtalan és nem elfogadható egy vallás szerint sem. Ha Jézus (BLV) esetét bármelyik emberi bíróság elé vinnénk, két perc alatt ártatlanná nyilvánítanák.

A keresztények hogy tulajdoníthatnak Allahnak (S.W.) ilyen igazságtalanságot? Allah (S.W.), az Igazságos helyesnek tartja az

ártatlan megbüntetését a bűnös helyett, mikor ő – a Hatalmas és Mindenható – képes megbocsátani?

A keresztényeknek erre az a válaszuk, hogy nincs igazságtalanság ebben, mert Jézus (BLV) önként vállalta ezt a küldetést, sőt, azért jött le a mennyből testet öltve, hogy elvégezze az emberiség bűntől való megmentésének nagy feladatát.

Joel Boyd más vonalon indul el: szerinte nem igazságtalanság Jézus keresztre feszítése, mivel amikor Jézus megtestesült, bűnössé vált, mivel felvette a bűnös ember jellemét, így megérdemli, amit az Ószövetség ír: **„Aki vétkezik, az hal meg!” (Ezékiel 18:4)**⁶⁸

A feltételezés, miszerint Jézus önként vállalta a keresztre feszítést a bűnösök megmentéséért, több okból is elutasítható:

- ❖ Jézus nem rendelkezik azzal a joggal, hogy elfogadja a keresztre feszítést, mert ez öngyilkosság lenne, nem megváltás. Aki levágja a kezét, vagy megöli magát, az bűnös.
- ❖ Jézus sok olyan dolgot tett, ami arra utal, hogy el akart szökni a zsidók elől, és hogy nem akarta, hogy megöljék. Ha ezért a küldetésért jött, akkor miért rejtőzött el előlük olyan sokszor, és miért mondott sok olyan dolgot, ami arra utal, hogy nem tudott erről a küldetésről?

Jézus (BLV) elmenekült azok elől, akik üldözték, el akart menekülni összeesküvésüktől (lásd: János 8:59, 10:39 és 11:53). Amikor látta, hogy ragaszkodnak ahhoz, hogy megöljék, nem adta fel magát nekik. Elment Jeruzsálemből és azt mondta:

„Mégis, ma, holnap és holnapután folytatnom kell utamat, mert nem lehet, hogy próféta Jeruzsálemben kívül vesszen el.” (Lukács 13:33)

⁶⁸ Omaymah Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 141. old.

Tehát Galileát választotta menedékné a zsidók összeesküvése elöl:

„Jézus ezután bejárta Galileát. Júdeába nem akart menni, mert a zsidók az életére törtek.” (János 7:1)

Jézus (BLV) elrejtőzött, amikor keresték, hogy megöljék:

„Ettől a naptól eltökélt szándékuk volt, hogy megölik. Jézus ezért nem járt többé nyíltan a zsidók között” (János 11:53-54)

Amikor megtudta, hogy összeesküdtek ellene, megkérte a tanítványait, hogy vegyenek kardokat, hogy megvédjék őt (lásd: Lukács 22:36-38).

Majd elrejtőzött a kertben és sokáig imádkozott, kétségbeesetten, verejtékezve, miközben Allahot (S.W.) kérte, hogy:

„Atyám, ha lehetséges, kerüljön el ez a kehely.” (Máté 26:39), kérte Allahot (S.W.), hogy mentse meg a haláltól.

Amikor felszegezték a keresztre – állításuk szerint – felkiáltott:

„»Éli, Éli, lama szabaktani« ami azt jelenti, »Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?«” (Máté 27:46) Nem akarta, hogy keresztre feszítsék, nem tudta, hogy ez a küldetése, amit állítanak róla.

Samuel Remoras (megh. Kr. u. 1778.) a keresztre feszített kétségbeesett kiáltását tanulmányai legfontosabb eredményének tartotta. Szerinte ez azt bizonyítja, hogy Jézus nem tudta, hogy keresztre fogják feszíteni, és ez ellenkezik azzal, amit az evangéliumok mondanak.⁶⁹

⁶⁹ Ezzeyah Taha, *A szunna és az evangéliumok összeegyeztetésének módszertana*, 259-260. old.

Jézus nem beszélt egyik tanítványának sem erről a küldetésről; egyikük sem tudott róla, és a próféták sem említették, fontossága ellenére.

Azt mondta keresztre feszítése, és az állítólagos megváltás alkalmával:

„Én megdicsőítettem a földön: a feladatot, amelynek az elvégzését rám bízta, elvégeztem.” (János 17:4)

Küldetését a keresztre feszítéskor már befejezte, akkor a keresztények hogy mondhatják, hogy azért jött, hogy keresztre feszítsék, ha már az előtt elvégezte feladatát?

Végül lenne olyan igazságos bíróság, amely egy ártatlant ítélné el egy bűnös helyett? Egy ember sem tenne ilyen borzalmas dolgot, és Allah (S.W.) messze felette áll az ilyesminek.

Mivolt Jézus (BLV) küldetése?

A keresztények Jézus (BLV) küldetését a keresztre feszítésre korlátozzák, hogy beteljesítse Allah (S.W.) szeretetét az emberek iránt, hogy megmentse őket Ádám (BLV) bűnétől, amelyet utódai örökölték, ahogy János mondja:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

Ő az „Aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta.” (Rómaiak 8:32)

Amit János említett Jézus (BLV) küldetéseként, az nagyon fontos, bár senki nem említette János evangéliuma ismeretlen szerzőjén kívül. Így, vagy amit János mondott, az hamis, vagy a

három másik evangélista felejtette el megemlíteni Jézus (BLV) küldetésének legfontosabb okát.

Ez az idézet ellentmond annak, amit az evangélium említ, mint Jézus (BLV) küldetése. Jézus soha nem beszélt Ádámról (BLV) vagy az eredendő bűnről, vagy megváltásról ettől a bűntől. Philisian Chali azt mondta: *„Furcsa, hogy ez a gondolat nem található a próféták könyveiben, a krónikákban, vagy az evangéliumokban. Jézus nem beszélt róla, csak Szent Pál volt az, aki kijelentette, hogy a bűn Ádám miatt terjedt el a világban. Ezek után Szent Ágoston volt az, aki nagy fontosságot adott ennek a gondolatnak.”*⁷⁰

Jézus (BLV) saját küldetésének csak az emberek figyelmeztetését tartotta az Ítéletnapra, és azt, hogy az utolsó prófétáról beszéljen:

„Beteljesedett az idő, és már közel van az Isten országa. Tartsatok bűnbánatot, és higgyetek az evangéliumban.” (Márk 1:15)

A következőket hirdette:

„Más városokban is kell hirdetnem az Isten országát, hiszen ez a küldetésem.” (Lukács 4:43)

Küldetése volt a Törvény betöltése is, ahogy mondta:

„Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvénynek vagy a prófétáknak eltörlésére. Nem jöttem, hogy eltöröljem, hanem inkább, hogy betöltssem.” (Máté 5:17) (KG)

A legnagyobb feladata, hogy egyedül Allah (S.W.) imádatára hívjon:

„Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust. Én megdicsőítettem a

⁷⁰ Philisian Chali, *A vallástörténet összefoglalása*, 248. old.

földön: a feladatot, amelynek az elvégzését rám bízta, elvégeztem.” (János 17:3-4)

A korábbi idézet Jánostól (János 3:16) ellentmond annak, hogy Jézus (BLV) kérte Allah-tól (S.W.), hogy mentse meg a keresztre feszítéstől. Ha ez lett volna a küldetése, akkor nem kérte volna Allah-tól (S.W.), hogy mentse meg őt.

Pál mondása a Római levélben (Rómaiak 8:32) nem mutatja, hogy Jézus (BLV) elégedett lenne. Igazságtalanságot és kegyetlenséget mutat, amely tulajdonságokat nem kellene Allahhoz (S.W.) kötni, és ami János idézetére érvényes, az itt is érvényes.

János azt állította, hogy annak az oka, hogy Jézust keresztre feszítették az emberek megmentéséért, Allah (S.W.) szeretete az emberek iránt. Hol van Allah (S.W.) szeretete Jézus (BLV) iránt, akinek nem kegyelmezett, és akit hagyott meghalni a legkegyetlenebb módon? Pál ezt a következőképpen írja le:

„Aki saját Fiát nem kímélte, hanem mindnyájunkért áldozatul adta.” (Rómaiak 8:32)

Allah (S.W.) talán nem szerette Jézust (BLV) is? A keresztények miért ragaszkodnak az olyan szeretethez, amelyhez vér tapad? Allah (S.W.), a Mindenható, Aki teremtette az egész univerzumot, azért küldte az egyetlen fiát ezekhez az emberekhez, hogy ilyen kegyetlen módon megöljék a kereszten? Allah (S.W.), a Mindenható azért tette ezt, hogy megmentse az emberiséget egy állítólagos átoktól, hogy megbocsáthasson nekik?

Allah (S.W.), a Mindenható ezt teszi és megígéri, hogy megbocsát nekünk egy feltétellel, hogy elismerjük e tett helyességét? Ez az, amit a keresztények el akarnak velünk hitetni?

Richard Hawkins (Kr. u. 1585) tudta, hogy vannak, akik azt gondolják, hogy mennyire igazságtalan és kegyetlen dolog egy ártatlant keresztre feszíteni: „*Vannak, akik azt gondolják, hogy ez*

tudatlanság, örület, harag, vagy bármi, de mi ezt bölcsességnek és szimpátiának tartjuk.”⁷¹

Ha Ádám (BLV) bűne miatt szükség volt Isten testet öltésére és keresztre feszítésére, hogy meg legyen bocsátva, hány keresztre feszített istenre lenne szükség Ádám gyermekei bűnének a megbocsátására.

Jézus (BLV) – állítólagos – meggyilkolása sokkal nagyobb bűntény, mint Ádám (BLV) bűne. Ami még ennél is nagyobb, azok a sértések és átkok, ahogy a keresztények beszélnek prófétáikról.

Voltaire azt mondta: *„Ha a kereszténység minket bűnösnek tart még mielőtt megszülettünk volna, és Ádám bűnét börtönné teszi bűnös és ártatlan számára egyaránt, akkor mi Jézus bűne, amiért keresztre feszítették és megölték? Hogyan lehetne eltörölni egy bűnt egy még nagyobb bűn elkövetése által?”*⁷²

Kíváncsiak vagyunk, hogy mi a megváltás a zsidók elpusztításában, ha a sátánok ellenőrzésének kiszolgáltatják őket, és köztük és a keresztények között sokáig tartó ellenségeskedést szítanak. Bölcsőbb lett volna, ha Jézus arra kérte volna tanítványait, hogy öljék meg őt, és megmentette volna a zsidókat a sátántól, akkor történt volna megváltás.

Sok más kérdés maradt, amelyek válaszra várnak, de senki nem válaszol.

⁷¹ ‘Abd Al-Kareem Al-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*, 376. old, Ala’a Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, ahogy Krisztus hirdette*, 138-139. old.

⁷² ‘Abd Al-Wadood Shalabi, *Őszinte beszélgetés Allah imádója és Krisztus imádója között*, 23. old.

Kit mentett meg Jézus keresztre feszítése?

A tudósok számára nagy feladatnak bizonyult a megváltásról szóló részek értelmezése. Mit is jelent vajon a megbocsátás: csak a keresztényeknek, vagy az egész emberiségnek; csak Ádám (BLV) átörökített bűnéért, vagy minden bűnért?

Sok más kérdés van a keresztények számára, amelyekre nehéz választ adni, ha lehetséges egyáltalán.

- Miért ilyen későn történt Jézus keresztre feszítése? Azért, mert nehéz volt megtalálni ezt a megoldást? Miért nem rögtön Ádám bűne után feszítették őt keresztre? Miért nem az idők végén történt, ha egyszer az emberek úgyszólván bűnösnek számítanak – miért nem lehetett mindenkit megmenteni?
- Mi történt azokkal, akik a keresztre feszítés előtt haltak meg, bűnösként? Mi történt velük, akik az előtt éltek, hogy Jézus eljött volna őket megmenteni? Miért késték le a megváltást?
- És a legfontosabb kérdés: kik azok, akikre vonatkozik a megváltás? Csak a hívők, vagy minden ember? Csak Ádám bűnére szól, vagy minden bűnre?

A második két kérdésre a legnehezebb választ adniuk a keresztényeknek. Az egyház azt mondja: *„Higgyétek el, hogy Jézus azért feszítettetett keresztre, hogy megváltson titeket, hogy elnyerjétek a bűnbocsánatot, mert keresztre feszítése megváltás minden ember bűnéért.”*

Nézzük meg, a keresztények milyen választ adnak az általunk feltett kérdésekre.

Szent Ágoston azt mondta, hogy az ember örökölte a bűnt, és nem lehet megmenteni, kivéve, ha hisz Jézusban. Hogy higgyen

Jézusban, az embert meg kell keresztelni; aki nincs megkeresztelve, nem nyeri el a megváltást, még akkor sem, ha gyerekkorában hal meg.

Aquinói Tamás *Summa Theologica* című könyvében azt mondta azokról a gyerekekről, akik megkeresztelés nélkül haltak meg, hogy „*soha nem részesülnek abban az örömben, hogy beléphetnek Isten királyságába.*”

Nem logikus, hogy Ágoston, Aquinói Tamás és más keresztények hogy igazolhatják, hogy ezek a gyerekek megfosztatnak attól, hogy belépjenek Isten királyságába nem saját bűneik, hanem egy olyan bűn miatt, amelyet örököltek, mindenféle választás nélkül, csak mert szüleik elfelejtették megkeresztelni őket.

Ágoston *Az eredendő bűnről* című könyvében azt mondta azokról, akik Jézus eljövetele előtt éltek: „*Ők nem menekülnek meg, ha nem hisznek Jézusban.*”⁷³

Ágoston nem említette, hogy akik Jézus eljövetele előtt haltak meg, hogy higgyenek Jézusban. Talán arra utalt, amit Péter mondott levelében:

„Így ment el a börtönben sínylődő lelkekhez is, és hírt vitt nekik. Ezek egykor engedetlenek voltak, amikor Noé idejében Isten türelmesen várt.” (1 Péter 3:19-20)

Péter úgy gondolta, hogy Jézus lement a pokolba, és megmentette onnan az embereket.

A megváltás a nem izraeli embereknek is szól?

Jézus (BLV) élettörténetét áttekintve világosan látjuk, hogy Jézus küldetése csak Izrael népének szólt. Megkérte tanítványait,

⁷³ Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 86-87. old.

hogy csak őket tanítsák. Így a megváltás is csak nekik szól. A kánaáni nők történetéből is ez derül ki:

„»Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek!« Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem. Erre odamentek hozzá tanítványai, és kérték: »Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik.« De ő így felelt: »Én nem küldettem máshoz, csak Izrael házának elveszett juhaihoz.« Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: »Uram, segíts rajtam!« Jézus erre így válaszolt: »Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak.«” (Máté 15:22-26) (UF)

Jézus (BLV) meg tudta volna gyógyítani a nő lányát, de nem tette, mert nem Izrael népéből származott, akikhez ő küldetett. Azért nem gyógyította meg, mert nem a népének tagja, akkor hogy mondhatják azt, hogy feláldozta önmagát, hogy megmentse az egész emberiséget?

‘Abd Al-Ahad Dawood, egy korábbi pap, aki iszlám hitre tért, *Az evangélium és a kereszt* című könyvében elmagyarázza, hogy ez mit jelent: *„Elmondom a keresztények millióinak: ti nem izraeliek vagytok, Jézus soha nem ismert titeket, soha nem mondott semmit rólatok, és azokat, akik nem izraeliek, kutyáknak nevezte. Tudjátok, mik vagytok ti Mózes törvénye szerint? Akik nincsenek körülmetélve, ők tisztátalannak (mocskosnak) számítanak.”*

A kánaáni nők történetét kommentálva azt mondta: *„Jézus nem akarta feláldozni magát senkiért; körmének egy darabját sem adta a világnak, azt pedig főleg nem ígérte meg az oroszoknak, a briteknek, vagy az amerikaiaknak, hogy megváltja őket, mert nem is ismerte őket.”⁷⁴*

Ha küldetése csak Izrael népének szólt, akkor a megváltás is csak Izrael népének szól. A Jézusban való hitet teszik a megváltás

⁷⁴ ‘Abd Al-Ahad Dawood, *Az evangélium és a kereszt*, 80-81. old.

feltételévé, de erre a feltételre nincs bizonyíték. Jézus keresztre feszítésének és halálának nincs semmi köze hitükhöz vagy hitetlenségükhöz. A keresztre feszítés azért történt, hogy megmentse az embereket a bűnöktől, ahogy a sok idézet említi (lásd: János 3:16-17, 1 János 2:2).

Az ahhoz való ragaszkodás, hogy a megváltás csak a hívőket érinti, Isten testet öltését valamilyen szinten hiábavalóvá teszi. Nem töltötte be a feladatot, amiért elküldetett, mivel azoknak a száma, akik hisznek a megváltásban, sokkal kisebb, mint azoké, akik nem hisznek benne.

Isten Törvényének eltörlése

és érvénytelenítése

Amikor a megváltásban való hitet tanulmányozzuk, az első dolog, ami szemünkbe ötlük, az e hit kapcsolata Pállal, még a kezdetektől. Pál ezt használta kifogásként arra, hogy érvénytelenítse a Törvényt; a megváltást azok számára tette érvényessé, akik hittek, a nélkül, hogy a jótettek szükségesek lennének. Tehát a megváltás nemcsak a bűnöktől, de a jótettektől is felment.

Pál⁷⁵ sértéseket mondott Mózes (BLV) Törvényére, amelyben Jézus (BLV) hitt, és amelynek követte tanításait, amikor a Tóráról beszélt:

„Ám ezzel a korábbi törvény megszűnt mint hatástalan és erőtlen, a törvény tudniillik nem vezetett el a tökéletességre, csak előkészítője volt egy jobb reménynek, amely közelebb visz az Istenhez.” (Zsidók 7:18-19)

A Zsidó levél írója tovább sértegeti a Tórát és Törvényét. Azt a Törvényt, amelyről Jézus (BLV) azt mondta, hogy azért jött, hogy betöltse, réginek és idejétmúltnak ítéli. Azt mondta:

„Ami pedig elévült és idejét múlta, az közel van a megszűnéshez.” (Zsidók 8:13)

Azt is mondta:

---

⁷⁵ Valójában a Zsidóknak írt levél szerzője ismeretlen. Sok keresztény azonban Pálnak, vagy az ő egyik tanítványának tulajdonítja. Valószínűleg az egyik tanítvány volt, mert tele van sértésekkel Allah (S.W.) törvénye iránt, amelyet a prófétáinak küldött, de Pál használhatatlannak ítélte a megváltásra.

„Mert ha az első hibátlan lett volna, nem lett volna helye egy másodiknak.” (Zsidók 8:7) (UF)

Pál hamisan vádolta Isten Törvényét, és szerinte ez az oka a bűnnek. Azt mondta:

„Mit mondjunk tehát? Talán a törvény bűn? Semmi esetre sem. De a bűnt a törvény alapján ismertem meg, hiszen a bűnös kívánság nem vált volna bennem tudottá, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánd meg!... Törvény nélkül ugyanis a bűn halott volna... de azután jött a parancs, a bűn föléledt, én pedig meghaltam.” (Rómaiak 7:7-9)

Pál Isten Törvényét, amelyet a prófétáknak küldött, átoknak nevezte:

„Krisztus megváltott minket a törvény átkától” (Galaták 3:13)

Azzal igazolja azt, hogy Isten Törvényét átoknak nevezi, hogy ez az oka Isten átkának abban az esetben, amikor valaki nem követi a tanításokat.

„Azokat viszont, akik a törvény szerinti tetteikre támaszkodnak, átok sújtja. Az Írás ugyanis ezt mondja: »Átkozott mind, aki nem tartja meg hűségesen, ami a törvényben van.« Ebből nyilvánvaló, hogy a törvény útján senki nem válik az Isten előtt igazzá.” (Galaták 3:10-11)

Kijelenti, hogy nincs szükség a Törvényre Jézus keresztre feszítése után.

„Így a törvény nevelőnk lett Krisztusra, hogy a hitben megigazuljunk. A hit eljövételével azonban kikerültünk a nevelő keze alól.” (Galaták 3:24-25)

Megerősíti a Törvény eltörlését:

„Ő, a mi békességünk a kettőt egygé forrasztotta... a törvényt ugyanis parancsaival és rendelkezéseivel érvénytelenítette.” (Efézus 2:14-15)

A Törvény azért vált érvénytelenné, mert:

„Tudjuk azonban, hogy az embert nem a törvény szerinti tettek teszik igazzá, hanem a Jézus Krisztusba vetett hit. Ezért elfogadtuk Jézus Krisztus hitét, hogy a Krisztusba vetett hitben váljunk igazzá: nem mert tetteink megfelelnek a törvénynek, hisz a törvény szerinti tettek senkit sem tesznek igazzá.” (Galaták 2:16)

Matta Al-Meskeen atya azt mondta: *„Halálával eltörölte a törvényt, amely által a bűn is eltörlődött. A bűn eltörlése által a halál is eltörlődött, és a halál eltörlésével a pokol is eltörlődött, mert halála után nem volt bűn.”*⁷⁶

Pál – aki nem részesült abban a kegyben, hogy láthatta Jézust (BLV) – abban hitt, hogy akik ragaszkodnak a Törvény követéséhez és Isten tanításához, azok megsértik Jézust, mint megváltót.

„Ha a törvényben keressétek az igazzá válást, elszakadtatok Krisztustól és elvesztettétek kegyelmét.” (Galaták 5:4), mert

„Mert ha a törvény útján igazzá válhat az ember, Krisztus hiába halt meg.” (Galaták 2:21) és

„Mely törvény alapján? Vajon a tettek törvénye alapján? Nem, hanem a hit törvénye szerint. Mi azt valljuk, hogy az ember a hit által válik igazzá, a törvény szerint tettektől függetlenül.” (Rómaiak 3:27-28)

Pál kritizálta azokat a zsidókat, akik a Törvény általi megigazulást vallották, azokkal a népekkel szemben, akik hittek, de nem követték a Törvényt:

„(...)a pogányok, a kik az igazságot nem követték, az igazságot elnyerték, még pedig a hitből való igazságot; Izráel ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére.” (Rómaiak 9:30-31) (KG)

⁷⁶ Matta Al-Meskeen, *A Máté szerinti evangélium*, 776. old.

Azt is mondta:

„(...)aki megváltott és a szent hivatásra meghívott minket, nem tetteink alapján, hanem saját elhatározásából és kegyelméből, amelyet Krisztus Jézusban örök idők óta nekünk ajándékozott... Ő legyőzte a halált, s felragyogtatta előttünk az életet és a halhatatlanságot.” (2 Timóteus 1:9-10)

Majd így folytatta:

„Amikor azonban üdvözítő Istenünk kinyilvánította jóságát és emberszeretetét, megmentett minket. Nem azért, mert igazak voltak tetteink, hanem irgalmasságból.” (Titusz 3:4-5)

Pál azt gondolta, hogy nincs szükség a Törvényre, és minden tilalmas ételt megengedett, ami ellenkezett a Tórával (lásd: Deuteronomium 14:1-24), azt mondta:

„magától semmi sem tisztátalan, csak annak, aki tisztátalannak tartja.” (Rómaiak 14:14)

Azt is mondta:

„A tisztának minden tiszta, a tisztátalannak és a hitetlennek pedig semmi sem tiszta.” (Titusz 1:15),

„Hiszen Istennek minden teremtménye jó, és semmi sem megvetendő, amit hálaadással veszünk magunkhoz.” (1 Timóteus 4:4)

Tehát Pál sok részben kijelentette, hogy a jótettek nem hasznosak, és hogy a Törvény nem biztosítja az üdvözülést, és az egyetlen lehetőség az eléréséhez az a hit Jézus keresztre feszítésében. Ez jelentős hatást gyakorolt a kereszténységre.

Luther, a protestáns egyház egyik alapítója azt mondta: *„Az evangélium nem kéri tőlünk a jótetteket a megigazulásunkért. Ellenkezőleg, elutasítja tetteinket... ahogy a megigazulás ereje megjelenik bennünk, bűneink száma meg kell, hogy emelkedjen.”* Ez a híres evangélikus reformer ezt a jelentést Pál Római leveléből vette:

„Közben azonban belépett a törvény, hogy vele szaporodjék a bukás. Ahol azonban elhatalmasodott a bűn, túlaradt a kegyelem.” (Rómaiak 5:20)

János híres idézetét (János 3:16) Luther úgy kommentálta: *„Mondom nektek, a mennybe vezető út keskeny, aki át akar menni rajta, soványnak kell lennie... Ha jótetteket cipeltek, jobb, ha leteszitek, mielőtt erre mentek, különben nem tudtok átmenni a keskeny úton. Akiket látunk, hogy jótetteket cipelnek, olyanok, mint a teknősbéka; idegenek a Szent Biblia számára. Jákob társai is soha nem mennek ezen az úton.”*

Azt is mondta: *„Azért, hogy az emberek megszabaduljanak a Törvénytől, Jézus önmagában beteljesítette azt. Ezek után az embernek a Törvényt hitével kell betöltenie, és ennek az eredménye, hogy már nincs szükség Törvényre, vagy jótettekre.”*

A híres reformer, Mila Nekton azt mondja Isteni helyek című könyvében: *„Ne aggódj, ha tolvaj, házasságtörő, vagy bűnös vagy, csak emlékezz, hogy Isten egy kedves szülő; megbocsátott neked sokkal azelőtt, hogy elkövetted a bűnöket.”*

Labeeb Michael lelkész azt mondta: *„Sértés Isten felé, ha jótetteket teszünk a megváltásért, a bűn büntetésétől; ez azt jelenti, hogy aki ezt teszi, abban hisz, hogy a jótettek meg tudják menteni az embert a bűnök büntetésétől, mintha Isten szívéet csak a jótettek indítanák meg, micsoda sértő gondolat!”⁷⁷*

Mindezt Páltól vették, aki azt mondta:

„Tudjuk azonban, hogy az embert nem a törvény szerinti tettek teszik igazzá... hisz a törvény szerinti tettek senkit sem tesznek igazzá... Mert ha a törvény útján igazzá válhat az ember, Krisztus hiába halt meg.” (Galaták 2:16-21)

⁷⁷ Mohammad Wasfi, *Krisztus tények és mítoszok között*, 67-68., 153. old., Kamel Safan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 49. old., lásd szintén: Ignatius, *A katolikus és a protestáns hit összehasonlítása*.

Tehát a megváltásban való hit az oka a Törvény és annak a tanításai eltörlésének.

Az üdvösség és a tettek Jézus (BLV) és tanítványai szerint

Még ha Pál és Luther hittek is abban, hogy nincs szükség a Törvényre az emberek tettei igazítására és megmentésükhöz, sok idézet bizonyítja, hogy ez a gondolat idegen Jézustól (BLV) és tanítványaitól. A jótett Jézus (BLV) és a tanítványai tanításai szerint az út, ami Isten királyságába vezet.

Jézus megkérte őket, hogy kövessék a törvényt: „Jézus ekkor a néphez és a tanítványokhoz fordult, ezekkel a szavakkal:

„Az írástudók és a farizeusok Mózes tanítói székében ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert bár tanítják, de tetté nem váltják.” (Máté 23:1-3)

A Törvényről és dicsőségéről Jézus (BLV) azt mondta:

„Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem a törvényt vagy a próféták tanítását. Nem azért jöttem, hogy érvénytelenné tegyem, hanem hogy betöltsen azokat. Mert bizony mondom néktek, hogy amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, míg minden be nem teljesedik.” (Máté 5:17-18) (UF), ellenkezett Pállal, aki azt állította, hogy Jézus eltörölte a Törvényt keresztre feszítése által.

Emellett Jézus követőinek adott útmutatásban nem mondott semmit a jötettek nélküli üdvözülésről:

„Egy alkalommal odalépett hozzá valaki, és megkérdezte tőle: »Mester, mi jót kell tennem, hogy eljussak az örök életre?« Így felelt neki: »Miért kérdezel engem a jó felől? Csak egyvalaki jó. Ezért, ha el akarsz jutni az örök életre, tartsd meg a parancsokat.« Az megkérdezte: »Melyeket?«

Jézus felsorolta: »Ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, hamisan ne tanúskodjál...«” (Máté 19:16-18)

Jézus (BLV) nem mondta neki, hogy csak higgyen, hanem megkérte, hogy kövesse Mózes (BLV) tanításait (lásd: Exodus 20:1-7).

Egy másik alkalommal Jézus (BLV) azt mondta tanítványainak:

„Ezért mondom nektek: ha igazságotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába.” (Máté 5:20)

Ha Jánosnak és Péternek jótetteket kellett cselekedniük, hogy üdvözüljenek, akkor mi a helyzet azokkal, akik Pált követve elvetették a Törvényt?

A tudós, Deedat e részt így magyarázza: *„Ez azt jelenti, hogy nincs mennyország számodra, csak ha jobb leszel, mint a zsidók. Hogy lehetnél jobb, mint a zsidók, ha nem követed Mózes (BLV) Törvényét és tanításait?”*

Akik jót cselekedtek, azok megmenekülnek az Ítéletnapon, míg akik rosszat, a pokolba mennek, Jézus (BLV) vagy mások megváltása nélkül:

„(...)mert eljő az óra, a melyben mindazok, a kik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, És kijőnek; a kik a jót cselekedték, az élet feltámadására; a kik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.” (János 5:28-29) (KG)

Jézus (BLV) hangsúlyozta a jótettek fontosságát, azt mondván tanítványainak:

„Nem jut be mindenki a mennyek országába, aki mondja nekem: – Uram, Uram! Csak az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, hát nem a te nevedben jövendöltünk? Nem a te nevedben úztunk ördögöket? Nem a te nevedben tettünk

annyi csodát? – Akkor kijelentem nekik: Sosem ismertelek benneteket. Távozzatok szíнем elől, ti gonosztevők!” (Máté 7:21-23) Az Ítéletnapon meg fogja tagadni azokat, akik az ő nevében csodákat tettek, azok miatt a rossz tettek miatt, amiket elkövettek, Allah (S.W.) Törvénye iránti engedetlenségből.

Jézus (BLV) azt is kérte tanítványaitól, hogy kérjék meg az embereket, hogy bánják meg bűneiket, hogy elnyerjék a megbocsátást. Mindannyiukat megkérte erre:

„Nevében megtérést és bűnbocsánatot kell hirdetni minden népnek.” (Lukács 24:47) Ha a megváltás a hitből eredne, a bűnbánat felesleges lenne.

Jézus (BLV) jó példát mutatott tanítványainak, milyen az olyan ember, aki követi a törvényt:

„Miért mondjátok nekem: Uram, Uram! – ha nem teszitek meg, amit mondok? Megmondom nektek, kihez hasonlít, aki eljön, meghallgatja tanításomat és tettekre is váltja. A házat építő emberhez hasonlít, aki mélyre leásott, és a sziklára rakta az alapot. Jött az árvíz, és az áradat rázúdult a házra, de nem tudta megingatni, mert biztos alapra épült.” (Lukács 6:46-48)

Jézus (BLV) nem tudott olyasmiről, hogy vérével eltörölné a Törvényt, ahogy Pál állította. Láttuk, hogy tetteivel és mondásaival megerősítette a Törvény fontosságát a jövőben. Figyelmeztette a tanítványait a lázadásra, amelyről Dániel beszélt, és féltette őket, hogy szombaton vagy télen fog ez megtörténni, mivel télen nehéz elmenekülni, és szombaton nem lehet munkát végezni Mózes (BLV) Törvénye szerint, amit Jézus (BLV) is betartott. Azt mondta:

„Amikor majd látjátok a szent helyen az iszonyatos pusztulást, amelyet Dániel próféta megjövendölt – aki olvassa, értse meg! –, akkor, aki Júdeában van, meneküljön a hegyekbe... Imádkozzatok, hogy ne télen vagy szombaton kelljen menekülnötök! Akkora lesz a gyötrelem, amilyen még

nem volt a világ kezdetétől mindmáig és nem is lesz. ” (Máté 24:15-21)

A nők, akik részt vettek a keresztre feszített temetésén, nem tudták, hogy Jézus halála megszünteti a Törvényt: pihentek szombaton, a Tóra tanításai szerint:

„Hazatérőben illatszereket és keneteket vásároltak, a szombatot meg a parancs szerint nyugalomban töltötték.” (Lukács 23:56)

Akkor a keresztények miért dolgoznak szombaton és nem tartják tiszteletben, ahogy a zsidók teszik?

Jézus (BLV) és az asszonyok felismerték, hogy a szombati munkával megszegnék a Törvényt, amit Allah (S.W.) parancsolt a Tórában:

„Hat napig dolgozzatok, de a hetedik nap, a szombat, a pihenés napja, az Úrnak van szentelve. Mindenkit, aki szombaton dolgozik, halállal kell büntetni. Így kell Izrael fiainak a szombatot megülniük. Tartsák meg azt nemzedékről nemzedékre: megszeghetetlen szövetségnek. Örök időkre legyen ez jel köztem és Izrael fiai között.” (Exodus 31:15-17)

A keresztények nemcsak a szombati munkával szegték meg a Törvényt, hanem a körülmetélést is elhagyták. A Genézis könyve kijelenti:

„Tehát a házban született és pénzen vásárolt szolgát is körül kell metélni. Testeteken viselt szövetségem legyen örök szövetség. Aki a férfinemhez tartozik és nincs körülmetélve, akinek előbőrén a húsa nincs körülmetélve, azt ki kell a népből taszítani. Az megszegte szövetségemet.” (Genézis 17:13-14) Azok a népek, akik az ő földjükön élnek és az ő nyelvüket beszélik, rájuk is érvényes ez a törvény (lásd: Exodus 12:48).

A keresztények, akik elhagyták a körülmetélést, megszegik Allah (S.W.) örök Törvényét, és ellenszegülnek tanításaival. Akik megszegik Allah (S.W.) Törvényét, nem félnek az átkától?

„Átkozott, aki nem teljesítvén nem tartja érvényben e törvény szavait!” (Deuteronomium 27:26)

Ha figyelmesen olvassuk a jeruzsálemi első zsinat alatti és utáni tárgyalásokat, amely alkalommal a tanítványok összegyűltek, hogy megvitassák a körülmetélés és más zsidó szabályok felfüggesztését, tudnánk, hogy a zsinat csak azért függesztette fel Mózes Törvényeit, hogy megnyerje a nem zsidó népeket. Jézus (BLV) nem tudott minderről. Sok hívő továbbra is betartotta e törvényeket sokkal Jézus halála után is. Ha tudták volna, hogy Jézus eltörölte a törvényt halálával, tiltakoztak volna a jeruzsálemi zsinaton, amelyet azért hívtak össze, hogy a tanítványok megvitassák a Mózes Törvénye követéséhez való ragaszkodást.

„Néhányan, akik Júdeából jöttek, így tanították a testvéreket: »Ha nem metélkedtek körül Mózes törvénye szerint, nem üdvözülhettek.«... Azok közül, akik a farizeusok felekezetéből lettek hívővé, néhányan felálltak és kijelentették: »Körül kell nekik metélkedni, és rájuk kell parancsolni, hogy tartsák meg Mózes törvényét.« Összegyűltek az apostolok és a presbiterek, hogy megvizsgálják ezt az ügyet.” (Apostolok Cselekedetei 15:1-6)

Egy kis szünetet kell itt tartanunk, mert a keresztények azt állítják, hogy Mózes Törvénye csak Izrael népére vonatkozik, jeruzsálemi zsinaton elhangzottak szerint. Ez alkalommal sem értettek egyet Jézussal, aki azt mondta:

„Menjetek tehát, tegyétek tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek.” (Máté 28:19-20)

Ha Jézus azt kérte volna, hogy minden népet tanítsanak, akkor minden parancsolat átadását is megparancsolta volna nekik, amiket nekik tanított; mindent, kivétel nélkül, tehát mit tanított nekik?

Azt tanította nekik, hogy kövessék a Törvényt:

„Az írástudók és a farizeusok Mózes tanítói székében ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek.” (Máté 23:2-3), de bebizonyították ismét, hogy ők Pál követői, nem Jézusé.

Adolf Harnack észrevette, hogy az apostoli levelek nem említik a kereszt általi megváltást, hanem azt, hogy a megváltást jótettek révén lehet elérni, ahogy Jakab levele is mondja:

„Testvéreim, mit használ, ha valaki azt állítja, hogy van hite, tettei azonban nincsenek? Üdvözítheti a hite... Ugyanígy a hit is, ha tettei nincsenek, magában holt dolog... a hit tettek nélkül... meddő.” (Jakab 2:14-20)

Az ítélet egy olyan bizonyíték, amely megcáfolja a megváltást

A keresztény szent szövegek említik az ítéletet és a végső büntetést, amely a keresztény és más bűnösök végső sorsa. Ez cáfolja a keresztények hitét a megváltásban és a bűnök eltörlésében, és azt, hogy állításuk szerint Jézus (BLV) halála eltörölte a Törvényt.

A keresztények az evangéliumban beszélnek az ítéletről, amelyet Allah (S.W.) akkor Jézusnak fog adni:

„hatalmat adott neki, hogy ítéletet tartson, mert hiszen ő az Emberfia.” (János 5:27)

A szent szövegek a poklot is említik, mint azok sorsa, akik rosszat tettek, ami azt jelenti, hogy nem mentesülnek a büntetéstől, ahogy a protestánsok állítják.

„Amikor eljön dicsőségében az Emberfia és vele minden angyal, helyet foglal főséges trónján... Ezután a balján állókhoz is szól: Távozzatok szíнем elől, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült.” (Máté 25:31-41)

„Az Emberfia elküldi angyalait, hogy szedjenek össze országában minden botrányt és minden törvényszegőt. Ezeket tüzes kemencébe vetik.” (Máté 13:41-42)

„Ha valaki az Emberfia ellen beszél, bocsánatot nyer, de ha a Szentlélek ellen beszél, nem nyer bocsánatot sem ezen, sem a másvilágon.” (Máté 12:32)

Keresztelő János szintén figyelmeztette Izrael népét az ellen, hogy csak származásukra hagyatkoznak, bűnbánat és jócselekedetek nélkül. Azt mondta:

„Viperák fajzata! Ki tanított benneteket arra, hogy fussatok a közelgő harag elől? Teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét! Ne gondoljátok, hogy arra hivatkozhattok: Ábrahám az atyánk!” (Máté 3:7-9)

Jézus (BLV) azt mondta:

„Kígyók, viperák fajzata! Hogy is kerülhetnétek el a kárhozat büntetését?” (Máté 23:33) Nem említette a protestánsok szerinti üdvözülést, amely megmentené őket az ítélettől. Ehelyett a pokollal fenyegette meg őket:

„Inkább egy tagod vesszen oda, mintsem az egész tested a kárhozatra jusson.” (Máté 5:29)

Ugyanezt említette Ezékiel: fenyegetést azoknak, akik nem bánják meg bűneiket, attól függetlenül, hogy Izrael népéhez tartoznak, vagy sem:

„Térjete meg, hagyjátok el bálványaitokat, forduljatok el iszonyatos tetteitektől. Mert Izrael házából mindenkinek s minden Izraelben lakó idegennek, aki eltávolodott tőlem... Az ilyen embernek ellene fordulok, intő példává és szóbeszéd tárgyává teszem, kiirtom népemből.” (Ezékiel 14:6-8)

Jézus (BLV) azt mondta tanítványainak:

„Ezért mondom nektek: ha igazságotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába. Hallottátok, hogy a régiek ezt a parancsot kapták:

Ne öl! Aki öl, állítsák a törvényszék elé. Én pedig azt mondom nektek: Már azt is állítsák a törvényszék elé, aki haragot tart embertársával. Aki embertársát ostobának nevezi, állítsák a nagytanács elé. Aki azt mondja neki, hogy te bolond, méltó a pokol tüzére.” (Máté 5:20-22)

A gonosztevőket Pál a következővel fenyegette meg:

„Bár fölismerték Isten rendelkezését, hogy aki effélel művel, méltó a halálra, mégis ilyeneket tesznek.” (Rómaiak 1:32) A halál vagy a kövezés a büntetésük; nem menti meg őket Jézus (BLV) kereszthalála.

Pál a bűnösöknek Allah (S.W.) igazságos Ítéletéről a következőt teszi hozzá:

„Márpedig tudjuk, hogy Isten ítélete igazságosan éri azokat, akik effélel művelnek. Azt hiszed talán, te ember, hogy kibújhatsz Isten ítélete alól, ha elítéled azokat, akik ilyeneket tesznek, amikor magad is ugyanazt műveled?” (Rómaiak 2:2-3)

Ha a megváltás és a keresztre feszítés megmentene minden embert, akkor nem lenne értelme ezeknek a részeknek.

Ha a megváltás minden népnek és minden bűnre érvényes lenne, az azt jelentené, hogy a megváltás azokat is magába foglalná, akik rosszat tesznek a földön. Ha azt mondjuk, hogy minden ember üdvözülni fog, az azt jelentené, hogy a próféták ellenségei, mint a Fáraó, vagy azok a zsidók, akik összeesküdtek Jézus (BLV) ellen, köztük Iskariótes Júdás, az áruló tanítvány, megmenekülnének a büntetéstől. Júdás még mindig jobb volt, mint sok bűnös manapság, akik megváltást remélnek Jézus (BLV) halála által bűneikre. Iskariótes Júdás bűnbánóan halt meg, tanúságát tette bűnbánatának árulása árát megfizetve, és szembenézve a halállal.

Csodálkozunk, hogy Jézus (BLV) halála miért nem váltotta meg Júdást. Jézus (BLV) miért hagyta, hogy megölje magát? Miért nem mondta neki, hogy megváltása közeleg, és hogy nincs

szükség rá, hogy öngyilkos legyen? Miért mondta róla Jézus (BLV), hogy:

„Jobb lett volna neki, ha meg sem születik.” (Márk 14:21)

Júdásnak talán nincs joga a megváltáshoz, ahogy azoknak a millióknak, akik hittek Jézusban, mégis bűnöket követtek el, de biztosak benne, hogy üdvözülnek?

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz őbenne, az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3:16)

A megváltás hittételének eredetei

A Niceai zsinat, amelyet Kr. u. 325.-ben tartottak, döntött a megváltás hittételéről. Kiadták a Niceai Hitvallást, amelyben minden keresztény hisz. Ebben azt olvassuk: *„Értünk és megváltásunkért lejött, megtestesült, szenvedett és eltemették. A harmadik napon ismét feltámadt.”*

A résztvevők honnan szedték ezt a fontos keresztény hittételt?

Pál szerepe a megváltás és megszabadítás gondolata kereszténységben való elterjesztésében

Talán nem vagyunk túl messze az igazságtól, ha azt mondjuk, hogy Pál az igazi atyja a megváltás gondolatának a kereszténységben. Ez világosan érthető a szavaiból:

„Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk. Most, hogy vére árán igazzá váltunk, még sokkal inkább megment bennünket haragjától. Mert ha Istent

Fia halála kiengesztelte akkor, amikor még ellenségek voltunk... Amint tehát egy ember által lépett a világba a bűn, majd a bűn folyományaként a halál, és így a halál minden embernek osztályrésze lett, mert mindnyájan vétkeztek... Mindamellett a halál Ádámtól Mózesig úrrá lett azokon is, akik nem vétkeztek a törvényt megszegve, mint Ádám, aki az Eljövendőnek előképe... Amint tehát egynek vétke minden emberre kárhozatot hozott, ugyanúgy egynek üdvösséget szerző tette minden emberre kiárasztotta az életet adó megigazulást.” (Rómaiak 5:8-15)

Pál elismerte, hogy a megváltás gondolata fontos a számára. Azt mondta:

„Elhatároztam ugyanis, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, a megfeszítettéről.” (1 Korintus 2:2)

Polos Elias Al-Khoury atya azt mondta erre: *„Kétségtelen, hogy Isten könyörülete az emberiség iránt a legfontosabb gondolat, amely hatalmába kerítette Pált, és ezt sokszor kifejezte leveleiben is. Isten könyörülete által elküldte egyetlen fiát, hogy megmentse az embereket a bűneiktől. Ugyanez a gondolat tölti be Lukács evangéliumát.”*

Ernest de Bosch *Iszlám: a valódi kereszténység* című könyvében azt mondta: *„Mindaz, ami a megváltásra vonatkozik, Pál és mások alkották meg, akik soha nem látták Jézust, és nem az eredeti kereszténységet vallják.”*⁷⁸

A megváltást Pál találta ki. Jézus (BLV) nem említette, a tanítványok nem tudtak róla. Az ember evangélium szövegeiből nem azt a hitet értelmezi, amelyben a keresztények hisznek. Jézus (BLV) nem rejtett volna el egy ilyen fontos hittételt az emberiség

⁷⁸ Hashem Jodah, *A keresztény hittételek a Korán és az ész érvek tükrében*, 214. old., ‘Abd Ar-Rahman Baji Al-Baghdadi, *A különbség a Teremtő és a teremtmények között*, 465-466. old.

elől, mivel ez meghatározza az emberiség sorsát, ahogy a keresztények állítják.

A keresztények megpróbálják bebizonyítani, hogy Jézus és a tanítványai beszéltek erről a hittételről. Olyan evangéliumi szövegeket hoznak ennek igazolására, mint:

„Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.” (Máté 1:21)

„Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában.” (Lukács 2:11)

„mert látta szemem üdvösségedet,” (Lukács 2:30)

„Az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak és odaadja az életét váltságul sokakért.” (Máté 20:28)

„mert ez az én vérem, a szövetségé, amelyet sokakért kiontanak a bűnök bocsánatára.” (Máté 26:28)

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.” (Lukács 19:10)

Amit János említett, talán az a legegységesebb ezek között az evangéliumi idézetek között:

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvösséget szerezzen a világnak.” (János 3:16-17)

Az első, amit észreveszünk ezeknél az idézeteknél, hogy a legtöbb nem Jézus (BLV) szavai, hanem tanítványaiéi, és nem neki tulajdonítják e szavakat.

E részeket azután írták, miután Pál megírta leveleit; mivel Márk evangéliuma volt az első, aki evangéliumát Pál Kr. u. 67.-ben bekövetkezett halála után írta. Kétségtelen, hogy Pál írásai hatással voltak ezekre a részekre – még akkor is ha ezek a részek

nem bizonyítják a keresztények hitét. A részek nem említették az eredendő bűnt, vagy a világ bűneit. Nem említi a szabadságot, vagy az akaratot. Így nem érthető ezekből a részekből, hogy a keresztények valójában miben hisznek.

Akik a keresztények közül tagadják a megváltás elméletét, próbálták egyszerűsíteni ezeknek az részeknek a jelentését, amelyeket a keresztények a megváltás bizonyítékának tartanak. Az Encyclopaedia Britannica szerint e keresztények közé tartoznak a szuziniak, a történész Quailés Tesi és Aibe Lard.⁷⁹

Jézus (BLV) mondása, miszerint:

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.” (Lukács 19:10) nem olyan szövegkörnyezetben hangzott el, hogy a vérével való megváltásról beszélt volna, hanem az általa parancsolt jöttek általi megváltásról beszélt.

Keresztelő János tanúsága Jézusról (BLV):

„Nézzétek, az Isten Báránya! Ő veszi el a világ bűneit.” (János 1:29) kétségtelenül fontos, de nem úgy értette, ahogy az egyházak ma magyarázzák.

Samaan Kalhoon lelkész azt mondta: *„Keresztelő János lehet, hogy nem úgy értette tanúságát, ahogy mi értelmezzük ma. Mi abban a fényben értjük, amely körbeveszi az Újszövetséget, különösen a zsidóknak irt levelet. Azonban ő úgy látta, és azt akarta, hogy mások is azt lássák, hogy Jézus Isten segítségének az útja, Jézus élete és halála a megváltás minden bűnbánó hívőnek.”*⁸⁰

⁷⁹ Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*, 158-165. old., Omaymah Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*, 137-139. old.

⁸⁰ Saman Kalhoon, *Egyetértés a két evangélista között*, 116. old.

Ez nem az evangélisták és a tanítványok gondolata, akik nem tudtak a megváltásról. Nincs olyan rész, ami bizonyítaná, hogy volt tudásuk erről a témáról, ami azt jelenti, hogy Jézus sem tudott róla. Pál találta ki, és Jézus (BLV) soha nem beszélt róla.

Erről Charles Jean-Pierre azt mondta: „*A tanítványok szemszögéből Jézus halála nem a megváltásért történő áldozat volt.*”

A tanítványok nem tudták, hogy Jézust (BLV) keresztre fogják feszíteni, azt meg még kevésbé, hogy azért lesz keresztre feszítve, hogy megmentsse az embereket a bűneiktől. Márk azt mondta:

„(...)mert a tanítványait akarta tanítani. Megmondta nekik, hogy az Emberfiát az emberek kezére adják, megölik, de azután hogy megölik, harmadnapra feltámad. Nemigen értették ugyan a szavait, de nem merték kérdezgetni.” (Márk 9:31-32)

Matta Al-Meskeen atya azt mondta: „*Bár Jézus világosan megjósolta, hogy hogyan fog meghalni... utalt üldöztetésére, keresztre feszítésére, halálára és feltámadására, de tanítványai ebből semmit sem értettek; reménykedtek a dicsőségben, és hogy ott fognak ülni Jézussal a trónon.*”⁸¹

E tanítványok között voltak azok, akik Emmausba mentek. Nem tudtak a megváltásról és a keresztre feszítés következményeiről. Ez kiderül Jézusnak adott válaszukból, aki más alakban jelent meg előttük, és:

„Magszólította őket: »Miről beszélgettetek itt az úton?« Elszomorodtak, megálltak... Főpapjaink és a tanács tagjai kereszthalálra ítélték, és keresztre feszítették. Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt. S már harmadnapja annak, hogy ezek történtek.” (Lukács 24:17-21)

⁸¹ Matta Al-Meskeen, *A Szent Máté szerinti evangélium*, 496. old.

A két tanítvány nem tudta, hogy Jézus halála megváltást jelent; egy másik megszabadulásban reménykedtek, amit egy próféta hoz el, akit Izrael népe várt.

Al-Khodary atya azt mondta: „*A »megszabadít« szó itt nem azt jelenti, ahogy mi értjük ma, ami a bűnös megváltása bűneitől, itt ez megmentést és szabadon engedést jelent.*”⁸²

A tömeg, aki jelen volt a keresztre feszítéskor, nem tudta, hogy a keresztre feszítés megmenti őket a bűntől. Olvassuk, Lukács hogyan jellemezte a tömeget és szomorúságukat Jézus miatt, akiről azt gondolták, hogy keresztre lett feszítve:

„És az egész kíváncsi tömeg, amely összeverődött, a történetek láttán mellét verte, és szétoszlott. Jézus ismerősei pedig, köztük az asszonyok is, akik Galileából kísérték, távolabb állva látták mindezt.” (Lukács 23:48-49)

Ha amit a keresztenyek mondtak a megváltásról, igaz, akkor ünnepelniük kellene Jézus halálát, mert megmentette az emberiséget a bűntől, amit már túl régóta hordozott.

A megváltás és megszabadítás a szent könyvekben

Azokat a részeket, amelyek Jézust (BLV) megmentőnek nevezik, a szent könyvekben lévő jelentésük szerint kell értelmeznünk, nem Pál és az egyházi zsinatok szerint. A Szent Biblia sok megváltót említ, de semmi olyasmit, amit Pál és mások hirdettek.

A Tóra Mózeset (BLV) nevezi szabadítónak, pedig nem is váltott meg senkit.

„Az Isten azt a Mózeset küldte vezetőnek és szabadítónak a csipkebokorban megjelent angyal kezével, akit megtagadtak, mondván: Ki tett meg előjárónkká és bíránkká? Ő vezette ki

⁸² Yohana Gerges Al-Khodary, *A keresztyén gondolkodás története*, 1. kötet, 378. old.

őket, s ő mutatott csodajeleket Egyiptom földjén, a Vörös-tengeren és a pusztában negyven éven át.” (Apostolok Cselekedetei 7:35-36) ez azt jelenti, hogy biztonságban a Fáraótól és katonáitól.

A megszabadítás és megváltás eme jelentése ismert a Tóra könyveiben, amelyek olyan megmentőt említenek, aki megment az élet nehézségeiből. Említették Izrael népének megmentését a nehézségekből:

„(...)az Úr, és megtartja esküjét, amelyet atyáitoknak tett, azért vezette ki erős kézzel és szabadított ki a szolgaság házából, a fáraónak, Egyiptom királyának a kezéből.” (Deuteronomium 7:8) és (Deuteronomium 13:5)

És: **„Légy irgalmas népedhez, Izraelhez, amelyet te, az Úr megszabadítottál, s ne engedd, hogy ártatlanul ontott vér bűne nehezedjék népedre, Izraelre.” (Deuteronomium 21:8)**

A Zsoltárok könyve Istent nevezi Megmentőnek:

„A hűségeseknek az Úr megmenti lelkét, aki hozzá menekül, azt nem érheti kár.” (Zsoltárok 34:23)

Izajás könyve szintén:

„Ezt mondja az Úr, Izrael Megváltója és Szentje, annak, akinek életét megvetették, akit a nemzetek megutáltak, a kényurak szolgájának.” (Izajás 49:7)

A megváltásnak és szabadításnak tágabb jelentése van, mint az áldozat és ellenszolgáltatás, amihez Pál ragaszkodott.

Ez a szabadítás ugyanaz, amit Ehudról mondanak:

„Akkor Izrael fiai az Úrhoz kiáltottak, és az Úr szabadítót támasztott nekik: Ehudot, a Benjamin fiai közül való Gera fiát.” (Bírák 3:15)

Mindezek a részek szabadítást és megváltást jelentettek a földön, könyörületet Allahtól (S.W.), és nem szükséges hozzájuk a szabadító vére.

Jézus (BLV) küldetése, a szabadítás nem különbözik ettől a jelentéstől. Zakariás pap a földi megváltásról beszélt. Jézus (BLV) meg fogja menteni népét az ellenségeiktől; ahogy a próféták mondtak, Zakariás, aki hálát adott Istennek a született Messiásért, egy volt közülük.

„Áldott az Úr, Izrael Istene, mert meglátogatta és megváltotta népét. Az üdvösség erejét támasztotta nekünk szolgálja, Dávid házában. Ahogy mondta a szent próféták szájával ősidők óta: megmentett minket ellenségeinktől és gyűlölőink kezétől, hogy irgalmazzon atyáinknak, és megemlékezzék szent szövetségéről. Az esküről, amelyet atyáinknak, Ábrahámnak esküdött, hogy majd megadja nekünk, hogy az ellenség kezéből kiszabadítva, félelmet nem ismerve szolgáljunk neki, szentségben és igazságban színe előtt életünk minden napján.” (Lukács 1:68-75)

Matta Al-Meskeen atya azt mondta: *„A Zakariás által említett szabadítás nem a spirituális szabadítás, hanem az ellenségektől való felszabadulás, akik ellenőrzésük alatt tartják a földet és ami egy bűnhődés. Zakariás a szabadítással egy régi mondásra utalt, a keresztre feszítés előttről. Tehát a szabadítás titka ismeretlen volt az Ótestamentum utolsó pillanatáig. A szabadítás a rómaiak ellenőrzése és ellenségessége alól való felszabadulást jelenti, Zakariás erről beszélt.”*⁸³

Zakariás megjövendölte Jézust (BLV), a szabadítót, akiről a szent próféták régóta beszélnek; Jézust, aki meg fogja menteni népét az ellenségeitől, ahogy Isten megígérte Ábrahámnak. Zakariás nem mondta, hogy a próféták a keresztények szerinti megváltásról beszéltek; ők ilyesmiről nem tudtak.

Samaan Kalhoon atya egyetért ezzel. Azt mondta Jézus kortársairól: *„Várták, mint a Messiást, de csak evilági megváltásban reménykedtek.”*

⁸³ Matta Al-Meskeen, *A Lukács szerinti evangélium*, 114-115. old, lásd még: Bibliaszótár, 344. old.

Zakariás a továbbiakban a fiáról beszél, a Keresztelőről; elmondja, hogy az lesz a szerepe, hogy az embereket a szabadulás útjára vezeti:

„Téged pedig, fiú, a Magasságbeli prófétájának fognak hívni, mert az Úr előtt jársz majd, hogy előkészítsd útját, hogy az üdvösség ismeretét add népének bűnei bocsánatára, Istenünk könyörülő irgalmából, melyben meglátogat minket a napkelet a magasságból, hogy a sötétben és a halál árnyékában ülőknek ragyogjon, és lépteinket a béke útjára irányítsa.” (Lukács 1:76-79)

Nem arról a szabadulásról és megváltásról beszél, ahogy a keresztények értelmezik, vagyis szabadulás Jézus vére által, ő úgy értette, hogy szabadulás gonosz ellenségeitől, az ellenőrzésük alól, és megbánás a jótettek által.

A két tanítvány Jézust ugyanilyen értelemben nevezte szabadítónak. Azt mondták:

„Főpapjaink és a tanács tagjai keresztthalálra ítélték, és keresztre feszítették. Azt reméltük pedig, hogy ő meg fogja váltani Izraelt.” (Lukács 24:20-21), ami azt jelenti, hogy azt reméltük, hogy Izrael népének felszabadulását ő hozza el, de ehelyett keresztre feszítették és megölték. Lukács azt mondta:

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.” (Lukács 19:10)

A megbánást említette a jerikói fővámos, Zákeus is, amikor megígérte, hogy vagyona felét eladakozza. Zákeus szabadulása bűnbánat és jócselekedet árán történt, ez az a szabadulás, amelyről a próféták beszéltek, nem a meggyilkolt Jézus vére általi szabadulásról, ahogy a keresztények tartják.

Megváltás és a régi pogány hitek

Felmerül a kérdés: honnan vette Pál ezt a hiedelmet? Saját kreativitásának eredménye, vagy régi forrásokra támaszkodott? Ha így van, melyek voltak ezek a források? Mennyire támaszkodott rájuk Pál?

Mohamed Taher At-Tenneer a *Pogányság a kereszténységben* című híres könyvében választ keresett ezekre és más kérdésekre. A következőkben a kereszténység és a pogányság közti hasonlóságokból fogunk bemutatni néhányat.

A bűn átörökítése

A bűn átörökítését a zsidók már ismerték sokkal a kereszténység előtt; sok idézet említi, sokan megerősítették:

„Te irgalmas vagy ezrek iránt, de az apák gonoszságáért még fiaik ölébe is fizetsz. Nagy és fölséges Isten vagy; a Seregek Urának hívnak.” (Jeremiás 32:18)

A Tóra is is azt mondta:

„Fattyúnak sem szabad belépnie; még a tőle származó tizedik nemzedék sem léphet be az Úr közösségébe.” (Deuteronomium 23:2)

„Az Úr türelmes, s bőségben van nála a kegyelem, megbocsátja a bűnt és a gonoszságot, de azért nem hagyja megtorlatlanul, ellenkezőleg, az apák vétkét a harmadik s negyedik nemzedékig számon kéri az utódokon.” (Numeri 14:18)

„Kegyelmet megtartja ezrek számára, megbocsátja a vétket, a hibát, a bűnt, de nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem az atyák vétkét számon kéri fiaiktól és unokáiktól harmad és negyedízig.” (Exodus 34:7)

Ezt Dávidról állítják:

„Lásd, én vétekben születtem, már akkor bűnös voltam, mikor anyám fogant.” (Zsoltárok 51:7)⁸⁴

Jeremiás említette Izrael népének panaszát erről az igazságtalanságról (lásd: Jeremiás 16:10-13).

Ezékiel próféta – ahogy könyvében írja – megtárgyalta népével az öröklött bűn kérdését:

„Azt mondjátok: Miért nem viseli a fiú az apja vétkét? Azért, mert a fiú jog és igazság szerint járt el, megtartotta minden törvényemet és követte őket, azért életben marad. Aki vétkezett, az hal meg, a fiú nem viseli apja vétkét, és az apa nem viseli fia vétkét, az igaznak az igazsága, a bűnösnek meg a bűne számít.” (Ezékiel 18:19-20)

Ezek a részek említik az öröklött bűnt, de egyik sem említette Ádám (BLV) bűnét, amelyhez a keresztények ragaszkodnak. Pál az ötletet zsidó gyökereiből merítette, de ő helyezte ilyen módon a kereszténységbe, a levelei által.

Honnan vették a zsidók az öröklött bűn elképzelését? Saját kreativitásukból, vagy másoktól?

Az igazság az, hogy ezt a pogányságból vették át, akik a zsidók közelében éltek, és akiknek a hite ismert volt köreikben. Ezt kritizálta a Szent Biblia:

„A körülöttük élő népekhez igazodtak, pedig az Úr megtiltotta nekik, hogy ők is azt tegyék, amit azok... Ezért az Úr nagy haragra gerjedd Izrael ellen, s eltaszította színe elől.” (2 Királyok 17:15-18)

Akik a legrégebb óta hisznek a bűn átörökítésében, azok az indiaiak. Horinor Williams történész idézett egy régi imát:

⁸⁴ A Bibliai Szövegek Enciklopédiája említi, hogy néhány zsidó tanító Dávidot (BLV) – távol álljon tőle – törvénytelen gyermeknek tekinti. Mások szerint a bűne az volt, hogy nem-zsidó vért hordozott nagyanyjától, a moábita Ruth-tól, *Bibliai Írások Enciklopédiája*, 3. kötet, 395. old.

„Bűnös vagyok, gonosz a természetem, anyámtól örököltem a bűnt. Ments meg! Te vagy a bűnösök megmentője, te vagy a bűn eltörlője.”⁸⁵

A megváltóról való elképzelés a pogányságban

A megváltó gondolata, aki megmenti népét, ismert volt a pogányságban sokkal a kereszténység előtt. A ősi népek feláldozták a szeretett gyermeket, hogy elnyerjék az ég tetszését, majd a megváltás a bűnözők meggyilkolása lett. A babiloniaknál az áldozat királyi ruhát viselt, hogy olyan legyen, mint a király fia, majd megostorozták és felakasztották.

A zsidóknak volt egy megváltás napja, amikor a rabbi a kezét egy élő fiatal kecskére teszi, és meggyónja Izrael népe bűneit, majd amikor átadta a bűnt, a rabbi elengedi.

A zsidók különös fontosságot tulajdonítottak az elsőszülötteknek, ahogy a Tóra mondja:

„Szentelj nekem minden elsőszülöttet. Ami Izraelben anyja méhét megnyitja – akár ember, akár állat –, az mind az enyém.” (Exodus 13:2)

Jézus elsőszülött a teremtmények között, ezért ő a legalkalmasabb arra, hogy feláldozzák!

A megváltó Isten halála

Az, hogy Isten meghalt, egy régi pogány görög hit, akik hittek néhány isten halálában. Azonban a görögök szerint más istenek vezették a világot, míg a keresztények nem tartottak egy istent sem erre a feladatra, miután istenük meghalt. Akik abban hisznek, hogy Jézus Isten, nem mondták el nekünk, hogy ki irányította

⁸⁵ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 31. old.

világot, miután Isten meghalt, vagy a három nap alatt, amit a sírban töltött.

A pogányok számára az is ismert, hogy az egyik isten, vagy az isten fia a megváltó. Sir Arthur Findlay *Az igazság sziklája* című könyvében említette, hogy tizenhat ember volt, akiket a különböző emberek isteneknek tartottak, akik segítettek nekik megmenekülni.

Ezek közül néhányan: Ozirisz Egyiptomban Kr. e. 1700, Bál Babilonban Kr. e. 1200, Frígiában Atysz Kr. e. 1170, Tammuz Szíriában Kr. e. 1160, Dionüszosz Görögországban Kr. e. 1100, Krisna Indiában Kr. e. 1000, Indra Tibetben Kr. e. 725-ben, Buddha Indiában Kr. e. 560, Quirinus Rómában Kr. e. 506, és Mitrász Perzsiában Kr. e. 400-ban.⁸⁶

A pogány hiedelmek tanulmányozása után nagy hasonlóságokat találhatunk közöttük és azon keresztény hittételek között, amelyek szerint Jézus a megváltó.

Buddha, az indiaiak megváltója talán a leghasonlóbb a keresztény megváltóhoz. E hasonlóság alapja talán az, hogy ő volt a legközelebb Jézushoz időben, és a keresztények hitére ez hatott.

A buddhisták a történészek szerint Buddhát felkentek, egyetlen gyermeknek, és a világ megváltójának nevezik. Azt mondják, hogy tökéletes ember és tökéletes Isten egyszerre, aki testet öltött és emberként, feláldozta magát, hogy megváltsa az embereket bűneikből, hogy ne kapjanak büntetést.

Egy buddhista dal ezt mondja Buddháról: *„Szenvedtél a sértésektől, börtöntől és haláltól türelmesen, hogy boldogságot hozz az embereknek. Megbocsátottál azoknak, akik rosszat tettek veled.”*

⁸⁶ Hashem Jodah, *A keresztény hittételek a Korán és az ész érvek tükrében*, 219. old.

Max Muller *A szanszkrit irodalom története* című könyvében azt mondta: „*A buddhisták szerint Buddha azt mondta: Az egész világ bűne essen rám, hogy a világ megmeneküljön.*”

A buddhisták hite szerint az emberek természetüktől fogva gonoszok, nincs más lehetőség a megváltoztatásukra, csak egy megváltó által.

Az egyiptomiak Oziriszt istennek tartották. Bonwick történész *Az egyiptomi hit* című könyvében azt mondta: „*Az egyiptomiak Oziriszt megváltónak tartották, azért bántalmazták és ölték meg, mert keményen dolgozott a jó ügyért és harcolt a bűnök ellen.*”

Dawn tudós *A Tóra, az Evangélium és más hasonló vallások mítoszai* című könyvében egyetértett vele.

A történészek megemlítik, hogy az egyiptomiak hite szerint megváltójuk feltámadt a halála után; és ő lesz a bíró a halottak felett az Ítéletnapon. Az is hozzá tartozik mítoszaikhoz, hogy Ozirisz igazságos bíró; testvére kigúnyolta, megölte, és szétszította testrészeit Egyiptom városaiban. Özvegye, Ízisz elment, és sírva összeszedte a testrészeit. Majd egy fény jött az égből, amely a halott testrészeit összerakta, és felment az égbe, hogy a könyörület és az igazság mérlegét tartsa.⁸⁷

Az indiaiak Krisnát tartották istenüknek és megváltójuknak. George Cocas atya azt mondta: „*Krisnát alázatos hősnek tartják, aki telve van istenséggel, és aki feláldozta magát.*” Hitük szerint erre senki más nem lett volna képes.

Dawn tudós *A Tóra, az Evangélium és más hasonló vallások mítoszai* című könyvében azt mondta: „*Az indiaiak abban hisznek, hogy Krisna, az elsőszülött maga Visnu isten, akinek nincs születése és halála, azért jött a földre egy hintóban, hogy megmentse az embereket azáltal, hogy feláldozza magát.*” Ugyanezt említette Hook tudós.

⁸⁷ ‘Abd Ar-Raheem Mohammad, *Olvasva a Szent Bibliát*, 2. kötet, 238-239. old.

Az indiaiak különböző változatban beszélnek el Krisna halálát, a legfontosabb ezek közül, hogy fára függesztve halt meg. Könyveikben keresztre feszítve szerepel, arany koronával a fején. Dawn azt mondta: „Az isten feláldozása általi megváltás hite régi indiai és pogány hiedelem. Nepál népe ugyanezt hitte istenükről, Indrá-ról, keresztre feszítve ábrázolják szögnyomokkal testén, az emberekért, hogy megmentse őket bűneiktől, ahogy Hagen történész leírta »Angolkór« című könyvében.”⁸⁸

E példák említése elég ahhoz, hogy az olvasók lássák, hogy egy isten feláldozása pogány eredetű. Philisian Chali mondásával zárjuk: „Van egy furcsa hasonlóság a kereszténység és más ősi vallások között. Jézus szüzi megtermékenyüléssel született, csakúgy, mint Perszeusz Danaétól. Csoda folytán menekült meg ellenségeitől, csakúgy, mint Dionüszosz és Hórusz. Meghalt, majd feltámadt a halottaiból, csakúgy, mint Ozirisz, Adonisz, vagy Dionüszosz, a tavasz elején, mint Atesz és Tamuz. Kínzására emlékeztető képeket találhatunk Babilonban. Szabadítóként imádják, mint Mitrászt... Lehetséges, hogy néhány keresztény zavarba jön, ha megismeri ezeket a hasonlóságokat. Ha tudnák, milyen szűklátókörűek, hogy elhiszik, hogy vallásuk egyedi. Míg a tág látókörűek talán örülhetnek, hogy tudják, hogy vallásuk ősi hiedelmek másolata.”⁸⁹

Vérontás, mint a megváltás eszköze

Pál nemcsak a megváltó elképzelését merítette pogányságból, hanem Jézus vérének kiontását. Azt mondta:

„Kit az Isten eleve rendelt engesztelő áldozatul, hit által, az ő vérében.” (Rómaiak 3:25) (KG)

⁸⁸ Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*, 29-32. old.

⁸⁹ Philisian Chali, *A vallástörténet összegzése*, 263. old.

„Most, hogy vére árán igazzá váltunk.” (Rómaiak 5:9)

„Az áldás kelyhe, amelyet megáldunk, nemde a Krisztus vérében való részesülés?” (1 Korintus 10:16)

„Öbenne nyertük el a megváltást a vére árán, és bűneink bocsánatát bőséges kegyelme folytán.” (Efézus 1:7)

„Hiszen húsvéti bárányunkat, Krisztust feláldozták.” (1 Korintus 5:7)

Sok hasonlót találhatunk Pál leveleiben. Valóban furcsa gondolat; mert Jézust (BLV) nem mészárolták le. Az evangéliumok szerint keresztre feszítették, nem lemészárolták. A keresztre feszítés nem jár vérrel. Az evangéliumok nem említik, hogy vére folyt volna, kivéve, amit János mondott, és ez Jézus halála után volt.

„Amikor azonban Jézushoz értek, látták, hogy már meghalt. Ezért nem törték meg a lábszárát, hanem az egyik katona oldalába döfte a lándzsáját. Nyomban vér és víz folyt belőle.” (János 19:33-34), de ez sem tekinthető sehogyan sem mészárlásnak.

Wills kutató azt mondta: *„Emlékeznünk kell, hogy a kereszthalál nem jár több vérrel, mint az akasztás. Jézus jellemzése, mint valaki, akinek kiontották a véréét az emberiségért, valójában nagyon távol áll az alaposságától.”⁹⁰*

Az, hogy az egyetlen út Allah (S.W.) tetszésének elnyeréséhez az áldozat vérének kiontása, egy régi zsidó és korábbi pogány gondolat. Ezt világosan látjuk a Tórában:

„És oltárt épít Noé az Úrnak... és áldozék égőáldozattal az oltáron. És megérezé az Úr a kedves illatot, és monda az Úr az ő szívében: Nem átkozom meg többé a földet az emberért.” (Genézis 8:20-21) (KG)

⁹⁰ Kamel Safan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 45. old.

Dávid (BLV) is említette ezt:

„Ekkor Dávid oltárt emelt ott az Úrnak, s égő és közösségi áldozatot mutatott be. Az Úrhoz folyamodott, s ő válaszolt: tűz szállt le az égből az égőáldozat oltárára.” (1 Krónikák 21:26)

Tehát látjuk, hogy a régi zsidó elképzelés Istenről, hogy szereti a vér szagát (Isten bocsássa meg – a ford.). Istent haragosnak mutatja be, aki nem elégszik meg, csak a vér és az égés szagával, hanem csak emberi áldozattal. Arthur Weigal azt mondta: *„Nem fogadhatjuk el ezt a félelmetes teológiai gondolatot többé, hogy ismeretlen okokból egy önkéntes áldozatot követel; ez ellenkezik azzal, amit hiszünk Istenről, hogy Ő a leghatalmasabb, és Aki a legjobban szeret.”*⁹¹

Kamel Safan szerint *„Jézus vére kiontásának gondolata a Mitrász-kultusból származik: ők egy borjút áldoztak, kifolyatták a vérét, és ráöntötték a bűnösre, hogy újjászülessen, miután ráfolyt a borjú vére.”*⁹²

Isten lemegy a pokolba, hogy megmentse a halottakat

Egy újabb keresztény hiedelem, amely a pogányságra emlékeztet, a keresztények állítása, hogy Jézus lement a pokolba, hogy megmentse a szenvedő halott embereket a büntetéstől. Az Apostolok Cselekedetei könyvben Péter azt mondta:

„előrelátva beszélt Krisztus feltámadásáról, hogy sem nem marad az alvilágban,⁹³ sem testét nem éri rothadás.” (Ap. Csel. 2:31)

⁹¹ Kamel Safan, *Kereszténység Krisztus nélkül*, 45. old.

⁹² ibid.

⁹³ Ez a rész egy idézet a Zsoltárok könyvéből (Zsoltárok 16:10), és egy változtatás az eredeti héber íráshoz képest. A héber szöveg azt jelenti: „Nem hagyták Hádésznak”, de a fordítók azt írták: „Nem hagyták

Péter levelében azt mondta Jézusról:

„Így ment el a börtönben sínylődő lelkekhez is, és hírt vitt nekik.” (1 Péter 3:19)

Ez a furcsa gondolat keresztény hittétel lett, és szent Krizosztom (Kr. u. 347) említette fontosságát: *„Senki nem tagadja, hogy Jézus lement a pokolba, csak az ateisták.”*

Szent Clementis azt mondta: *„Jézus hirdette az evangéliumot a pokol lakóinak, ahogy azoknak, akik a földön voltak, hogy higgyenek benne, és elnyerjék a megváltást.”* Ugyanezt említették más keresztény szentek is.

Ez a hit egy ősi pogány hiedelem, amely a Krisna-hívóktól származik. Abban hisznek, hogy Krisna lement a pokolba, hogy megmentse azokat, akik börtönben vannak; akik Zoroasztert, Adoniszt, Herkulest, Merkúrt, Koltz-ot, vagy másokat imádtak.

Amikor a keresztények megérkeztek Amerikába, sok vallást találtak ott. A papok kezdték hirdetni a kereszténységet az ott lévő népeknek. Miután tanulmányozták ezeket a vallásokat, meglepődtek, hogy sok hasonlóság van köztük és a kereszténység között, különösen az olyan kérdésekben, mint a bűn és a megváltás.⁹⁴

Hogy magyarázzák meg a keresztények ezeket a hasonlóságokat hitük és pogány vallások között? Hogy lett a kereszténység ezeknek a vallásoknak a megváltoztatott másolata?

James Todd atya, egy oxfordi egyetemi tanár azt mondta: *„Isteni titok ez, az emberi elme felett áll. Lehetetlen elmagyarázni az emberi gondolkodás szerint.”*⁹⁵

HádészBAN”, ami egy teljesen más jelentés.

⁹⁴ *Pogányság a kereszténységben*, 102. old., *A keresztény gondolat története*, 1. kötet, 367-372. old.

⁹⁵ *Őszinte beszélgetés Allah imádója és Krisztus imádója között*, 41. old.

Allah (S.W.), a Mindenható elmondta, hogy amit a keresztények mondanak, az hasonlít arra, amit a régi népek mondtak, egy másolat a rossz elképzeléseikből.

„Ezek az ő szavaik a szájaikban. Hasonlítanak ők azoknak a szavához, akik korábban hitetlenkedtek. Allah verje meg őket! Hogyan fordulhatnak el ennyire?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:30] és Allah (S.W.) figyelmeztetett minket, nehogy ebbe a hibába essünk.

„Mondd: »Ó, Könyv Népe! Ne kövessetek el túlzást a ti vallásotokban! Csak az Igazságot (kövessétek)! És ne kövessétek azon nép kényét, akik már eltévelyedtek ezelőtt és sokakat tévelyésbe vittek és ők maguk is eltévelyedtek az Egyenes Úttól.«”

[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:77]

Következtetés

Az Igaz Vezetés és Fény sorozatban megtaláltuk negyedik kérdésünkre is választ. A kérdésre, hogy „Jézust valóban keresztre feszítették megváltásunkért” ész érvekkel és tudományos módszerekkel kerestük a választ.

E tanulmány fényt derített néhány olyan tényre, amelyet az olyan ember, aki az igazságot keresi, nem hagyhat figyelmen kívül. Bebizonyította, hogy Jézus (BLV) megmenekült a keresztre feszítés elől, ahogy az Ótestamentum mondja, és ahogy Jézus (BLV) is mondta tanítványainak és követőinek. Azt is láttuk, hogy mi volt Allah (S.W.) terve az árulóval, aki elárulta mesterét, ő esett abba a verembe, amit megásott.

Láttuk ezt az eredményt a Szent Biblia sok versében, és a történelem számos olyan keresztény szektát ismer, akik tudták ezt, és ebben hittek. Azt is bebizonyítottuk, hogy az emberek mentesek az eredendő bűntől, és hogy Ádám (BLV) bűne nem öröklődött.

Sok alkalommal bebizonyítottuk, hogy a bűn öröklése – ahogy a keresztények állítják – egy abszurd gondolat, amit az ész és az elme elutasít. Ez egy kegyetlen gondolat, ami távol áll Alláhtól (S.W.), és amelyet Pál, a követői, majd azok, akik a Niceai zsinaton vettek részt, vették át azoktól a pogányoktól, akik Jézus (BLV) ideje előtt éltek.

Végül szeretném megköszönni az olvasónak, hogy elolvasta e sorokat, és meghívom őt, hogy olvassa el a sorozat következő részét is, amelynek címe: *A Biblia megjövedöli Mohamed Prófétát (BLV)?*

Források és referenciák

A Kegyes Korán jelentésének fordítása, Fahd Király Koránnyomtató Komplexum, Okváth Csaba Ahmed Abdulrahman fordítása

A Szent Biblia

- ❖ Szent István Társulat
- ❖ Magyar Bibliafordító Társulat
- ❖ Károli Gáspár
- ❖ Káldi Neovulgáta
- ❖ Békés-Dalos Újszövetségi Szentírás

1. Matta Al-Meskeen atya, *A Szent Máté szerinti evangélium*
2. ‘Abd Al-Ahad Dawood, *Az evangélium és a kereszt*
3. Mohammad Hasan ‘Abd Ar-Rahman, *Bizonyíték Jézus istenségére, amely elmélkedést igényel*
4. Teológusok csoportja, *A Szent Biblia kommentárja*
5. Ahmad Deedat, *Jézus keresztre feszítése valóság és hamisság között*
6. Omaymah Ahmad Shaheen, *Az eredendő bűn a judaizmus, a kereszténység és az iszlám között*
7. Kamel Safaan, *Tanulmány a Tóráról és az Evangéliumról*
8. Mansour Husain ‘Abd Al-‘Aziz, *Az igazság a kereszténység és az iszlám között*
9. Mohammad Tawfiq Sedqi Afandi, *Allah vallása prófétái könyveiben*
10. Dr. Ibrahim Saeed atya, *Szent Lukács kommentárja*

11. Hashem Jodah, *A keresztény hittételek a Korán és az észérvek tükrében*
12. Mohammad Taher At-Tenneer, *Pogányság a kereszténységben*
13. Muhammad Rasheed Redha, *A keresztre feszítés és a megváltás hittételei*
14. Ibrahim Khalil Ahmad, *A megbocsátás az iszlámban és a kereszténységben*
15. ‘Abd Ar-Rahman Baji Al-Baghdadi, *A különbség a Teremtő és a teremtmények között*
16. Mohammad Abu Al-Gheit Al-Fart, *Krisztus halálának és feltámadásának története a tudományos kritikai tanulmányok és a szent könyvek fényé*
17. Mohammad Taqi Al-Othmany, *Mi a kereszténység*
18. Ibrahim Khalil Ahmad, *Összehasonlító vallástudományi előadások*
19. Mohammad Wasfi, *Krisztus tények és mítoszok között*
20. ‘Abd Al-Kareem Al-Khateeb, *Krisztus a Koránban, a Tórában és az Evangéliumban*
21. Ahmad ‘Abd Al-Wahab, *Krisztus a keresztény hittételek forrásaiban*
22. Kamel Safaan, *Kereszténység Krisztus nélkül*
23. Alaa Abu Bakr, *Az igaz kereszténység, ahogy Krisztus tanította*
24. Tadros Yaqoob Malaty atya, *Zsoltárok*
25. Ibrahim Al-Jabhan, *A kereszténység és a misszionáriusok pusztító fejszéje*

IslamHouse.com

الإسلام في بلغات العالم

Islam in the languages of the world

